

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΟΚΑ 1955-1959

ΕΙΣ ΟΚΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΑΜΥΝΕΘΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ
30

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59

Ιανουάριος - Ιούνιος 2011

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α

1955-1959

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος των Συνδέσμων
Προδρόμου 40, Στρόβολος
Λευκωσία
Τηλ.: 22423333

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανδρέας Μαϊμάρης
Μίμης Βασιλείου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Στέλιος Παπαστυλιανού
Νίκος Παπαναστασίου
Κώστας Σολωμού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μίμης Βασιλείου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Λάκης Λοϊζίδης
ΛΙΘΟΠΡΕΣ ΛΤΔ
Τηλ.: 22678172
Λευκωσία

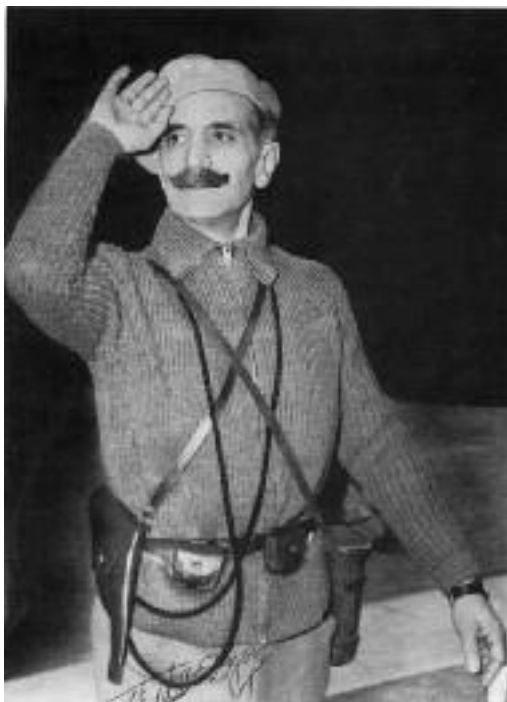
ISBN 1450-4006

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΑΡΧΗΓΟΥ ΔΙΓΕΝΗ

Ομιλία της καθηγήτριας στο Π.Κ. κ. ΜΑΙΡΗΣ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗ

Με εθνικό παλμό, θρησκευτική κατανύξη και άπειρο σεβασμό, τελέσαμε και φέτος, την Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2011, το θρησκευτικό μνημόσυνο του αείμνηστου και ακαταμάχητου Αρχηγού μας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΙΒΑ ΔΙΓΕΝΗ, εκεί στον απέριτο τάφο του στη Λεμεσό. Κατά χιλιάδες παρευρέθηκαν στη σεμνή τελετή οι αγωνιστές και οι εκτιμητές του έργου του, ανανεώνοντας από τη μια τον όρκο τους και καταθέτοντας από την άλλη τα δάφνινα στεφάνια της αγάπης, της εκτίμησης και του προσήκοντος σεβασμού τους. Όλοι ήταν εκεί. Μόνο η ΠΟΛΙΤΕΙΑ απουσίασε...

Επιμνημόσυνο λόγο εξεφώνησε η ελλόγιμη καθηγήτρια του Τμήματος Επισημών της Αγωγής Πανεπιστημίου Κύπρου κ. ΜΑΙΡΗ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗ, τον

οποίο και παραθέτουμε:

Με ευγνωμοσύνη και σεβασμό στεκόμαστε σήμερα εδώ, για να τιμήσουμε τον στρατηγό Γεώργιο Γρίβα, τον θρυλικό Διγενή, προσπαθώντας να ανταποδώσουμε στο ελάχιστο την τιμή που έκανε στη γενιά της

ΕΟΚΑ, όταν σε μια νύχτα τους μεταμόρφωσε σε επικούς ήρωες, στην τιμή ακόμα που έδωσε στον καθένα από μας σήμερα, να περηφανευόμαστε ότι είμαστε επίγονοι δικοί τους.

Ένας αγροτικός, υποταγμένος λαός γίνεται με την καθοδήγησή του, Έλληνας μαχητής. Σαν αυτό τον μαχητή που διαβάσαμε σε Θεριοπούλες και Σαλαμίνες, χαράσσοντας έτσι στην ταυτότητά μας, ανεξίτηλα, τον Ελληνισμό μας. Μια

Εθνικό μνημόσυνο Γρίβα-Διγενή, 23-1-2011

πράξη που τη χρειαζόμαστε στη νεότερη μας Ιστορία, που μας επέτρεψε σήμερα να μη θεωρούμε ότι πατρίδα είναι ο χώρος όπου ο καθένας μας απλώς έτυχε να γεννηθεί ή να έχει το σπίτι του, αλλά ο χώρος τον οποίο υπερά-

σπισε με το αίμα του, που τον διεκδίκησε ως μέρος της ψυχής του πολιτισμού και της ιστορίας του.

Γι' αυτό δεν ανταλλάσσεται, δεν μοιράζεται, δεν ξεπουλιέται. Και εδώ -

είναι σημαντικό να λεχθεί – εκτείνεται σήμερα η προσφορά του Αγώνα και του Διγενή: όχι απλώς στα όσα μεγάλα και ηρωικά πέτυχε 56 χρόνια πριν, αλλά στο ότι αυτά λειτουργούν ακόμα ως ασπίδα και απόθεμα ψυχής για όσα μας βρήκαν και μέλλει ακόμα να αντιμετωπίσουμε.

Η μνήμη του στρατηγού Γεώργιου Γρίβα ΔΙΓΕΝΗ μας υπαγορεύει ότι χρειαζόμαστε τους Μεγάλους Ηγέτες. Διαχειριστές εξουσίας βρήκαμε πολλούς στη νεότερη μας Ιστορία, περιζήτητοι όμως είναι οι ηγέτες, αυτοί που μπορούν να εμπνεύσουν τον λαό για τα δίκαιά του, που δεν θα «ντρέπονται» για το τι θα πουν οι ξένοι αν διεκδικήσουμε το σεβασμό της Ιστορίας και της αξιοπρέπειας μας.

Με θλίψη ψυχής, παρατηρούμε ότι γίνεται εδώ και χρόνια και εντείνεται σήμερα με δημοσιεύσεις και βιβλία, μια προσπάθεια, όπως λένε οι συγγραφείς τους, «αποκαθήλωσης του Γρίβα». Ακριβώς γιατί αυτό που ο Διγενής ενέπνευσε και ρέει μέσα από τον Αγώνα στο αίμα μας ενοχλεί και εμποδίζει. Δεν είναι δύσκολο η Σχολή της ερμηνευτικής Ιστορίας, της προκρούστειας Ιστορίας και όχι της Ιστορίας των γεγονότων-του Μαχαιρά, του Λιοπετρίου, των ημιθέων στα φυλακισμένα μνήματα – δεν είναι επαναλαμβάνω δύσκολο σε αυτή τη δήθεν αποκαθλω-

τική – ερμηνευτική ιστορία να σκιαγραφήσει αυθαίρετα και να διαστρεβλώσει – κατά πώς τη βολεύει – μορφές που έγιναν σημεία αναφοράς για αυτοπροσδιορισμό, όπως είναι αναμφισβήτητη αυτή του Στρατηγού Γεώργιου Γρίβα- Διγενή. Πίσω, όμως από τις ερμηνείες, παραμένουν τα γεγονότα, όπως τα κατέγραψε η Ιστορία, όπως τα αφηγούνται και τα διατηρούν οι ζώντες ήρωες του Αγώνα, και συνεργάτες του Διγενή, οι ζώντες Αγονιστές.

Ο Διγενής του Αγώνα της ΕΟΚΑ, ο Στρατηγός Γεώργιος Γρίβας, δεν ήταν μόνο ο στρατηγός που νίκησε με τη στρατιωτική του μεγαλοφυΐα μια ολόκληρη αυτοκρατορία, όπως στη Βουλή των Ελλήνων μετά τον Αγώνα τιμητικά καταγράφηκε για αυτόν. Πέρα από τη στρατηγική του ιδιοφυΐα είχε τα ανυπέρβλητα χαρακτηριστικά του αληθινού ηγέτη. Ποια ήταν αυτά:

1. Πάνω από όλα «Ήξερε να καθοδηγεί», όπως ο ίδιος απάντησε όταν του ειπώθηκε στην προπαρασκευή του Αγώνα «Πού πας Γρίβα, ούτε 50 άνδρες δεν θα σε ακολουθήσουν». Τον ακολούθησε ένας ολόκληρος λαός. Ακόμη και αυτοί που τον αμφισβήτησαν στο ξεκίνημα του Αγώνα, που έκαναν λόγο για «ψευτοδιγενήδες» αναγκάστηκαν να ομολογήσουν δυο χρόνια αργότερα σε επίσημη ανακοί-

νωσή τους ότι «στη στάση μας έναντι της ΕΟΚΑ διαπράξαμε μια σειρά λάθη...υποτιμήσαμε σοβαρά το κίνημα, θεωρώντας το σαν κίνημα μερικών δεκάδων φανατικών της Δεξιάς».

2. Ακόμη, ο Διγενής ήξερε να αντιμετωπίζει τον «εχθρό»-καταπατητή της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του, χωρίς αισθήματα κατωτερότητας «τι θα πούνε τάχα οι ξένοι»: Γ' αυτό τους βροντοφώναξε από την Αρχή: «Διethνείς διπλωμάται, Ατενίσσατε το έργον σας. Είναι αίσχος εν εικοστώ αιώνι οι λαοί να χύνουν το αίμα των διά να αποκτήσουν την λευτεριά των». Με υποθήκη τα λόγια αυτά, συμπληρώνουμε σήμερα «και είναι ακόμα μεγαλύτερο αίσχος στον 21° αι. να μοιράζονται οι πατρίδες».

3. Έδινε ο Διγενής στο καθημερινό θρυλικές διαστάσεις, ένα ακόμη χαρακτηριστικό του μεγάλου ηγέτη. Σε αντίθεση με το σήμερα, που ποτίζουμε τα ωραία και μεγάλα της ψυχής μας με χλεύη και ειρωνεία.

4. Πίστευε στο δίκαιο των αιτημάτων και του Αγώνα: Γ' αυτό και διακήρυξε «με την βοήθειαν του θεού, με πίστιν εις τον τίμιον αγώνα μας, με την συμπαράστασιν ολόκληρου του ελληνισμού». Ο Αγώνας της ΕΟΚΑ και η παρουσία του στρατηγού Διγενή, μάς επέτρεψαν να είμαστε σήμερα περήφανοι, να πιστεύουμε ότι αποδείξαμε πως

αξιζουμε κάτι καλύτερο, κάτι περισσότερο από αυτό που μας χαρίζεται: Μια λύση στο κοινοτικό κεκτημένο, με αξιοποίηση των προνομίων της Ευρώπης.

5. Είχε επομένως το μεγαλύτερο γνώρισμα του Μεγάλου Ηγέτη ο Στρατηγός Διγενής: Να μπορεί να εμπνέει με το όραμα του και να μένει σταθερός σε αυτό, χωρίς παλινδρομήσεις και υποχωρήσεις. Δεν αντιπροτείνει διλήμματα και εκφοβιστικές απειλές, όπως: αυτή είναι η τελευταία σας ευκαιρία – Πάρτε ό,τι μας δώσουν.

6. Παραμένει λοιπόν Προσηλωμένος στο Καθήκον, χωρίς την υστεροβουλία των ηθοβόρων καρεκλών, σε λημέρια αγωνιστή, να εμπνέει με το παράδειγμα του. Ένας Δικός μας, συναγωνιστής με τα παλικάρια του αλλά και απόμακρος: Ένας αρχηγός που του αξίζει σεβασμός αλλά και δέος για το μεγαλείο των λόγων και των έργων του.

Σήμερα, το γεγονός ότι στα 50χρονα της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν μνημονεύσαμε τον Αγώνα της ΕΟΚΑ και τους αρχηγούς της, τον Διγενή και τον Μακάριο, πρέπει να μας ανησυχεί. Κάθε λαός γίνεται σεβαστός στον βαθμό που σέβεται τον εαυτό του και την Ιστορία του, μια Ιστορία που σηματοδεύτηκε, ευτυχώς ανεξίτηλα, από αγχόνες, βασανιστήρια, ολοκαυτώματα» τα άλλα σχολεία των μαθητών

αγωνιστών, τις μάνες που ξαναζωντάνεψαν τις Σπαρτιάτισσες, μάνες αγράμματες, που δεν διάβασαν ποτέ για τα κατορθώματα των προγόνων τους, και που έδειξαν πως δεν χρειάζεται διδασκαλία και γραμματωσύνη για να είσαι Άνθρωπος-ήρωας-Αρχηγός και ηρωοτόκος μάνα: Αρκεί να ζεις με όραμα την Ελευθερία. Αυτό που περσίσευε στον θρυλικό Διγενή.

Γι' αυτό χρειάζεται σήμερα συνειδητά να ταχθούμε στην εξυπηρέτηση της ελληνικής μας ιστορίας. Ναι ως αυθεντικοί Έλληνες, όπως οι νέοι και οι νέες της ΕΟΚΑ, που έκλεισαν τη ζωή τους στον Φάκελο με τη διεύθυνση Ελευθερία.

Έχει λεχθεί ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη σκλαβιά από τη σκλαβιά στον φόβο. Οι εμπειρίες μας σήμερα, μαζί με τη δύναμη που μας έδωσε ο αγώνας της ΕΟΚΑ, μάς επιτρέπουν να συμπληρώσουμε τη φράση λέγοντας: Δεν υπάρχει μεγαλύτερη προσπάθεια σκλαβιάς, υποδούλωσης, αλλά και ατίμωσης ενός λαού από την προσπάθεια εκφοβισμού του.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ πρέπει να τιμούμε, να θυμίζουμε και να προβάλλουμε τον Αγώνα και τους αρχηγούς του, το μεγαλείο του Διγενή στον Αγώνα, γιατί πολλές περιστάσεις καθυποκλούν, για να μας κάνουν να νιώσουμε ανυπόληπτοι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, πολίτες που απλώς τους ενδιαφέρει πόσα θα πουλήσουν την

κατεχόμενη γη μας στην Επιτροπή Αποζημιώσεων και μαζί με αυτή να παίζουμε την ψυχή μας στα καζίνα των κατεχομένων.

Μαζί με τους Αγωνιστές σήμερα, που επιτελούν ένα μεγαλειώδες και εφάμιλλο σε μεγαλείο του πρώτου ένοπλου αγώνα που έδωσαν. Μας δείχνουν πόσο ωραίο είναι να είσαι συνειδητοποιημένος Έλληνας πολίτης, χωρίς μισαλλοδοξία και φανατισμό. Χρειαζόμαστε να ενδυναμώσουμε το έργο τους και να εμψυχώσουμε μια συνεκτική κοινωνία Ελλήνων ειρηνικών αγωνιστών, που δεν θα ενδίδει σε εκφοβισμούς και απειλές. Η στελέχωση της κοινωνίας αυτής, με τη διατήρηση της μνήμης της ιστορίας μας και την προσήλωση στο όραμα της ευρωπαϊκής Κύπρου, είναι η καλύτερη απόδοση τιμής στον αρχηγό Διγενή και στους νέους της ΕΟΚΑ.

Όπως ο ίδιος ο Διγενής, αποτιμώντας τον Αγώνα δήλωσε: «Στην Κύπρον ηγωνίσθη η ψυχή εναντίον του αριθμού και ενίκησε η ψυχή του Κυπρίου». Αυτή την ψυχή μάς καλεί η μνήμη του Διγενή και του Αγώνα να μην ξεριζώσουμε.

Μόνο έτσι, η κοινωνία των Ελλήνων ειρηνικών αγωνιστών της Κύπρου θα αντιτάσσεται πάντα στους εμπόρους της ψυχής, και θα διατηρεί τη Μνήμη αέναο για τον Γεώργιο Γρίβα Διγενή – τον « Άξιο της Πατρίδος ».

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

Ομιλία του προέδρου μας κ. ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Υπέρλαμπρος και φέτος ο εορτασμός της εθνικής επετείου της ιδιαίτερης μας πατρίδας, της μέρας της Ε.Ο.Κ.Α. και των ηρώων της, της μέρας του Διγενή, της μέρας του μεγάλου απελευθερωτικού-αντιαποικιακού Αγώνα που έφερε στην Κύπρο τη λευτεριά και τη δημοκρατία. Χιλιάδες ο κόσμος που παρευρέθηκε. Χιλιάδες οι εκτιμητές του έργου της αθάνατης Ε.Ο.Κ.Α. Παρούσα η Εκκλησία, παρούσα η Εθνική Φρουρά και η ΕΛ.ΔΥ.Κ., παρούσα η νεολαία, παρόντες οι αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. και όλοι όσοι εκτιμούν, σέβονται και αναγνωρίζουν τον ΑΓΩΝΑ μας.

Απόντες ... οι γνωστοί, αλλά αυτοί ΠΑΝΤΑ ΑΠΕΧΟΥΝ από τους εθνικούς αγώνες.

Τον πανηγυρικό της ένδοξης αυτής μέρας είπε ο πρόεδρος μας κ. Θάσος Σοφοκλέους, την οποία και παραθέτουμε.

*Ο Απρίλης εκείνος δεν ήταν
για να ξυπνήσει στις καρδιές
Τραγούδι ερωτικό.*

*Εκείνη η άνοιξη δεν ήταν για να
μπουν στο χοροστάσι της Λαμπρής
οι νιοι κι οι κοπελιές
Πυρρίχιος σέρνεται ο χορός στα*

*μαρμαρένια αλώνια.
Κάθε μοσχοβολιά μπαρούτι.
Και κάθε χρώμα κόκκινο
Παπαρούνες άλικες σκεπάζουν
το νησί απ' άκρη σ' άκρη.
Η Ρωμιοσύνη της Κύπρου
νάτην πετιέται.*

Η πρώτη Απριλίου 1955 ήταν η μέρα της αυτογνωσίας και του αυτοπροσδιορισμού. Ήταν η ώρα της κατάθεσης ζωής και της υπέρβασης της ανθρωπίνης ύπαρξης. Ήταν η κορυφαία εκδήλωση αγωνιστικού ήθους και αρετής και μια γενναία πορεία προς τον υπέροχο κόσμο των ωραίων ιδανικών και αξιών της ζωής.

Βρισκόμαστε εδώ από καθήκον και χρέος, για να τιμήσουμε την εθνική μας επέτειο, να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας το μεγαλείο, τη λεβεντιά, την αξιοπρέπεια, την αγωνιστική διάθεση και την προσφορά της αδούλωτης γενιάς του 55. Να θυμηθούμε τα ηρωικά χρόνια της επανάστασης. Να θυμηθούμε και να μνημονεύσουμε τους ηγέτες του Αγώνα μας Μακάριο και Διγενή. Να φέρουμε στη μνήμη μας και να μνημονεύσουμε τους Αθάνατους Ήρωές μας, όλους εκείνους που έχυσαν το αίμα τους και έδωσαν τη ζωή τους για αποτίναξη του αγγλικού ζυγού και Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Να θυμηθούμε το μεγαλείο του λαού μας, που για τέσσερα ολόκληρα χρόνια

αγωνίστηκε με πάθος και αυταπάριση, αντιμετώπισε τα βασανιστήρια, τις αγκώνες, τις φυλακές, τα κρατητήρια τον κατ' οίκον περιορισμό, τα ομαδικά πρόστιμα και όλη τη βαναυσότητα τη θηριωδία και την υπουλότητα των Άγγλων αποικιοκρατών.

Να αντιληφθούμε το μεγάλο χάσμα που δημιουργήσαμε από τότε μέχρι σήμερα και να αναλογιστούμε πόσο χαμηλά πέσαμε. Πόσο μικροί και ασήμαντοι φανήκαμε. Πόσο αδέξια και ανεύθυνα χειριστήκαμε το εθνικό μας θέμα. Να νιώσουμε τη μεγάλη ευθύνη που μας βαραίνει για όσα λανθασμένα πράξαμε. Να κάνουμε αυτοκριτική και να αναθεωρήσουμε τη στάση μας και να ζητήσουμε συγχώρεση από τους ήρωες και τους μάρτυρές μας, για τα λάθη μας και για την όλη συμπεριφορά μας. Έχουμε πλήρη επίγνωση της τραγικής κρίσης που διέρχεται σήμερα η Πατρίδα μας και είμαστε ζωντανοί και τραγικοί μάρτυρες της υποχωρητικότητας και των αντεθνικών και άνευ ανταλλαγμάτων παραχωρήσεων της δικής μας πλευράς προς τους Τούρκους, μάρτυρες μιας απαράδεκτης ηττοπάθειας, πράγμα ξένο προς τον χαρακτήρα και την ιστορία των Ελλήνων.

Πονάμε και υποφέρουμε καθημερινά γιατί βλέπουμε και ζούμε τον εθνικό ξεπεσμό, επισημαίνουμε μian ύπουλη

και προγραμματισμένη προσπάθεια απάρνησης του εαυτούς μας και αποκοπής του από τις ρίζες μας. Μια προσπάθεια που στόχο έχει να απονευρώσει τον λαό μας, να τον αποπροσανατολίσει και να τον παραδώσει εύαλτο στις διαθέσεις του εχθρού.

Είδαμε με θλίψη να καίνε τις Ελληνικές σημαίες.

Να ασχημονούν και να μολύνουν τα μνημεία μας.

Να υβρίζουν τον Ελευθερωτή της Κύπρου.

Μας είπαν Ελληνόφωνους.

Μας είπαν ότι νιώθουν πιο κοντά με τους Σύριους παρά με τους Έλληνες. Εξίσωσαν την Ελλάδα με την Τουρκία και είπαν ότι έκαμαν και οι δύο εισβολή.

Ταύτισαν την ΕΟΚΑ με την Τ.Μ.Τ.

Τίμησαν τα πενήντα χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας και δεν ανέφεραν τίποτε για τον Απελευθερωτικό Αγώνα του λαού μας. Έκαμαν το φάκελο της Κύπρου και δεν μιλούν για τον Αγώνα του 1955-59. Δησιμόνησαν τις θυσίες του, ξέχασαν τον Μαχαιρά, το Λιοπέτρι, τις αγχόνες και τα Φυλακισμένα Μνήματα, το Δίκωμο.

Εμείς σήμερα απαντούμε και σε εχθρούς και σε φίλους. Μια φωνή που βγαίνει περήφανη και καθαρία μέσα

από τους τάφους των παιδιών της Κύπρου μας. Η φωνή που φθάνει κοντά μας από το Μερσινάκι, από το Κούρδαλι, από τον Αχυρώνα, από τη σπηλιά του Μαχαιρά. Η φωνή του Ζάκου, του Παναγίδη, η φωνή του Καραολή και του Ευαγόρα, η φωνή των 108 ηρωομαρτύρων της θρυλικής ΕΟΚΑ. Τους απαντούμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας.

Η Κύπρος είναι ελληνική για 3500 χρόνια. Το μαρτυρούν τα ευρήματα, οι τάφοι, οι ναοί, τα θέατρα, το μαρτυρούν οι πόλεις πού έκτισαν οι Αρκάδες, οι Αχαιοί, οι Μυκηναίοι, οι ήρωες του Τρωικού πολέμου από το 1500 π.Χ. Είναι η γλώσσα μας, τα ήθη μας, τα έθιμα μας. Είναι η ιστορία και η θρησκεία μας.

Τους απαντούμε. Τούτη η γη είναι δική μας. Είναι ή γη που μας γέννησε και είναι σπαρμένη με τα κόκαλα των γονιών και των συναγωνιστών μας, και ποτισμένη με το αίμα του λαού μας. Θα την υπερασπισθούμε με όλες μας τις δυνάμεις, πέτρα προς πέτρα, σπιθαμή προς σπιθαμή. **Εμείς δεν αποδεχόμαστε τα τετελεσμένα. Εμείς δεν προσφέρουμε γην και ύδωρ σε κανένα. Ούτε θα υποθηκεύσουμε την Κύπρο μας στην Τουρκία.**

Αξιούμε την άμεση αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων εισβολής και κατοχής.

Αξιούμε αποχώρηση όλων των εποίκων.

Αξιούμε την επιστροφή των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες. Αξιούμε την εφαρμογή των Αρχών του καταστατικού χάρτη των Η.Ε και της Ε.Ε.

Αξιούμε μια Κύπρο ελεύθερη, δημοκρατική και ειρηνική.

Αξιούμε μια Κύπρο που να τη χαίρεται και να τη διαφεντεύει ο λαός της.

ΖΗΤΩ Η 1Η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955.

Στιγμιότυπα από τους εορτασμούς

Σύμφωνα με το πρόγραμμα παρουσιάστηκαν με μεγάλη επιτυχία ελληνικοί και κυπριακοί χοροί, καθώς και το θεατρικό "Η λευτεριά στις φυλακές γεννιέται", που καταχειροκροτήθηκε από τις χιλιάδες των παρευρεθέντων.

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α., το Σ.Ι.Μ.Α.Ε. και το Ι.Δ.Α.Α.Ε. 1955-59 εκ-

φράζουν θερμότες ευχαριστίες στην ΕΛ.ΔΥ.Κ. που συμμετείχε στον εορτασμό με το χορευτικό της συγκρότημα, την Εθνική Φρουρά που παρεχώρησε το Τιμητικό Απόσπασμα, την Αστυνομία που συμμετέχει ενεργά στον εορτασμό, τον Κ.Ο.Α. και το δήμο Έγκωμης που μας βοηθά πάντα στην όλη εκδήλωση.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

Ομιλία του συναγωνιστή, τέως ευρωβουλευτή ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΤΣΗ

Το πρωί της 1ης Απριλίου τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Ιωάννου στη Λευκωσία Δοξολογία για την επέτειο της έναρξης του Απελευθερωτικού και ανταποικιακού αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α., της οποίας προέστη η Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Β΄. Παρέστη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η πολιτική ηγεσία του τόπου και πλήθος αγωνιστών. Τον πανηγυρικό της ημέρας είπε ο αγωνιστής, τέως Ευρωβουλευτής, κ. Γιαννάκης Μάτσης, τον οποίο και παραθέτουμε:

«Μνημονεύουμε σήμερα με βαριά καρδιά κύριε Πρόεδρε, Μακαριώτατε, επέτειο σημαντική εις την πρόσφατη ιστορία μας και καλούμαι υπό τις αφόρητα σημερινές δύσκολες συνθήκες να ξαναζωντανέψω το πνεύμα, το νόημα, και τον παλμό του γεγονότος που τιμούμε και γιορτάζουμε.

Η απόσταση του χρόνου που όλο μακραίνει, οι συνθήκες και τα γεγονότα της καθημερινότητας, οι περιπέτειες και τα φοβερά λάθη στα οποία έχουμε υποβάλει την ιστορία και το

μέλλον μας, τείνουν να μας αποκρύψουν το αληθινό νόημα των θυσιών και των αγώνων του λαού μας, τείνουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε τα βάσανα, τους ενθουσιασμούς, την πίστη και το όραμα εκείνων που πολέμησαν, υπέφεραν, βασανίστηκαν και θυσιάστηκαν για την δική μας ελευθερία και προκοπή.

Για 4 ολόκληρα χρόνια κατά τη διάρκεια της θρυλικής εποποιίας της ΕΟΚΑ του 55-59, οι νέοι της Κύπρου, κράτησαν στους ώμους τους αλώβητη την εθνική και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Αντιμέτωποι με μια πανίσχυρη αυτοκρατορία, αντιπαρατάχθηκαν με τις χιλιάδες των στρατιωτών της στις πόλεις και τα χωριά της Κύπρου, στα βουνά του Πενταδάκτυλου και του Τροόδους.

Περπάτησαν νύκτες και μέρες νησικοί, ταλαιπωρημένοι, χωρίς φόβο όμως, όρθιοι, περήφανοι και πάντοτε έτοιμοι.

Έδωσαν όλοι απροσκύνητοι τη μάχη των βασανιστηρίων. Υπέμειναν με

καρτερία και με το μέτωπο ψηλά τις φυλακές και τα κρατητήρια.

Και η Ιστορία συνεχίζεται. Από το περίφημο Μολών Λαβέ του Λεωνίδα μέχρι τη δική μας ιστορική πορεία, όταν οι υπερασπιστές των δικών μας Θερμοπυλών στα βουνά του Μαχαιρά και του Πενταδάκτυλου, αφού διέταξαν τους συντρόφους τους να εξέλθουν των κρησφύγετων τους και να παραδοθούν κι αφού έμειναν μόνοι, γνωρίζοντας ότι ο εφιάλτης είχε ήδη φανεί και βέβαιοι ότι και οι Μήδοι επρόκειτο σε λίγο να διαβούνε, δεν υστέρησαν σε δόξα των Σπαρτιατών του Λεωνίδα, αλλά και υπερέβαλαν τούτους.

Στο ιστορικό Μολών Λαβέ του Λεωνίδα βροντερή εξέρχεται η κραυγή από το περικυκλωμένο και φλεγόμενο κρησφύγετο του Αυξεντίου στον Μαχαιρά: «Αν τολμάτε ελάτε να με πιάσετε». Με ζωντανό απόηχο τον βρυχηθμό από το υπόγειο κρησφύγετο του Δικώμου: «Αν θα βγώ, θα βγώ πυροβολώντας».

Ποιος από εμάς μπορεί σήμερα επάξια να αποδώσει το μεγαλείο της θυσίας των ηρώων μας και αξιόλογα να περιγράψει το μέγεθος της προσφοράς τους;

Καραολής, Δημητρίου, Μαυρομιάτης, Πατάτσος, Μιχαήλ, Ζάκος, Παναγίδης, Κουτσόφτας, Παλληγκαρίδης, λαϊκοί αγωνιστές της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, ενσυνείδητα και αποφα-

σιστικά δρασκελούσαν για τελευταία φορά το κατώφλι του κελιού των μελλοθανάτων και διέσχιζαν με βήμα σταθερό και περήφανο τον διάδρομο που τους οδηγούσε από τη ζωή προς τον θάνατο και ανέβαιναν μόνοι, απροσκύνητοι και τροπαιοφόροι στο ικρίωμα της θυσίας τους.

Ο αγώνας συνεχίζεται ασταμάτητος.

Μακάριος και Διγενής γίνονται σύμβολα που εμπνέουν και καθοδηγούν. Η ΕΟΚΑ ζει και πληθαίνει. Ο λαός δεν λυγίζει, δεν υποχωρεί, δεν κάμπτεται. Αναμέτρηση ψυχής και έπος πνευματικό είναι ο αγώνας μας.

Αντικομμουνιστικός δεν υπήρξε ποτέ. Αντιτουρκοκυπριακός ουδέποτε.

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ ήταν και παρέμεινε μέχρι τέλους γνήσια απελευθερωτικός και μόνιμα ανταποικιακός.

Και παρόλα τα πολλαπλά εμπόδια που παρενεβλήθησαν στον δρόμο μας, ως προϊόντα κακόβουλων ερμηνειών και στόχων του αγώνα μας, ή οδηγιών έξωθεν, ή τεχνασμάτων και εμπλοκών της αποικιοκρατίας, δεν εξетроχιάσθη η πορεία μας από τον γνήσιο ανταποικιακό, απελευθερωτικό χαρακτήρα της. Πάσα άλλη προσέγγιση αποτελεί φοβερή ιστορική παρερμηνεία.

Με το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου οι αποικιοκρατούμενοι λαοί

της Ασίας και της Αφρικής με αγώνες απελευθερωτικούς και με κινητοποιήσεις και προσφυγές στα Ηνωμένα Έθνη, αποκτούσαν ο ένας μετά τον άλλο την αυτοδιάθεση και την ανεξαρτησία του.

Μοναδική εξαίρεση αποτέλεσε η Κύπρος, για την αυτοδιάθεση της οποίας πεισματικά αντιτίθετο η Μεγάλη Βρετανία.

Ο Απελευθερωτικός Αγώνας παρέμεινε η μόνη διέξοδος και μετά τετραετή σκληρή αναμέτρηση η ΕΟΚΑ κατέθεσε τα όπλα αποδεχόμενη την περί Ανεξαρτησίας της Κύπρου συμφωνία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Η Κύπρος εισέρχεται στη χορεία των ανεξαρτήτων χωρών και καθίσταται μέλος των Ηνωμένων Εθνών.

Ψύχραιμη ανάλυση των γεγονότων που διέρρευσαν, αποκαλύπτει ότι η προσπάθεια διάλυσης της νεοϊδρυθείσας Κυπριακής Δημοκρατίας είχε σκηνοθετηθεί από την πρώτη στιγμή της ίδρυσης και της λειτουργίας της, όπως αποδεικνύουν και τα πρόσφατα δημοσιευθέντα έγγραφα των Βρετανικών μυστικών υπηρεσιών.

Αυτή η προσπάθεια συνεχίστηκε απρόσκοπτη, υπό διάφορες μορφές, με επίσημη τελική κατάληξη το Σχέδιο Ανάν και την εισήγηση για την αποδοχή εκ μέρους μας της παρθενογένεσης. Η ίδια τακτική προωθείται

και τώρα από την αιωρούμενη περιφερειακή ή διεθνή διάσκεψη, την οποία πολύ ορθά αρνούμεθα να αποδεχτούμε προτού όλα τα άλλα συναφή θέματα λυθούν κατά τρόπον αποδεκτό.

Έχουμε συμπληρώσει πενήντα χρόνια ζωής της Κυπριακής Δημοκρατίας. Σύντομη αναδρομή στο παρελθόν αποκαλύπτει και υπογραμμίζει σε όλους τις προσωπικές και κομματικές μας ευθύνες για την αντιμετώπιση των σκληρών δεδομένων που προβάλλονται απειλητικά για το μέλλον μας.

Με τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου παρόλα τα μειονεκτήματα και τα τρωτά τους σημεία, είχαμε καταστεί σε μεγάλο βαθμό κύριοι της τύχης και του τόπου μας.

Χρειαζόταν σύνεση και προσοχή, προσέγγιση με κατανόηση και ενδιαφέρον των τουρκοκυπρίων συμπατριωτών μας για να παρακάμψουμε τις δυσκολίες και τα εμπόδια που η Ζυρίχη και οι εμπνευστές της τόσον έντεχνα έστησαν ανάμεσά μας.

Τα τραγικά γεγονότα της τουρκοανταρσίας του '63 που ακολούθησαν, μπορούσε και έπρεπε να αποφευχθούν. Η πραγματοποίησή τους έθεσε τις βάσεις της διχοτόμησης της πατρίδας μας και τη δημιουργία της ιδιωτικής τρομοκρατίας.

Η προδοσία του '74 με το πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή επέφερε τον τελικό όλεθρο και οδήγησαν τον ελληνισμό στη μεγαλύτερη ταπείνωση του μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Κύριε Πρόεδρε,

Θέλω να υπογραμμίσω τρία μόνο από τα πολλά σημεία που μας επηρεάζουν και τα οποία έπρεπε μόνιμα να προβάλλουμε και να αξιοποιούμε:

- Τον Εποικισμό
- Την Πολιτιστική μας Κληρονομιά και
- Τον γεωπολιτικό μας χώρο

Η Επιτροπή Προσφύγων και Δημογραφίας του Συμβουλίου της Ευρώπης μελέτησε για σειρά ετών το θέμα του εποικισμού στην Κύπρο και η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης ομόφωνα, με εξαίρεση μόνο τους Τούρκικους ψήφους, υιοθέτησε την Έκθεση Cusco τον Οκτώβριο του 1992.

Στην Έκθεσή του αυτή ο κος Cusco, μετά από επιτόπια έρευνα στην Κατεχόμενη και ελεύθερη Κύπρο, διαπίστωνε ότι ομοσπονδιακή λύση του Κυπριακού ήταν ανέφικτη με την παρουσία των εποίκων και εισηγείτο να διαταχθεί η επιτροπή των Υπουργών να προβεί στη διεξαγωγή καταγραφής του πληθυσμού για να διαπιστωθούν

οι πραγματικοί αριθμοί των εποίκων και του γηγενούς πληθυσμού. Δυστυχώς την αγνοήσαμε. Λύση με την παρουσία των εποίκων ήταν ανέφικτη υπογράμμισε ο κος Cusco και αργότερα ο κος Λάκσο ότι ο εποικισμός αποτελεί, βάσει της Συνθήκης της Γενεύης, έγκλημα πολέμου.

Μετά 20 (είκοσι) χρόνια σημειώνω με ικανοποίηση ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ήγειρε το θέμα και εξήτησεν από τα Ηνωμένα Έθνη να αναλάβουν την προσπάθεια καταγραφής του πληθυσμού. Εισηγούμαι οπωσδήποτε συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτή την προσπάθεια, έχοντας υπόψη και την παρόμοια εντολή των Ηνωμένων Εθνών για τη Σαχάρα.

Η εξέγερση των Τουρκοκυπρίων σε δύο πρόσφατα συλλαλητήρια, υπογραμμίζει τη μεγάλη αγωνία των συμπατριωτών μας για την πλήρη εξάφάνισή τους, πράγμα στο οποίο δεν πρέπει να παραμείνουμε απλώς απάθεις παρατηρητές.

Στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω την απάθεια με την οποίαν αντιμετωπίζουμε τον αφανισμό της πολιτιστικής μας κληρονομιάς στα κατεχόμενα. Συλημένες, καταστραμμένες και ετοιμόρροπες είναι 550 εκκλησίες και μοναστήρια.

Η επιτροπή Παιδείας του Συμβουλίου της Ευρώπης σε επανειλημμένες συνε-

δρίες της για την Κύπρο, εξουσιοδότησε τον Ολλανδό γεωρυσιαστή Van der Werf και τον δρ Cormack να επισκεφθούν την Κύπρο και να υποβάλουν σχετική έκθεση.

Περιήλθαν ολόκληρη την Κύπρο για να καταλήξουν ότι η Κύπρος ολόκληρη είναι ένα μουσείο. Η έκθεση υπεβλήθη στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης το 1989.

Τι πράξαμε για να την αξιοποιήσουμε;

Είναι ελπιδοφόρα η προσπάθεια που αναλάβατε πρόσφατα, Μακαριώτατε, για ανακίνηση του θέματος επί παγκοσμίου κλίματος.

Εισηγούμαι όπως όλη η πολιτική ηγεσία μας επισκεφθεί και διαπιστώσει ιδίοις όμμασι πώς πραγματικά εξελίσσεται η κατάσταση στο σύνολο της κατεχόμενης γης μας.

Εάν ετόνισα τον εποικισμό και την πολιτιστική μας κληρονομιά, είναι για να υπογραμμίσω ότι μπορούσαμε προβάλλοντας και αξιοποιώντας διεθνώς συστηματικά τα δύο αυτά σημαντικά θέματα, να κρατούμε μόνιμα στιγματισμένη την Τουρκία κατά τρόπο πολύ υποβοηθητικό για την τελική διευθέτηση του Κυπριακού.

Σημαντικότερος όμως παράγοντας που επηρέασε και επηρεάζει αποφασιστικά το μέλλον μας, είναι η μόνιμη επιδίωξη του ελέγχου της Κύπρου από την Αγ-

γλία, την Τουρκία και άλλους του γεωπολιτικού χώρου της Ανατολικής Μεσογείου, ο οποίος φύσει και θέσει ανήκει στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Είναι αυτόν τον παράγοντα που παραγνωρίσαμε από το 1960 μέχρι σήμερα και έχουμε με διάφορα προσχήματα ακόμα και πρόσφατα αυτοαπομονωθεί, ενώ ο έλεγχος του γεωπολιτικού μας χώρου θα αποτελούσε το ισχυρότερο όπλο για εξάσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων για τη σωστή λύση του Κυπριακού και τη δημιουργία των αναγκαιών συμμαχιών προς όφελός μας. Μόλις πρόσφατα η Αγγλία αγνόησε την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας και δεν την προσκάλεσε στη συνάντηση του Λονδίνου, ενώ οι νατοϊκές αγγλικές βάσεις είναι στο επίκεντρο της δραστηριότητας για την Λιβυκή κρίση.

Η πρόσφατη ανακάλυψη πλούσιων κοιτασμάτων φυσικού αερίου εντός της οικονομικής ζώνης της Κύπρου, αποκαλύπτει την άλλη εξαιρετικής σημασίας πτυχή του γεωπολιτικού μας χώρου και επαναφέρει στο προσκήνιο την σκόπιμη παραχώρηση με το Σχέδιο Ανάν, αυτού του πλούσιου σε κοιτάσματα φυσικού αερίου χώρου στις Αγγλικές βάσεις. Όλα τα οικόπεδα νοτίως της Λεμεσού παραχωρούνταν με το Σχέδιο Ανάν στις Αγγλικές Βάσεις, ενώ μόνον το οικόπεδο δώδεκα υπολογίζε-

ται να αποδώσει φυσικό αέριο αξίας 80 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Η Κυριακή Δημοκρατία είναι από το 2004 πλήρες μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί όμως μπήκαμε στην Ευρώπη; Ασφαλέστατα για να ανατρέψουμε τα τετελεσμένα της κατοχής και να λύσουμε το κυπριακό στη βάση της διεθνούς νομιμότητας, των ευρωπαϊκών αρχών και του ευρωπαϊκού κεκτημένου, προς το συμφέρον όλων των νομίμων κατοίκων της και εξυπηρέτηση της ειρήνης και της ασφάλειας στην περιοχή.

Η Κύπρος δεν απαιτεί για αυτές τις αρχές, αλλά τις απαιτεί. Είναι διεκδικητής αυτών των αρχών, διότι αν δεν τις διεκδικήσει με αποφασιστικότητα για να την σεβασθούν και οι εταίροι της, θα καταλήξει όπως εξελίσσονται τα πράγματα, σε δεύτερης κατηγορίας χώρα εντός της Ευρώπης, ανυπόληπτη και περιφρονημένη.

Κύριε Πρόεδρε,

Η καθοδηγούμενη από την Άγκυρα παρελκυστική, προκλητική και επικίνδυνη για το μέλλον μας πολιτική, όπως εκφράζεται στις συνομιλίες δια των εκάστοτε τουρκοκυπρίων εκπροσώπων, εκθέτει και μηδενίζει τη σωστή θέση ότι η λύση πρέπει να είναι κυπριακής ιδιοκτησίας.

Ορισμένα μόνον πρόσφατα παραδείγ-

ματα αποκαλύπτουν του λόγου του αληθές:

- * Η διακοπή της Θείας Λειτουργίας στην Καρπασία.
- * Η επιβολή εισιτηρίων για την είσοδο στον Ιερό Ναό του Αποστόλου Ανδρέα.
- * Η συνεχιζόμενη μαζική παροχή ιθαγένειας σε νέους εποίκους.

Η καταστροφή πεντακόσιων πενήντα εκκλησιών και μοναστηριών, που απειλούνται με πλήρη κατάρρευση, όπως προσωπικά διαπίστωσα με τέσσερις ευρωβουλευτές πριν λίγους μήνες, στον Αρχάγγελο Μιχαήλ του Λευκονοίκου, στον Άγιο Ανδρόνικο στην Κυθραία, στον Άγιο Αναστάσιο στην Περίστερονοπηγή και αλλού.

Η ανέγερση διακόσιων καινούργιων τζαμιών και η εισαγωγή από την Άγκυρα μουφτήδων για διδασχά του ισλαμισμού στους μαθητές σε όλα τα σχολεία.

Η συγκλονιστική διαπίστωση από τους ίδιους τους τουρκοκυπρίους ότι στα κατεχόμενα σήμερα διαμένουν 650 χιλιάδες έποικοι και 130 χιλιάδες τουρκοκύπριοι, δηλαδή 800 χιλιάδες συνολικά, καθιστούν την Κύπρο την πρώτη κατά πλειοψηφία πληθυσμού μουσουλμανική χώρα της Ενωμένης Ευρώπης, χωρίς να συμπεριλαμβάnow στους αριθμούς αυτούς τους διαμένοντες στις ελεύθερες περιοχές μουσουλμάνους.

Αλλά και η δική σας διαπίστωση ότι σε σημαντικά θέματα ουσίας η πρόοδος είναι περιορισμένη, σας παρέχει την εύλογη δικαιολογία για να μην πω την αναγκαιότητα, να προβληματιστείτε και να προβάλετε με αποφασιστικότητα ξεκάθαρους θέσεις, που να συμπίπτουν με τη διεθνή νομιμότητα, τις ευρωπαϊκές αρχές και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, προς το συμφέρον όλων των νομίμων κατοίκων της Κύπρου.

Δεν πιστεύω ότι είναι δύσκολο να πείσουμε τους ευρωπαίους εταίρους μας και το Συμβούλιο Ασφαλείας ότι οι ενέργειες της Τουρκίας αποτελούν παραβίαση βασικών αποφάσεων των Ηνωμένων Εθνών και της Ενωμένης Ευρώπης και συνιστούν εν εξελίξει κίνδυνο για την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια.

Αν δεν αντιδράσουμε αποφασιστικά τώρα, θα βρεθούμε πολύ σύντομα σε αφόρητα δύσκολες συνθήκες στο μέλλον.

Η ανύπαρκτη πρόθεση της Τουρκίας για βιώσιμη και λειτουργική λύση, δεν μας αφήνει περιθώρια άλλης προσέγγισης.

Μπροστά στην αδίστακτη και προκλητική συμπεριφορά της Τουρκίας, αν προβάλλετε με παρηρησία και αυτοπεποίθηση αυτές τις θέσεις, θα πετύχετε την καθολική ενότητα του κυ-

πριακού λαού και θα μας έχετε όλους δίπλα σας. Δεν είναι εύκολα τα πράγματα όπως έχουν εξελιχθεί. Αλλά μπορούμε ενωμένοι και μονόβουλοι να αντιστρέψουμε το σκηνικό.

Η παρέλευση του χρόνου έχει μεγάλη σημασία.

Διαφορετικές και σκληρές τοποθετήσεις όσων υποστήριζαν και όσων αντιτίθεντο στο Σχέδιο Ανάν να παραμερισθούν, για να προχωρήσουμε όλοι μαζί ενωμένοι μπροστά. Να αντιμετωπίσουμε όλοι ενωμένοι το μέλλον, να σεβασθούμε όλοι όλους.

Για να δώσουμε έτσι κατεύθυνση και κίνητρο στη νεολαία μας, η οποία απογοητευμένη από το υφιστάμενο πολιτικό σκηνικό της κομματικοποιημένης αντιπαράθεσης, απέχει από την ουσιαστική προσπάθεια, για να διατηρήσουμε όσα μας κληροδότησαν οι προγονοί μας και να κτίσουμε ένα ελπιδοφόρο μέλλον για όλους τους νόμιμους κατοίκους της Κύπρου.

Διακαής ήταν στο παρελθόν και εντονότερη θα παραμείνει στο μέλλον η γνήσια και ειλικρινής επιθυμία μας να επιτύχουμε χωρίς καθυστέρηση διευθέτηση του κυπριακού και συμπόρευση με τους τουρκοκυπρίους συμπατριώτες μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλω όμως να υπογραμμίσω προς τους τουρκοκυπρίους ότι είναι και δική τους ευθύνη όχι μόνο να αποκομίσουν

τα ωφελήματα που προδιαγράφει η Ευρώπη, αλλά και να είναι αποφασισμένοι να αναλάβουν και τις ανάλογες υποχρεώσεις για τη σωστή αντιμετώπιση και εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου σε ολόκληρη την Κυπριακή Δημοκρατία.

Να τους σεβασθούμε και να μας σεβασθούν, διότι η Ευρωπαϊκή Κύπρος θα ανήκει στους νόμιμους κατοίκους της και σε κανέναν άλλον.

Ενότητα πραγματοποιείται μέσα στη διαφορετικότητα. Εντασσόμενοι στην Ευρώπη δεν αποποιούμεθα τις ρίζες μας και τη φυλή μας, τη θρησκεία μας και τις παραδόσεις μας, την ιστορία μας και την ελληνικότητά μας. Είμαστε και παραμένουμε περήφανοι Έλληνες και δεν διανοούμεστε να στερήσουμε από τους συνοίκους μας τα αναπαλλοτρίωτα δικαιώματά τους.

Κύριε Πρόεδρε, Μακαριότατε.

Δεν είναι για το σημερινό κατόντημά μας που κατέβηκε με τόση προθυμία στον τάφο η πολυπαθής γενεά του ανταποικιακού Απελευθερωτικού Αγώνα του 55-59. Για ελευθερία και δικαιοσύνη έβαψαν πρόθυμα με το αίμα τους χώματα ιερά, της Αμμοχώστου και της Κερύνειας, της Πιτσιλιάς και της Πάφου και για ελευθερία και δικαιοσύνη προσκαλούν όλους μας στην υπέρτατη προσπάθεια για απαλλαγή από την ξένη κατοχή.

Προφητικά αλλά ρεαλιστικά και ανθρώπινα, προτρέχοντας του καιρού του και του καιρού μας, μας κληροδότησε ένα μήνα προτού θυσιαστεί στο Δίκωμο το 1958 ο Κυριάκος Μάτσης, τη δική του πανανθρώπινη και πανευρωπαϊκή και χριστιανική κατάθεση και συνταγή:

«... Δεν νοιάζομαι, έγραφε, αν τη γη αυτή την ζουν Τουρκοκύπριοι για Ελληνοκύπριοι... Εκείνο πούχει αξία είναι να την ζουν αυτοί που την ποτίζουν με τον ιδρώτα τους και να περπατούν πάνω της ελεύθεροι, διαφαντευτές της, κυρίαρχοι της. Ν' αναπνέουν περήφανοι τον αέρα της, που να' ναι αέρας δροσιάς, ομορφιάς, λεβεντοσύνης... όχι πνίχτης».

Σε αυτό τον κόσμο ζούμε και υπάρχουμε για μια αξιοπρέπεια.

Ανθρώπινη αξιοπρέπεια, Αξιοπρέπεια αρχών και ιδανικών.

Γι' αυτές τις αρχές και γι' αυτά τα ιδανικά, γι' αυτή την αξιοπρέπεια περπάτησε στη γη μας και θυσίασε πρόθυμα χωρίς ενδοιασμό τα νιάτα και τη λεβεντιά του ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης και ο Γρηγόρης Ανξεντίου και όλοι οι ήρωες του Απελευθερωτικού μας Αγώνα.

Ας παραμείνουμε αξιοπρεπείς απέναντι στους εαυτούς μας και στην Ιστορία μας.»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΔΙΓΕΝΗ

Ομιλία του τέως λυκειάρχη κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΗΝΑ

Στις 5 Απριλίου 2011 οι Σύνδεσμοι ΣΑγωνιστών, το Σ.Ι.Μ.Α.Ε. και το ΙΔ.Α.Α.Ε. 1955-1959 οργάνωσαν Φιλολογικό Μνημόσυνο του Αρχηγού ΔΙΓΕΝΗ στην αίθουσα Ηρώων του οικημάτωνός μας.

Παρουσιάστηκε το θεατρικό «ο Διγενής και η νεολαία», τραγούδησε η ακάματη χορωδία μας και μίλησε ο αγωνιστής, τέως Λυκειάρχης κ. Γαβριήλ Μηνάς. Παραθέτουμε την ομιλία του κ. Μηνά, η οποία εντυπωσίασε το πολυπληθές ακροατήριο:

Στις 30 Ιανουαρίου του 1974, την ημέρα της κηδείας του Διγενή, η μο έγκριτη τότε εφημερίδα της Κύπρου, η «Ελευθερία», στην πρώτη της σελίδα και στη θέση του κύριου ρεπορτάζ, μεταξύ άλλων έγραφε: «Σήμερα το απόγευμα ο θρυλικός Γερο-Διγενής θα κατέβει στην τελευταία του κατοικία.. ..Θα φέρει το σπαθί και την επίσημη στολή του στρατηγού. Το στήθος του θα κοσμούν τα παράσημά του. Για πρώτη φορά θα μπαίνει με τόσο επίσημη στολή στο ταπεινό του κρησφύγετο. Συνήθως κατέβαινε σ' αυτό με τη στολή του αντάρτη....Για πρώτη φορά θα επαναπαύεται στις δάφνες του. Στις δάφνες που του έφερε όλη η Κύπρος, για την οποία τόσο πολύ πόνεσε και τόσο πολύ αγωνίστηκε.

«Στο φέρετρό του θα ακουμπά η Ελλάδα. Πάνω απ' αυτό θα βογγά η Κύπρος. Ο Διγενής θα αποσυρθεί στην τελευταία του κατοικία. Δεν θάναί κανένας μεγαλοπρεπής σκαλιστός τάφος. Θάναί το μικρό του κρησφύγετο, από το οποίο διηύθυνε τον αγώνα της ΕΟΚΑ για τρία χρόνια. Σ' αυτό το ταπεινό κρησφύγετο χώρεσε ένας κόσμος ολόκληρος....Από αυτό ο Γ. Γρίβας Διγενής δεν θα εκδίδει πια διαταγές. Θα

σκορπά το φως του παραδείγματος και της αυτοθυσίας μέσα στην εθνική μνήμη, μέσα στους ουρανούς των εθνικών συνειδήσεων. Σ' αυτό το κρησφύγετο θα ανάβει το κερί της ευγνωμοσύνης η εθνική σκέψη...»

...

Το 1915 ο Γ. Γρίβας αποφοιτά από το Παγκ. Γυμνάσιο. Θα μπορούσε να σπουδάσει ό,τι ήθελε, γιατί ήταν άριστος μαθητής, υπεύθυνος και σοβαρός. Θα μπορούσε να σπουδάσει μαθηματικά. Θα μπορούσα να σπουδάσει γυμναστικής, γιατί ήταν εξάαιρετος αθλητής. Οι γονείς του ήθελαν να σπουδάσει γιατρός, ο ίδιος όμως επέλεξε να εγγραφεί στη Σχολή των Ευελπίδων, όπου πραγματικά διέπρεψε αναδεικνυόμενος κάθε χρόνο αρχηγός της τάξης του. Το 1919, απόφοιτος της Σχολής των Ευελπίδων και με τον βαθμό του ανθυπολοχαγού, πολεμά στα ιερά χώματα της Μ. Ασίας και μετέχει στις τραγικές εκείνες μάχες, που αποσκοπούσαν στην πραγμάτωση της μεγάλης ιδέας του Ελληνισμού.

...

Το 1940, όταν η Ιταλία επιτίθεται εναντίον της Ελλάδας, ο στρατάρχης Αλ. Παπάγος τοποθετεί τον Γρίβα στο Επιτελείο Επιχειρήσεων. Τον Δεκέμβριο του 1940 προάγεται σε αντισυνταγματάρχη και, ύστερα από δική του απαί-

τηση, αποστέλλεται στο Ηπειρωτικό μέτωπο ως επιτελάρχης της περιώνυμης «Σιδηράς Μεραρχίας», της Β' Μεραρχίας Πεζικού. Το 1941, όταν πια οι Γερμανοί καταλαμβάνουν τα αιματοβαμμένα χώματα της Ελλάδας, στα χρόνια της κατοχής, ο Γρίβας δεν εγκαταλείπει τη χώρα ούτε τον αγώνα. Έρχεται σε επαφή με συναδέλφους του αξιωματικούς της Β' Μεραρχίας και, σε συνεννόηση με τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσάνθο, ιδρύει τη μυστική οργάνωση των Χιτών, η οποία μάχεται ηρωικά εναντίον των κατακτητών.

...

Η Οργάνωση «Χ» δεν είχε στόχους πολιτικούς. Οι στόχοι της ήταν καθαρώς εθνικοί και βρισκόταν σε στενή συνεργασία με την εν εξορία Ελληνική Κυβέρνηση. Όταν ο αντιστράτηγος Π. Σπηλιωτόπουλος, τον Σεπτέμβριο του 1944, διορίζεται από την εθνική κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου στρατιωτικός διοικητής της Αττικής, για να προετοιμάσει την απελευθέρωση της Αθήνας, η Οργάνωση «Χ» θέτει τις δυνάμεις της υπό τις διαταγές του.

...

Στις 3 Δεκεμβρίου 1944 ο ΕΛΑΣ, η Οργάνωση που ελέγχεται από το ΚΚΕ και διαθέτει στην περιοχή της Αθήνας δύναμη 20,000 ανδρών, θέτει σε εφαρμογή το επιτελικό σχέδιο του για την κατάληψη των Αθηνών. Η εθνική Κυ-

βέρνηση του Γ. Παπανδρέου είχε φτάσει στην Αθήνα από τον Οκτώβρη, αλλά δεν μπόρεσε να θέσει την κατάσταση υπό τον έλεγχό της. Ο ΕΛΑΣ πρώτα κτυπά την περιοχή του Θησείου, όπου βρισκόταν το αρχηγείο της «Χ» και η μεγαλύτερη δύναμή της. Η μάχη του Θησείου υπήρξε σκληρή, πεισματώδης και πολυαίμακτη και τελικά κερδήθηκε από τους αγωνιστές της «Χ». Αποσοβήθηκε έτσι η κατάληψη της πρωτεύουσας από τους κομμουνιστές και ματαιώθηκε ο στόχος του ΚΚΕ να θέσει υπό τον έλεγχό του την Ελλάδα και να την εντάξει στον ανατολικό Συνασπισμό. Από τότε είναι που χρονολογείται η μήνις των κομμουνιστών εναντίον του Γ. Γρίβα Διγενή. Γι' αυτή, ωστόσο, την προσφορά του θα έπρεπε όλοι οι σύγχρονοι Έλληνες, συμπεριλαμβανομένων και των αριστερών, εάν υπήρχε ιστορική εντιμότητα, να ευγνωμονούν τον Γρίβα, γιατί, αν η Ελλάδα απέφυγε το ολέθριο πείραμα και την τελική χρεοκοπία του υπαρκτού σοσιαλισμού, μόνη απ' όλες τις βαλκανικές χώρες, τούτο το οφείλει στον Γρίβα και την Οργάνωση «Χ».

...

Η Ελλάδα το 1949 επιτέλους γαληνεύει και μπαίνει στον δρόμο της ομαλότητας και της γενικής ανάπτυξης. Ο Γρίβας ήταν τότε πενήντα περίπου ετών.

Δεν θεωρεί όμως ότι έφτασε, επιτέλους, ο χρόνος να ησυχάσει και αυτός και να απολαύσει τα αγαθά της ειρηνικής ζωής. Ο ακαταπόνητος αγωνιστής του έθνους πιστεύει ότι ο αληθινός πατριώτης δεν έχει το δικαίωμα, όσα κι αν έχει προσφέρει, να τα θεωρεί αρκετά, ώστε να δικαιολογούν τον τερματισμό της εθνικής του δράσης. Η σκέψη και η έγνοια του Γρίβα στρέφονται τώρα προς τη γενέτειρά του Κύπρο, που στενάζει κάτω από τον αγγλικό ζυγό. Παρακολουθεί με αγωνία την ειρηνική μάχη του Κυπριακού Ελληνισμού για την πραγμάτωση του εθνικού πόθου της Ένωσης.

Για τον Γρίβα της μεταπολεμικής περιόδου, τον προικισμένο με την ιστορική, εθνική πείρα, που απέκτησε στην πολύχρονη συναναστροφή του με τον θάνατο και την ιδέα της ελευθερίας, η αντίληψη πως η ελευθερία των λαών δεν δωρίζεται, αλλά κατακτάται με θυσίες και αιματηρούς αγώνες, δεν είναι μια απλή, θεωρητική, ρομαντική πίστη, αλλ' αποτελεί ένα ολοζώντανο καυτό βίωμα. «Το ιστορικό αξίωμα», γράφει στα «Απομνημονεύματά» του, «ότι μόνον δια της ενόπλου δράσεως αποκτούν οι υπόδουλοι λαοί την ελευθερία τους, μου υπαγόρευσε την σκέψιν του ενόπλου αγώνος προς απελευθέρωση της γενέτειράς μου Κύπρου». Τη σκέψη του αυτή εμπιστεύεται τον Μάιο του 1948 στον συνεργάτη του

Χρ. Παπαδόπουλο και τον Διευθυντή της «Εστίας» των Αθηνών Αχιλλέα Κύρου.

Η επίσημη Ελληνική Κυβέρνηση και πολλοί από τους παράγοντες, στους οποίους εμπιστεύεται την απόφασή του, προσπαθούν να τον αποτρέψουν. Πολλοί, μάλιστα, του δηλώνουν πως «ούτε 50 άντρες δεν θα τον ακολουθήσουν».

...

Για τον Διγενή ο αγώνας του 1955-59 είναι το αριστούργημα της στρατιωτικής του ιδιοφυίας, είναι το προσωπικό του ποίημα, που έπρεπε να είναι τόσο ωραίο, τόσο τέλειο και τόσο εντυπωσιακό, ώστε να ανταποκρίνεται στα δικά του ανώτερα κριτήρια και στην ιερότητα του επιδιωκόμενου σκοπού. Έσπευσαν πολλοί, όπως έχουμε αναφέρει, να τον προειδοποιήσουν ότι οι Κύπριοι δεν έχουν δει, δεν έχουν αγγίξει όπλο στη ζωή τους και ότι «ούτε 50 άνθρωποι δεν πρόκειται να τον ακολουθήσουν». Ο Διγενής όμως δεν έχει αμφιβολίες και δισταγμούς. Ξέρει πώς πρέπει να συμπεριφερθεί ο ηγέτης μιας μυστικής στρατιωτικής οργάνωσης και πώς θα εμπνεύσει, θα ενθουσιάσει και θα μεταμορφώσει τα αμούστακα και απειροπόλεμα παιδιά της Κύπρου σε απόητους μαχητές της ελευθερίας. «Εισ τοιούτους αγώνας», γράφει, «επιβάλλεται όπως ο Αρχηγός συμπάσχει

και συγκινδυνεύει μετά των μαχητών του και όχι να απολαμβάνει των αγαθών της ασφάλειας και της ευζωίας. Το ζωντανό παράδειγμα του ηγήτορος είναι η καλύτερα εγγύησης ότι οι υπ' αυτόν θα φιλοτιμηθούν και θα επιδιώξουν να μην υστερήσουν εις θυσίας και κινδύνους. Την αρχήν ταύτην επεξήτησα πάντοτε να εφαρμόσω, μολονότι εγνώριζα ότι ο θάνατός μου, ελλείψει αντικαταστάτου, θα σήμαινε το τέρμα του απελευθερωτικού κινήματος.

...

Απονέμοντας στις 24/3/1959 ο Σπ. Μελάς το Χρυσούν Μετάλλιον της Ακαδημίας των Αθηνών στον θρυλικό ήρωα, στον απροσπέλαστο εθνικό αγωνιστή, όπως τον αποκάλεσε, Γ. Γρίβα Διγενή, τόνισε, μεταξύ άλλων: «Με το υψηλό παράδειγμά του, με τις ψυχικές του αρετές και τις σοφές συμβουλές του, ο αρχηγός της ΕΟΚΑ κατόρθωσε να ανυψώσει στο βάθρο ηρώων αήττητων μειράκια και παρθένες, που κατήσχυναν τις μυριάδες του στρατού μιας κραταιός αυτοκρατορίας». Πόσο, στ' αλήθεια, μύωπες θα έπρεπε να ήταν οι ηγέτες του ΑΚΕΛ, όταν, για να περιγράψουν αυτόν τον υπέροχο αγώνα, δεν βρήκαν άλλες λέξεις από τις λέξεις «βαρελότα», «τρακατρούκες» και «ψευτοδιγενήδες»;

...

Ο αγώνας για τον Διγενή ουδέποτε υπήρξε μέσο για άνοδο προσωπική, για ικανοποίηση φιλοδοξιών. Υπήρξε πεδίο παλληκαριάς, ευθύνης και προσφοράς, όπου ο ίδιος αυτοπραγματονόταν και αυτοκαταξιωνόταν, υπερβαίνοντας τα ανθρωπινά του όρια, επιτυγχάνοντας την αυτοϋπέρβασή του. Αγωνιζόμενος ο Διγενής αισθανόταν μια απεριόριστη ψυχική ευφορία, μια ψυχική πλήρωση, η ζωή του αποκτούσε νόημα με την εκπλήρωση του εθνικού του χρέους.

Κατά τον ίδιο τρόπο έβλεπαν τον αγώνα και οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ, αλλά, θα έλεγα, και η συντριπτική τότε πλειοψηφία του Κυπρ. Ελληνισμού. Γι' αυτό και δεν ήταν δυνατό να ηττηθεί η ΕΟΚΑ. Πώς, άλλωστε, μπορούσε να ηττηθεί, όταν τα μέλη της και ο αρχηγός της ήταν ανά πάσα στιγμή έτοιμοι για την υπέρτατη θυσία, όταν γι' αυτούς αυτή η θυσία ήταν ό,τι το ωραιότερο, το ευγενέστερο, το ποθητότερο που θα μπορούσαν να κατακτήσουν.

...

Όταν οι διαπραγματεύσεις για τις Συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, στις ' αρχές του 1959, βρισκόνταν στο τελικό τους στάδιο, ο Α. Αζίνας, στενός συνεργάτης του ευρισκόμενου τότε στην Αθήνα Μακαρίου, ύστερα από πολύωρη συνάντησή του με τον Ευάγ. Αβέρωφ, γράφει από την Αθήνα στον Διγενή: Σε

περίπτωση που θα ευδοιωθούν οι συνομιλίες, «**Σεις και ο Μακάριος θα έχετε κυρίαν θέσιν εις την πολιτικήν ζωήν της νήσου, έστω κι αν δεν πολιτευθείτε... Και δεν θα σας αφήσουν να έλθετε εδώ, αλλά θα παραμείνετε διά πάντα στο ωραίο νησί μας, που τόσο σας αγάπησε και τόσα περιμένει ο λαός από ένα ανιδιοτελή και τίμιον άνδρα, όσον εσείς, διά την επούλωσιν των πληγών και την κοινωνικήν του ανόρθωσιν**».

Κι όμως ο Διγενής, μετά την υπογραφή των Συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου υποχρεώνεται να εγκαταλείψει την Κύπρο μυστικά, χωρίς να του επιτραπεί να επικοινωνήσει με τον Κυπριακό λαό ή έστω να επισκεφθεί τα φυλακισμένα μνήματα των παλληκαριών του. **Ίσως να μην υπάρχει άλλη περίπτωση στην παγκόσμια ιστορία, που ο άνθρωπος, που αγωνίστηκε για την απελευθέρωση της πατρίδας του, να υποχρεώνεται να την εγκαταλείψει για πάντα, να απελαύνεται ουσιαστικά απ' αυτή μετά την απελευθέρωση της.** Αυτό συνέβηκε με τον Διγενή και κανένας από αυτούς που υπέγραψαν τις Συμφωνίες δεν φιλοτιμήθηκε ποτέ να ενημερώσει τον λαό ποιοι ζήτησαν να φύγει από την Κύπρο ο Διγενής και γιατί και πώς η πλευρά μας αντέδρασε, αν αντέδρασε. Μια συνωμοσία σιωπής δυστυχώς και από όλους τους αγωνιστές, αλλά και από όλους τους ιστορικούς του Κυπριακού, σε σχέση με αυτό το θέμα.

...

Σε σύσκεψη ανωτάτου επιπέδου, που πραγματοποιείται στην Αθήνα στις 13 Μαρτίου 1964 και στην οποία μετέχουν ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Γ. Παπανδρέου και ο Μακάριος, καλείται να παραστεί και ο Διγενής, ο οποίος και παρουσιάζει σχέδιο ολοκληρωμένο για την αμυντική θωράκιση της Κύπρου. Εισηγείται την άμεση διάλυση των αλληλοϋποβλεπόμενων καπετανάτων, που δρούσαν τότε στην Κύπρο, και τη συγκρότηση τακτικού στρατού στην Κύπρο. Ο Διγενής θεωρεί εντελώς αναποτελεσματικά τα όποια σχέδια στρατιωτικής ενίσχυσης της Κύπρου από την Ελλάδα, όταν θα εκδηλωθεί τυχόν τουρκική στρατιωτική απόβαση. Υποστηρίζει ότι η Κύπρος θα πρέπει να καταστεί αυτόκλητος ως προς την άμυνα της, με την αποστολή ισχυρών στρατιωτικών δυνάμεων από την Ελλάδα από πριν και τη συγκρότηση τακτικού κυπριακού στρατού. **Ο Διγενής είναι ο πρώτος που συλλαμβάνει την ιδέα του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδας-Κύπρου. Πείθει τους συνομιλητές του και με τη βοήθεια του Γ. Παπανδρέου και του Υπουργού Άμυνας Π. Γαρουφαλιά αποστέλλεται στην Κύπρο μια ενισχυμένη Ελληνική Μεραρχία.**

Τον Ιούνιο του 1964 φτάνει στην Κύπρο, μυστικά βέβαια, και ο ίδιος ο

Διγενής, για να επισπεύσει την πραγμάτωση των πιο πάνω εισηγήσεών του. Εργάζεται, ειλικρινά, με πάθος και μέσα σε απίστευτα μικρό χρονικό διάστημα κατορθώνει να καταστήσει την Κύπρο ένα πραγματικά απόρθητο στρατιωτικά φρούριο.

...

Το 1964-67 όλοι, κι ανάμεσά τους και ο ίδιος ο Ντενκτάς, θεωρούσαν ότι η ένωση είχε ήδη στην ουσία επιτευχθεί και όλοι μιλούσαν για τη σύντομη επισημοποίησή της. Είναι όντως πολύ διαφορετιστικά τα όσα δήλωσε στην κατάθεση του ο τουρκοκύπριος ηγέτης, ο οποίος είχε συλληφθεί στις 31 Οκτωβρίου 1967, ενώ προσπαθούσε να επιστρέψει παράνομα στην Κύπρο από την Τουρκία, όπου είχε καταφύγει μετά τα γεγονότα του Δεκεμβρίου του 1963, για να αποφύγει τη σύλληψή του από τις νόμιμες δυνάμεις της Κύπρου. **«Η δική μου διάγνωση», κατέθεσε, «είναι ότι η ένωση έγινε....Εδώ υπάρχουν 12 χιλιάδες ελληνικός στρατός. Πώς μπορεί να φύγει απ'5 εδώ; Εγώ νομίζω ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να καλέσει πίσω τον στρατό της. Είναι αδύνατο. Όπως είναι σήμερα η κατάσταση, δεν μπορείς να διώξεις την Ελλάδα από την Κύπρο χωρίς πόλεμο. Η Αμερική δεν σε αφήνει να κάμεις πόλεμο. Για την Κύπρο δεν γίνεται πόλεμος. Να τον ξεχάσουμε».**

...

Ο Π. Κανελλόπουλος στο έργο του «Ιστορικά δοκίμια» γράφει σχετικά: "Αν οι άφρονες που πήραν την εξουσία στα χέρια τους (εννοεί τους στρατιωτικούς που στις 21 Απριλίου του 1967 με πραξικόπημα ανέτρεψαν την κυβέρνηση και κατέλαβαν την εξουσία) πρόσεχαν την προειδοποιητική επιστολή του Γρίβα, δεν θα είχαν σημειωθεί τα μετέπειτα γεγονότα, που οδήγησαν στην ανάκληση της ελληνικής μεραρχίας». Ο Διγενής, στην εν λόγω επιστολή του, στις αρχές του Απριλίου του 1967, επεσήμαινε ότι στην Κύπρο καταβάλλονταν προσπάθειες δημιουργίας συνθηκών πολεμικής σύγκρουσης, που θα επέβαλλαν την απέλαση του ιδίου από την Κύπρο και την εκδίωξη της ελληνικής μεραρχίας. Αυτό έγινε ακριβώς τον Νοέμβριο του 1967, οπότε, χωρίς κανένα σοβαρό λόγο, προκλήθηκαν τα γεγονότα της Κοφίνου, παρ' όλες τις σχετικές προειδοποιήσεις του Διγενή. Από τον Νοέμβριο, λοιπόν, του 1967, ο Διγενής, απαχθείς στην ουσία από την Κύπρο, ύστερα από σχετική διαταγή της Χούντας, βρίσκεται έγκλειστος στο σπίτι του στην Αθήνα. Έτσι και η δεύτερη πολύμοχθη προσπάθειά του για την πραγμάτωση του εθνικού πόθου της ένωσης καταλήγει σε επώδυνη αποτυχία, όχι οπωσδήποτε από δική του υπαιτιότητα.

...

Ο Βασ. Φίλιας διετέλεσε καθηγητής της Κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Υπήρξε συνιδρυτής της «Δημοκρατικής Άμυνας» το 1967, οργάνωσης που αντιστάθηκε στη Χούντα εντός της Ελλάδας. Το 1968 συνελήφθη από τη Χούντα και καταδικάστηκε για την αντιχουντική δράση του σε φυλάκιση για 181)2 χρόνια. Είναι μια εξέχουσα πνευματική και πολιτική προσωπικότητα της Ελλάδας. Στις εκλογές του 1984 ήταν υποψήφιος του ΚΚΕ και το 1989 του Συνασπισμού. Το 1997 εξέδωσε το βιβλίο «Τα Αξέχαστα και τα Λησμονημένα». Στο βιβλίο του αυτό ο Φίλιας γράφει: «Υπό τον Γρίβα συγκροτείται οργάνωση αξιωματικών (ανάμεσα σ' αυτούς οι γνωστοί για την αντιχουντική δράση τους Σ. Μουστακλής, Ν. Λύτρας, Δ. Ομπρόπουλος και Γ. Καρούσος) για την ανατροπή της Χούντας. Τα μέλη της συνδέονται με όρκο. Η οργάνωση συστήνει ένοπλες ομάδες με οπλισμό και εκπαιδευτές που προμήθευσε ο Γρίβας (από την Κύπρο) σε πέντε περιοχές της Αττικής και μέλη άριστους απόστρατους αξιωματικούς. Οι δυναμικές ενέργειες που σχεδιάζονται δεν πραγματοποιούνται, γιατί η οργάνωση προδίδεται και το Φθινόπωρο του 1968 συλλαμβάνονται οι Ν. Λύτρας και Σ. Μουστακλής.

Όπως, στη συνέχεια γράφει ο Φίλιας, ο Γρίβας συναντιέται το καλοκαίρι του

1969 με τον Γ. Καρούσο, στον οποίο αποκαλύπτει την απόφασή του να μεταφέρει το κέντρο βάρους της αντιχουντικής δράσης του στην Κύπρο. Ο Γ. Καρούσος, όπως και άλλοι αξιωματικοί, δεσμεύονται να τον ακολουθήσουν. Η αντιχουντική, επομένως, στάση του Διγενή είναι πολλαπλώς τεκμηριωμένη και ο ισχυρισμός ότι ο Διγενής έφτασε στην Κύπρο ως συνεργάτης της Χούντας για την ανατροπή δήθεν του Μακαρίου είναι ανυπόστατος...

...

Στις 4.5.1972 ο Μακάριος, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι παρουσιάστηκαν νέες εξελίξεις και δεδομένα, απορρίπτει τελικά τις προτάσεις του Διγενή και η συνεργασία τους ναυαγεί. Η υπαναχώρηση του Μακαρίου αποδίδεται στο γεγονός της βελτίωσης των σχέσεών του με τη Χούντα, η οποία και έπαψε να απαιτεί την παραίτησή του και τη συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Είναι χαρακτηριστικό, μάλιστα, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση των Αθηνών εγκατέλειψε τους τρεις Μητροπολίτες της Κύπρου, οι οποίοι, ύστερα και από δική της πρόταση, είχαν ζητήσει, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου, την αποχώρηση του Μακαρίου από την πολιτική.

Ο Διγενής απάντησε στην υπαναχώρηση του Μακαρίου με σχετική επι-

στολή του, στις 16/5/1972. Η εν λόγω επιστολή καταλήγει ως εξής: «Μου λέγετε ότι δεν σκοπεύετε επί του παρόντος να παραιτηθείτε του προεδρικού αξιώματος. Και, όμως, κατά την συνάντησίν μας, όταν εισηγήθην την παραίτησίν σας, δεν απεργίσατε τούτο, αλλ' αντιθέτως ηρχίσαστε να συζητήτε ποίον θα ήτο το καταλληλότερον πρόσωπον να υποδειχθή υφ' ημών διά το αξίωμα του Προέδρου. Μακαριώτατε, ό,τι με παρεκίνησε να κατέλθω εκ νέου εις Κύπρον διασπάσας πέριξ μου κλοιόν εις Αθήνας και διακινδυνεύσας ένα επικίνδυνον θαλάσσιον πλουν, ήτο η επιθυμία μου να προσφέρω και τας τελευταίας μου δυνάμεις εις τον αγώνα της ενώσεως. Θα απετέλη τραγικήν παρεξήγησιν να νομισθή ότι, εις ηλικίαν 74 ετών, κατήλθον εις Κύπρον, διά να μοιρασθώ μεθ' υμών την εξουσίαν και να απαρνηθώ τας αρχάς μου, διά τας οποίας επολέμησα και διεκινδύνευσα εν Κύπρω. Υπό την αρχηγίαν μου ο Κυπριακός λαός εδοξάσθη επί τριετίαν, διά να απόλαυση το αγαθόν της ενώσεως. Τας θυσίας του λαού τούτου είμαι αποφασισμένος να αξιοποιήσω και τα δικαιώματά του να διεκδικήσω πάση θυσία..... Μακαριώτατε, εκ της επιστολής σας φαίνεται ότι δεν υπάρχει έδαφος δι' ειλικρινή συνεννόησιν και συνεργασίαν. Πριν όμως διαχωρίσω πλήρως τας ευθύνas μου και διά να αντιληφθή ολόκληρος ο Ελληνισμός

τας ειλικρινείς μου προθέσεις και την αγάπην που αισθάνομαι διά τον δύσμοιρον αυτόν τόπον, σας προσφέρω μίαν υστάτην ευκαιρίαν, διά να αισθανθήτε τας ευθύνας σας έναντι τούτου και να αποδείξετε δι' έργων την επιθυμίαν σας να συνεργασθήτε μετ' εμού διά την σωτηρίαν του...».

...

Ο Διγενής απέθανε στις 26.1.1974 στον χώρο του κρησφύγετού του στη Λεμεσό σε ηλικία 76 ετών, 6 ολόκληρους μήνες πριν από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου.

Στην εκδήλωση, που οργάνωσε η Ακαδημία Αθηνών, στις 14.2.1974, για να προπέμψει εν τιμή τον Διγενή, τον ύστατο χαιρετισμό απηύθυνε ο Αντιπρόεδρος της Παν. Ζέπος, ο οποίος έκλεισε την ομιλία του με μια προειδοποίηση: «Ο θάνατος του Διγενή», είπε, «έρχεται εις μίαν ακόμη κρίσιμον καμπήν της εξελίξεως του θέματος της Κύπρου. Και κανείς δεν δύναται να

προΐδῃ τας επιπτώσεις του θανάτου του Διγενή επί του θέματος αυτού. Εις τους υπευθύνως χειριζόμενους το θέμα απόκειται να εκτιμήσουν και να σταθμίσουν τας επιπτώσεις αυτές». Οι υπευθύνως όμως χειριζόμενοι τις τύχες της Κύπρου δεν φαίνεται να είχαν λάβει υπόψη τη βαρυσήμαντη αυτή προειδοποίηση του σοφού Ακαδημαϊκού.

...

Ο Διγενής δεν έχει, βέβαια, καμιά ανάγκη από τα εγκώμια και τους επαίνους μας. Ζων τιμήθηκε όσο κανένας άλλος σύγχρονος Έλληνας. Ο θρύλος του Διγενή, ωστόσο, το ήθος του και η συμπεριφορά του, τα παραδείγματά του αποτελούν για μας υπέρτατη εθνική ανάγκη, κάτι που απεγνωσμένα χρειαζόμαστε. Θεωρώ, τέλος, ιστορικά επιτακτικό να κλείσω την αποψινή ομιλία μου με τους εξαιρετικά διδακτικούς στίχους του ποιητή Α. Κάλβου: «Εχθαίρουσι οι αθάνατοι και βροντάουσι επί τας κεφάλας των αχάριστων».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΑ ΜΝΗΜΑΤΑ

Ομιλία του τομεράρχη ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΣΙΝΗ

Ηετήσια εκδήλωση των Πολιτικών Κατάδικων Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59 έγινε την Κυριακή 3 Απριλίου 2011 στο εκκλησάκι του Αγίου Επιφανίου των Κεντρικών Φυλακών. Εψάλη Δοξολογία στην οποία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Κύκκου & Τηλλυρίας κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ και στη συνέχεια μίλησε ο συναγωνιστής μας, θανατοποινίτης τομεάρχης της Ε.Ο.Κ.Α., κ. Γιάννης Κασίνης. Παραθέτουμε την ομιλία του, η οποία σκόρπισε σε όλους ρίγη συγκι-

νήσεως επαναφέροντας στη μνήμη τα χρόνια των διωγμών, των φυλακίσεων και των απαγχονισμών:

Η ελληνική Κύπρος στην μακραίωνη ιστορία της για ένα πράγμα κυρίως έχει να σεμνύνεται, τον τετράχρονο απελευθερωτικό αγώνα της Ε.Ο.ΚΑ

Κατά τη διάρκεια αυτού του αγώνα κλείστηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως 3,363 αγωνιστές, καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 886 και σε

Τρισάγιο στα Φυλακισμένα Μνήματα. Διακρίνονται ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ο Πρόεδρος των Συνδέσμων μας κ. Θάσος Σοφοκλέους, ο Πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε. κ. Ανδρέας Πογιατζής, ο Πρόεδρος των Πολιτικών Καταδίκων κ. Κυριάκος Γρηγοράς κ.ά.

θάνατο 39, από τους οποίους οι 9 απαγχονίστηκαν. Οι θανατοποινίτες έμεναν στο Block 7 και στη συνέχεια όσοι θα απαγχονίζονταν μεταφέρονταν στα δύο κελιά που βρίσκονται πλησίον της αγχόνης.

Πάνω από το Block 7 ήταν το Block 3 όπου κρατούνταν οι υπόδικοι. Είχα την τύχη, ως υπόδικος, να ζήσω τις ανεπανάληπτες και τραγικές εκείνες στιγμές των δύο θανατοποινιτών Γιαννάκη Αθανασίου και Κωστάκη Κωνσταντινίδη, οι οποίοι το βράδυ της 17ης Δεκεμβρίου 1958 θα απαγχονίζονταν.

Η εκτέλεση θα γινόταν στις 12:15 μετά τα μεσάνυχτα. Ήρθε ο ιερέας των Κ. Φυλακών π. Αντώνιος Ερωτοκρίτου, έψαλλε τη νεκρώσιμη ακολουθία και κοινωνήσε τους δύο αγωνιστές. Όπως κάθε φορά που οι Άγγλοι θα κρέμιζαν αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α, έτσι και την παραμονή της εκτέλεσης των δύο αγωνιστών, η ατμόσφαιρα στις Κεντρικές Φυλακές εδονείτο από πατριωτικά και εθνικά συνθήματα που τραγουδούσαν και φώναζαν οι κατάδικοι. Από το απόγευμα της ημέρας εκείνης οι υπόδικοι αρνηθήκαμε να πάρουμε το βραδινό φαγητό και το ρίξαμε στο πάτωμα με αποτέλεσμα οι φρουροί να μας κλείσουν στα κελιά μας. Τότε αρχίσαμε να κτυπούμε τις σιδερένιες πόρτες, να τραγουδούμε πατριωτικά τραγούδια και να δίνουμε

θάρος στους δύο αγωνιστές, οι οποίοι μας απαντούσαν ότι δεν τους φοβίζει ο θάνατος. Ολόκληρος ο χώρος των Φυλακών εδονείτο από ουρανομήκεις ζητωκραυγές και συνθήματα όπως: γειά σας ήρωές μας, στο καλό αδέλφια, η Παναγιά μαζί σας, θάρρος λεβέντες μας, αίσχος στον Φούτ κ.α.

Κατά τα μεσάνυχτα ακούστηκε παράξενος θόρυβος. Τα συνθήματα και οι ζητωκραυγές σταμάτησαν. Το χαρμόσυνο μήνυμα δεν άργησε να ακουστεί από τους δύο αγωνιστές. «Μας έδωσαν χάριν». Μεταδώσαμε αμέσως στους υπόλοιπους κατάδικους το μήνυμα και αυτό που ακολούθησε δεν μπορεί να περιγραφεί με λόγια. Εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκε κανένας. Καθ' όλην την διάρκεια της νύχτας δονούσαν την ατμόσφαιρα πατριωτικά τραγούδια και θρησκευτικοί ύμνοι. Εύκολα ξεχώριζε κανείς και τις γυναικείες φωνές των αγωνιστριών κρατουμένων.

Όπως πληροφορηθήκαμε την άλλη μέρα, έφθασε στις Φυλακές ο κυβερνήτης Φούτ, επτά λεπτά μετά τα μεσάνυχτα, συνάντησε τον Διευθυντή Μάλδου και διέταξε την αναστολή των εκτελέσεων, που ανακοινώθηκε στους δύο αγωνιστές.

Η επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε την άλλη μέρα έλεγε:

«Ο κυβερνήτης επεσκέφθη τας Κεντρικές Φυλακάς κατά το μεσονύ-

χτιον της χθες, δια να διατάξει την αναβολή της εκτελέσεως των Κωστάκη Κωνσταντινίδη και Γιαννάκη Αθανασίου, των οποίων αι θανατικά καταδίκαι επρόκειτο να εκτελεσθούν κατά τας πρωινάς ώρας της σήμερον».

Δύο μέρες μετά την αναβολή της εκτέλεσης των δύο αγωνιστών, άλλοι τρεις αγωνιστές καταδικάζονται σε θάνατο.

Οι θανατοποινίτες έμεναν στα κελιά τους 23 ώρες το 24 ώρο. Έβγαιναν έξω στην αυλή μισή ώρα το πρωί και μισή ώρα το απόγευμα.

Πρέπει να αναφέρω ότι η ΕΟΚΑ είχε την δυνατότητα να επικοινωνεί και με τους θανατοποινίτες, παρά τα αυστηρά μέτρα φρούρησής των. Καθημερινά ερχόταν ένας κοινός κατάδικος και σφουγγάριζε τον διάδρομο των κελλιών μας. Πλησίασε το κελλί μου και μου λέγει, την ώρα που θα γονατίσω να σφουγγαρίσω θα σου ρίξω κάτω από την πόρτα μια επιστολή. Οι φρουροί δεν πήραν είδηση. Η επιστολή προερχόταν από την οργάνωση και ανέφερε: «όταν με το καλό μετατραπεί η ποινή σου, με την πρώτη ευκαιρία που θα παρουσιασθεί, θα μπορείς να δραπετεύσεις». Η «μεγάλη απόδραση» θα γινόταν το βράδυ της 25ης Μαρτίου κατά τη διάρκεια της γιορτής που ετοίμαζαν οι κατάδικοι. Μας πρόλαβαν όμως οι Συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου και όλοι οι κατάδικοι αφεθήκαμε ελεύθεροι στις αρχές Μαρτίου 1959.

Αν όλοι οι τόποι που καθαγιάστηκαν με το αίμα των ηρώων μας χάνονταν και παρέμεναν μόνο τα Φυλακισμένα Μνήματα με τους 9 ηρωομάρτυρες της αγχόνης και τους 4 κορυφαίους αγωνιστές της ΕΟΚΑ, θα ήταν αρκετά για να διαλαλούν στα πέρατα της οικονομικής τον υπέροχο και ανεπανάληπτο απελευθερωτικό μας αγώνα. Σε επιστολή του ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος προς τον Διγενή τον Ιούλιο του 1955 έγραφε: **«Σας συγχαίρω. Η ΕΟΚΑ πρόσφερε εις τον κυπριακό αγώνα απείρως περισσότερα από τον 75 ετή χαρτοπόλεμο. Το όνομα Διγενής είναι αίνιγμα για τους Άγγλους και συγχρόνως θρύλος. Επέρασε ήδη εις την απελευθερωτικήν Ιστορίαν».**

Ενδεικτικοί της ενεργού συμμετοχής εις τον Αγώνα όλων των τάξεων του Κυπριακού Λαού είναι οι ακόλουθοι αριθμοί κρατουμένων: Ιερείς 79, επιστήμονες (ιδίως γιατροί) 30, καθηγητές και διδάσκαλοι 40, Αστυνομικοί 30, γυναίκες που φυλακίστηκαν χωρίς δίκη 43. Τέλος 204 ανήλικοι 15-17 χρόνων που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση. Σελίδες δόξας και αγωνιστικής λεβεντιάς γράφονται απαραμίλλες στην πορεία του δύσκολου αγώνα. Δες και οι Έλληνες της Κύπρου βάλθηκαν να παραβγούν με όλες τις ηρωικές ελληνικές γενιές της Ιστορίας.

Νέα Κούγκια και Αρκαδία. Ξαναζούν οι Σουλιώτισσες και οι Μεσολογγίτισ-

σες. Η Μαχαιριώτισσα Κυρά, η Μάνα όλου του κόσμου, δακρύζει πάνω από το πυρίκαυστο κορμί κάποιου γιου ακριβού. Του Γρηγόρη από την Λύση.

Πλάι όμως στο σταυραετό του Μαχαίρά στέκει ο σταυραετός του Πενταδάκτυλου, ο Κυριάκος Μάτσης. Συλλαμβάνεται και κλείνεται στα Κρατητήρια της Κοκκινοτριμιθιάς. Σε λίγες μέρες ο κρατούμενος δραπετεύει και φθάνει στην περιοχή Μόρφου. Ήταν τότε που γνώρισα τον ιδεολόγο, τον οραματιστή, τον άνθρωπο, Κυριάκο Μάτση. Ύστερα από δύο χρόνια γίνεται ολοκαύτωμα στο Δίκωμο. Κι η Κύπρος συνεχίζει ν' αγωνίζεται. Πολεμικό το σκηνικό παντού. Σκοπιές, οπλοπολυβόλα, αφιλόξενες παράγκες, συρματοπλέγματα. Θεέ μου, πόσα συρματοπλέγματα παρουσιάζει τούτο το σκηνικό. Οι φυλακισμένοι κρατούνε τα μάτια τους ανοιχτά μες στο σκοτάδι και συλλογίζονται ο καθένας τα δικά του. Τούτος το χωράφι του, εκείνος το κοπάδι του, ο παραπέρα την οικογένειά του. Τούτα τα πλάσματα του Θεού, μπορούσαν - αν το ήθελαν - να ήταν στο σπίτι τους. Έφτανε μια δήλωση μετάνοιας, μια τυπική άρνηση πως "ουκ οίδα την Ελλάδα". Οι φυλακισμένοι πονούν. Δεν λυγίζουν όμως. Δε δίνουν τέτοια ικανοποίηση στον κατακτητή.

Απαράμιλλοι οι αγώνες σε μεγαλείο και δόξα. Οι λίγοι τα βάζουν με τους

πολλούς, οι άοπλοι ταπεινώνουν τους οπλισμένους. Τίποτε δεν μπορεί να γονατίσει τους γενναίους. Όλα αδύναμα να κάμψουν την αγωνιστικότητά τους. Οι στερήσεις τους ατσαλώνουν. Η νίκη, τούς γεμίζει μετριοφροσύνη. Η εκεχειρία τούς δίνει καιρό να ανασυνταχθούν και να φιλοσοφήσουν.

Χάνι της Γραβιάς γίνεται ο Αχυρώνας του Λιοπετρίου, όπου θυσιάζουν τη ζωή τους οι τέσσερεις λιονταρόψυχοι των Κοκκινοχωριών.

Πολλή η εκδικητική μανία των Άγγλων κατακτητών. Πολλοί οι ήρωες και μάρτυρες. Ποιους να αναφέρεις πρώτους και ποιους δεύτερους; Ποιους να πρωτοθαυμάσεις; Τον αρχηγό των ανταρτικών ομάδων στα βουνά του Κύκκου Μάρκο Δράκο, ή τον υπέροχο αγωνιστή Στυλιανό Λένα;

Το πάνθεον των ηρώων της ελευθερίας ολοένα αυξάνει. Ο φωτοστέφανος του μαρτυρίου στεφανώνει τους εννιά μεγαλομάρτυρες της αγχόνης. Αυτούς τους υπεράνθρωπους στο ήθος αγωνιστές, που αφού έζησαν όλη την αγωνία στα κελλιά του θανάτου, μπόρεσαν να αντικρίσουν τον θάνατο με τόλμη απαράμιλλη, με το τραγούδι της λευτεριάς στο στόμα: "θα πάρω μιαν ανηφοριά, θα πάρω μονοπάτια, να βρω τα σκαλοπάτια που παν στη λευτεριά" τραγουδά ο έφηβος Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ενώ ο δήμιος τού βάζει στον

λαϊμό τον βρόχο της αγχόνης. Δύσκολο να θυμηθείς όλους, αυτές τις στιγμές. Γιατί με τον αγώνα τους οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ ένωσαν ψυχικά την ελληνική Κύπρο με τον υπόλοιπο Ελληνισμό. Κι αν δεν ενώθηκαν πολιτικά, είναι γιατί τα συμφέροντα των μεγάλων στάθηκαν εμπόδιο κι έφραξαν τον δρόμο για την ολοκλήρωση της ελευθερίας.

Σήμερα που γιορτάζουμε με εθνική περηφάνια και ψυχική ανάταση την ιστορική επέτειο της 1ης του Απριλίου του 1955, σήμερα περνούν από μπροστά μας σεμνοί και επιβλητικοί οι νεκροί της ΕΟΚΑ. Παραμερίστε οι δειλοί στο πέρασμά τους. Ντραπέιτε οι ισχυροί της γης. Γονατιστέ ευλαβικά οι αδούλωτοι. Γεμίστε με εθνική περηφάνια εσείς, με τα κομμένα χέρια, με τα παραμορφωμένα πρόσωπα και τις πληγές τις αμέτρητες, εσείς ανάπηροι της Κυπριακής εποποιίας. Θα είναι οι νεκροί τούτοι αιώνια κοντά μας, εμπυχωτές και καθοδηγητές και σύμβολα ακατάλυτα.

«Τιμή σ' εκείνους που στη ζωή τους όρισαν να φυλάγουν Θερμοπύλες».

Και στην προκειμένη περίπτωση η τιμή και η δόξα ανήκει σ' όλους τους μαχητές της ΕΟΚΑ που δεν κάθισαν να μετρήσουν πόσοι είναι οι Άγγλοι και ποια μέσα διαθέτουν, προκειμένου να τους πολεμήσουν.

Και πιότερη τιμή ανήκει στην Εθναρχούσα εκκλησία της Κύπρου και στον Αρχηγό Διγενή. Διότι η μεν ορθόδοξη Εκκλησία μας όλα αυτά τα χρόνια της σκλαβιάς διατήρησε την ορθόδοξη πίστη, την ελληνική γλώσσα και την εθνική συνείδηση, ο δε Διγενής στηρίχτηκε σ' αυτές τις αξίες και «πλαστούργησε» τους νεαρούς του συντρόφους ώστε να ρίχνονται στη φωτιά χωρίς κανένα υπολογισμό.

Η πατρίδα μας περνά σήμερα την κρισιμότερη σελίδα της ιστορίας της. Για να μείνουμε όρθιοι στις επάλξεις πρέπει να διατηρήσουμε την ορθόδοξη πίστη μας, την ελληνική μας συνείδηση και προ πάντων την μνήμη εκείνων που πέθαναν με το όραμα μιας πατρίδας ελεύθερης. Η εκκλησία, οι γονείς, οι δάσκαλοι, ο καθένας με τα όπλα του, πρέπει να συντηρήσουμε τη μνήμη στον αιώνα. Μόνον έτσι τιμούμε πραγματικά εκείνους που πέθαναν γι' αυτόν τον τόπο: Τον αρχηγό μας, τον Ευαγόρα, τον Μάρκο, τον Γρηγόρη, τον Κυριάκο, τον Ιάκωβο, τον, τον, τους χιλιάδες νεκρούς μας. Τα θεμέλιά μου στα βουνά (λέει ο ποιητής). Και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στον ώμο τους και πάνω τους η μνήμη καίει άκαυτη βάτος. Πρέπει να καίει, χωρίς να κατακαίει, για να κρατά τη συνείδηση ζωντανή και τη βούληση ενεργητική. Πάνω σ' αυτή τη βάση στηρίζεται ενδόμυχα η βεβαιότητα ότι οι ήρωες

δεν πεθαίνουν, αλλά αναμένουν από εμάς να ολοκληρώσουμε το έργο τους, για να αναπαυθούν. Μόνο μ' αυτές τις προϋποθέσεις θα ακούσουμε γρήγορα ή αργά:

Να κτυπούν μακριά καμπάνες από κρύσταλλο και να λένε:

***Αύριο, αύριο το Πάσχα του ουρανού
Το Πάσχα της Πατρίδος***

Πανιερώτατε, Ελληνίδες και Έλληνες, όταν θα θέλουν οι Έλληνες να καυχηθούν, τέτοιους βγάζει το Έθνος μας θα λένε για κείνους.

Η όλη εκδήλωση έκλεισε με τρισάγιο στα Φυλακισμένα Μνήματα και κατάθεση στεφάνων.

Μετά το πέρας της όλης εκδήλωσης η Διεύθυνση των Κεντρικών Φυλακών edexiōthi όλους όσοι παρέστησαν.

Το Δ.Σ. των Πολιτικών Καταδίκων Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959 ευχαριστεί θερμά τόσο τον Πανιερότατο Μητροπολίτη Κύκκου Τηλλυρίας, που μαζί με την εξαίρετη χορωδία της Ιεράς Μονής Κύκκου τίμησαν και ελάμπρυναν την νόλη εκδήλωση, καθώς τη Διεύθυνση των Κ.Φ. που με την άψογη συνεργασία και την αποτελεσματική βοήθειά τους έγινε κατορθωτή η επιτέλεση, και φέτος, του χρέους μας τόσο προς όλους τους θανόντες συναγωνιστές, όσο ιδιαίτερα και προς τους «εν τοις φυλακισμένοις μνήμασι» κεκοιμένους ήρωές μας.

Ο τότε θανατοποινίτης τομεάρχης της Ε.Ο.Κ.Α. Γιάννης Κασίνης καταθέτει στεφάνι στα Φυλακισμένα Μνήματα.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Μεταξύ 19 και 25 Μαρτίου 2011 το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών πραγματοποίησε για τους φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής του την 26η εκδρομή-προσκύνημα στην Κύπρο, η οποία στέφθηκε με πλήρη επιτυχία.

Αργότερα, στις 29 Μαρτίου 2011 γιόρ-

τασε στην αίθουσα τελετών του Ε.Κ.Π.Α. Αθηνών την 1η Απριλίου 1955. Στην τελετή παρέστη και μίλησε μεταξύ άλλων και ο Πρόεδρος μας κ. Θάσος Σοφοκλέους.

Παραθέτουμε σχετική ευχαριστήρια επιστολή του Ε.Κ.Π.Α. Αθηνών, η οποία ομιλεί αφ' ευατής:

ΠΑΛΑΙΝΗΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήνα, 18.4.2011

Προς τον κ. ΘΑΣΟ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
Πρόεδρο Συνέλευσης Ακαδημαϊκών ΕΚΠΑ 1955-1959
Μουσείο Αγώνος,
Φωκ. 00350-72-428499

Αγαπητέ Κινητ. Σοφοκλέου,

Παρακαλούμε δεχθείτε τις θερμάς ευχαριστίες του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.) για τη σημαντική συμβολή σας στην εξαιρετική επιτυχία και της εφελκυστικής 26ης Εκπαιδευτικής Εκδρομής – Προσκύνημα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών στην Κύπρο στις 19-25 Μαρτίου 2011.

Η επίσκεψή στο Μουσείο Αγώνος αφήνει πάντα συγκλονιστικές και πολύτιμες εντυπώσεις. Κι η παρουσία σας στην Αθήνα λάμπρινε τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 1ης Απριλίου στη Μεγάλη Αίθουσα Τελετών του Ε.Κ.Π.Α. την Τρίτη 29 Μαρτίου.

Να είστε βέβαιοι ότι όσοι πήραν μέρος στην αποστολή αυτή γύρισαν και φέτος πολλοιλά ωφελημένοι και ευαισθητοποιημένοι, και ότι η Κύπρος απέκτησε 125 νέους άνθρωπους «πρεσβευτές» της, Έλληνες και ξένους.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Του Γ.Γ. της Ε.Γ. κ. ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΪΜΑΡΗ

Με εξαιρετική λαμπρότητα η Πολιτιστική Ένωση Περάματος Πειραιά γιόρτασε την 1η Απριλίου 1955. Στην εκδήλωση παρέστησαν εκατοντάδες κάτοικοι του Περάματος, μεταξύ των οποίων ο δήμαρχος και Βουλευτής της περιοχής. Μίλησαν με θερμούς πατριωτικούς λόγους ο Πρόεδρος της Ενώσεως Περάματος κ. Πάτροκλος Λεβαδίτης, ο Αντιπρόεδρος κ. Ηλίας Γ. Λάσκαρης και η «ψυχή» του Περάματος ο κ. Δρακάτος.

Σημειώνεται ότι ο κ. Δρακάτος ήταν ο ιδιοκτήτης του Πλοιαρίου «ΣΕΙΡΗΝ» με το οποίο ήλθε στην Κύπρο ο Αρχηγός Διγενής και το οποίο δώρησε στον Πολιτιστικό Σύλλογο Περάματος, και αυτός με τη σειρά του δώρησε το σκάφος στο Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ.

Στη συνέχεια, με ενέργειες του Προέδρου του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α. κ. Ανδρέα

Αγγελόπουλου και του Προέδρου των Συνδέσμων μας κ. Θάσου Σοφοκλέους, έγινε κατορθωτό να επιτραπεί η μεταφορά του στην Κύπρο με αρματαγωγό του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού.

Στην εκδήλωση αυτή παρέστησαν από Πλευράς Συνδέσμων Αγωνιστών ο Πρόεδρος κ. Θάσος Σοφοκλέους και ο Γραμματέας κ. Ανδρέας Μαϊμάρης και από πλευράς του Ι.Δ.Α.Α.Ε. ο Πρόεδρος κ. Ανδρέας Αγγελόπουλος, οι οποίοι μίλησαν και ευχαρίστησαν τόσο για τη φιλοξενία της οποίας έτυχαν, όσο και για τη δωρεά του σκάφους.

Παρέστη επίσης και ο κ. Κλεόβουλος Παπακώστας από τη Χλώρακα, ο οποίος ήταν ο πρώτος που εντόπισε το «ΣΕΙΡΗΝ» και ενημέρωσε για την ύπαρξή του τους Συνδέσμους Αγωνιστών, το Σ.Ι.Μ.Α.Ε. και το Ι.Δ.Α.Α.Ε., που προέβηκαν στα δέοντα για την απόκτησή του.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.Α.

Στις 4 Μαΐου διοργανώθηκε, με μεγάλη επιτυχία, στα Χανιά της Κρήτης από την Περιφέρεια Χανίων και τον αντίστοιχο δήμο μεγάλη εκδήλωση, σκοπός της οποίας ήταν η απότιση φόρου τιμής προς τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959 και τους ήρωές της.

Στην εκδήλωση αυτή μας εκπροσώπησε ο Πρόεδρος μας κ. Θάσος Σοφοκλέους, ο οποίος σε ομιλία του αναφέρθηκε εκτενώς στην αμφίδρομη προσφορά Κρητών και Κυπρίων καθώς και στους υπέρ ελευθερίας αγώνες των δύο αδελφών μεγαλονήσων.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΠΛΑΚΕΤΩΝ ΣΕ ΗΡΩΟΤΟΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ομιλία του Προέδρου μας κ. Θάσου Σοφοκλέους

Το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α., οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α 1955-1959 οργάνωσαν μαζί με το Κοινοτικό Συμβούλιο Αυγόρου, εκδήλωση στην Αυγόρου, στις 6 Μαΐου 2011, στην οποία επιδόθηκαν τιμητικές πλακέτες στους ηρωοτόκους δήμους Αγίας Νάπας και Δερύνειας, καθώς και στις Κοινότητες Αυγόρου, Άχνας, Λιοπετρίου, Λυθράγκωμης και Φρενάρους για τους ήρωες Λουκά Λουκά (Αγ. Νάπα), Ανδρέα Κάρυο, Γεώργιο Κάρυο, Παναγιώτη Ζαχαρία, Λουκία Παπαγεωργίου (Αυγόρου), Γιασουμή Χατζηθεοδοσίου (Άχνα), Δημητράκη Χριστοδούλου (Δερύνεια), Μόδεστο Παντελή, Χρίστο Σαμάρα (Λιοπέτρι), Ηλία Παπακυριακού (Λυθράγκωμη), και Φώτη Πίττα (Φρέναρος).

Παρόμοια εκδήλωση έγινε και στο Γέρι, στις 19 /03 /2011 για τους ήρωες Ιωνά Νικολάου και Κυριάκο Κολοκάση.

...

Μεταξύ άλλων, ο πρόεδρός μας κ. Θάσος Σοφοκλέους, είπε και τα ακόλουθα:

Με συγκίνηση και συναισθηματική φόρτιση, πατούμε σήμερα τα ποτισμένα με δάκρυα και αίμα, χρώματα του ηρωικού χωριού σας. Εδώ που γεννήθηκαν, περπάτησαν και ανδρώθηκαν οι ήρωες Ανδρέας Κάρυος, Γεώργιος Κάρυος, Λουκία Παπαγεωργίου Λαουτάρη και Παναγιώτης Ζαχαρία.

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, ταπεινοί προσκυνητές, από καθήκον και χρέος, για να τιμήσουμε και να μνημονεύσουμε τα ηρωικά παλληκάρια της περιοχής σας και επαγωγικά να τιμήσουμε τα χωριά που τους γέννησαν και τους ανάθρεψαν. Αγέχωρες, περήφανες και επιβλητικές προβάλλουν μπροστά μας οι μορφές των ηρώων μας, Φώτη Πίττα, Ανδρέα Κάρυου, Λουκίας Παπαγεωργίου, Γεώργιου Κάρυου, Ηλία Παπακυριακού, Χρίστου Σαμάρα, Μόδεστου Παντελή, Δημητράκη Χριστοδούλου, Γιασουμή Χατζή Θεοδοσίου, Παναγιώτη Ζαχαρία και Λουκά Λουκά.

...

Υποκλινόμαστε μπροστά στο μεγαλείο των γονιών και των συγγενών τους, υποκλινόμαστε μπροστά στη λεβεντιά

των αδούλων μάνων και των συζύγων που σήκωσαν με αξιοπρέπεια τον σταυρό τους, και άντεξαν τον πόνο τους.

Το έπος της ΕΟΚΑ ξεδιπλώνεται μπροστά μας πάντα επίκαιρο, περήφανο και ακατάλυτο, και μας θυμίζει το μεγαλείο της αδούλτης γενιάς του 55, που σήκωσε το βάρος του Απελευθερωτικού μας Αγώνα. Θυμόμαστε σήμερα, μνημονεύουμε και τιμούμε τους ηρωομάρτυρες του Αγώνα μας, αυτούς που αγέρωχοι και περήφανοι έπεσαν στο πεδίο της τιμής, τα εννέα παλληκάρια της αγχόνης που ξεψύχησαν τραγουδώντας τον εθνικό μας ύμνο. Μνημονεύουμε και τιμούμε τα αμούστακα παιδιά της ΕΟΚΑ που ξεψύχησαν κάτω από τα φρικτά βασανιστήρια.

Κυρίες και Κύριοι,

Η δόξα και η τιμή προς τα αγνά παλληκάρια δικαιωματικά, αντανakλάται στις οικογένειές τους, στους γονείς τους, στο τόπο που τους γέννησε, στην Κύπρο ολόκληρη.

Τιμή και δόξα σ' αυτούς που τους γέννησαν, τιμή και δόξα στην πόλη τους, τιμή και δόξα στην Κύπρο μας.

Οι έννοιες είναι ταυτόσημες και ομόκεντρες με διαφορετική όμως διάμετρο. Τα χωριά και οι πόλεις που γέννησαν

και έθρεψαν τους ήρωες νιώθουν περηφάνια και δικαιωματικά τους απονέμονται οι απαραίτητες τιμές. Ασφαλώς μαζί με τα ηρωικά παιδιά τους, περηφανεύονται και για όλους τους αγωνιστές της κοινότητάς τους, επώνυμους και ανώνυμους. Όλους εκείνους που αγωνίστηκαν, πόνεσαν, βασανίστηκαν, μπήκαν στις φυλακές και στα κρατητήρια, με λεβεντιά και αξιοπρέπεια, και πρόσφεραν τα πάντα στη μαχόμενη για λευτεριά Κύπρο μας. Οι τιμητικές αυτές εκδηλώσεις έχουν συγχρόνως και ένα βασικό στόχο και σκοπό. Να κρατήσουν άσβεστο και ζωντανό το πνεύμα του απελευθερωτικού μας Αγώνα.

Να γαλουχούν με τα ιδεώδη της φυλής, να νουθετούν και να ενημερώνουν σωστά τη νέα γενιά, ώστε να συνεχίσουν τον αγώνα του λαού μας και να μεταλαμπαδεύσουν με τη σειρά τους την αγάπη για την ελευθερία στις επερχόμενες γενιές. Θα θέλαμε να τιμούμε τους ήρωες μας κάτω από άλλες συνθήκες, σε μια Κύπρο ελεύθερη και ευτυχισμένη, με δικαιωμένους τους Αγώνες και τις θυσίες του λαού μας. Δυστυχώς η τραγική θέση στην οποία οδηγηθήκαμε μας δημιουργούν αναστολές και ανακόπτουν τα συναισθήματά μας. Αδύναμοι να αναλύσουμε τον εθνικό μας ξεπεσμό. Ικετευτικά παρακαλούμε τους ήρωές μας να μην αποστρέψουν το πρόσωπό τους

αφ' ημών ούτε να δείξουν περιφρόνηση στα όσα αδέξια και λανθασμένα πράττουμε. Αναλογιζόμαστε τα χρόνια της επανάστασης, τότε που ο λαός μας πήρε στα χέρια την τύχη του, απήφησε τους κινδύνους και οποιοδήποτε τίμημα και ρίχτηκε στον Αγώνα για Λευτεριά ή Θάνατο. Αναλογιζόμαστε από πού ξεκινήσαμε και πού φθάσαμε, αδύναμοι να εξηγήσουμε πώς από το μεγαλείο εκείνου του υπέροχου και νικηφόρου Αγώνα φθάσαμε σε μια ημικατεχόμενη Πατρίδα, με εποίκους με εκ περιτροπής Προεδρία και σταθμισμένη ψήφο.

Την ώρα τούτη της μνήμης και της ενατένισης με λύπη επισημαίνουμε ότι χάσαμε τον προσανατολισμό μας. Κινδυνεύουμε να αποκοπούμε από τις ρίζες μας. Και ρίζες μας είναι το αθάνατο Ελληνικό πνεύμα, όπως το βίωσαν και το τραγούδησαν οι ήρωές μας, όπως το βίωσαν και το τραγούδησαν οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ.

Οι πνευματικοί και ψυχικοί δεσμοί με την Ελλάδα. Την Ελλάδα του Παρθενώνα. Την Ελλάδα μάνα, την Ελλάδα ιδέα. Το ακατάλυτο πνεύμα που τροφοδοτεί μέσα από τους αιώνες το Ελληνικό Έθνος. Το πνεύμα που ζωογονεί τον λαό μας και τον οδηγεί στα πεπρωμένα του, στον δρόμο της προσφοράς και της θυσίας. Το πνεύμα που εκφράστηκε διαμέσου των αιώνων από το «αμυνώ μόνος και μετά πολλών

την πατρίδα ουκ ελλάτω παραδώσω», από το «μολών λαβέ» του Λεωνίδα, από το «μολών λαβέ» των τεσσάρων του Αχυρώνα, του Γρηγόρη Αυξεντίου. Από το «ελευθερία ή θάνατος των ηρώων της περιοχής σας». Μπορεί σήμερα να υπάρχουν παράγοντες που εμποδίζουν και καθιστούν ανέφικτη την πραγμάτωση των προαιώνιων πόθων του λαού μας. **Όμως την ψυχική και πνευματική Ένωση δεν μπορεί κανείς να μας την στερήσει.** Οι προαιώνιοι και ακατάλυτοι δεσμοί της Κύπρου με την Ελλάδα είναι θεμελιωμένοι στις καταβολές και στις ρίζες μας είναι τεκμηριωμένοι από 1500 χρόνια π.Χ. Με τις πόλεις και τα χωριά που έκτισαν οι Αχαιοί, οι Αρκάδες και οι Μυκηναίοι οι ήρωες του Τρωικού πολέμου. Μιλούν τα θέατρα, οι στήλες, οι ναοί, τα αγάλματα. Μιλούν τα τοπωνύμιά μας. Είναι η γλώσσα μας, τα ήθη μας τα έθιμά μας. Είναι η θρησκεία μας. Στο παρόν στάδιο δίνουμε, τη μάχη για τη σωτηρία της Κύπρου από τα νύχια του εχθρού. Αγωνιζόμαστε να σώσουμε την πατρίδα μας και δεν θα υποκύψουμε ούτε θα παραδοθούμε. Θα αντισταθούμε με όλες μας τις δυνάμεις και θα ανατρέψουμε τα εις βάρος μας δεδομένα.

Καλούμε την Κυβέρνηση να καταγγείλει αμέσως την Τουρκία, σε κάθε αρμόδιο διεθνές σώμα, για εισβολή και κατοχή, για εγκλήματα πολέμου, για

εποικισμό, για σφετερισμό των περιουσιών μας για καταστροφή της θρησκευτικής και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Έλληνες και Ελληνίδες,

Σταθείτε στις επάλξεις, σηκώστε το

ανάστημά σας και διαλαλείστε τη πίστη σας για μια Κύπρο ελεύθερη, δημοκρατική, ειρηνική και ευτυχισμένη. Μια Κύπρο που να τη διαφεντεύει ο λαός της, χωρίς αστυνόμευση και ξένες επεμβάσεις, χωρίς εποίκους και στρατεύματα κατοχής.

Από τις εκδηλώσεις στο Αυγόρου

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΠΛΑΚΕΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

30 Μαρτίου 2011

Χαιρετισμός
του Τομεάρχη Ορεινής
Ανδρέα Σεϊτάνη (Μαρούση)

Απόψε όλοι οι Αγωνιστές είμαστε πολύ ευτυχείς που το Σωματείο «Εθνικός» Δευτέρας τιμά την ταπεινότητά μας και ομολογούμε τη μεγάλη μας συγκίνηση για την τιμή που γίνεται στα πρόσωπά μας. Ευχαριστούμε και συγχαίρουμε τον «Εθνικό» Δευτεράς που με τον τρόπο αυτό απονέμει την πρόπωση τιμή σε όλη την ΕΟΚΑ, από τον Αρχηγό Διγενή μέχρι τον τελευταίο μαχητή.

Απόψε μεταφέρουμε την μνήμη μας πενήντα έξι χρόνια πίσω, τότε που ο ΔΙΠΕΝΗΣ και ο Μακάριος κήρυτταν την Κυπριακή Επανάσταση.

Και Εσείς και Εμείς τότε, αμούστακα παιδιά, αδράχναμε την ιστορία στα χέρια μας. Ευλογημένη η ώρα που ο ΔΙΠΕΝΗΣ κατέβαινε στην Κύπρο. Ήρθε ο Πολέμαρχος, πάλαιψε με τον Χάροντα και τον έλιωσε. Πήρε στα μπράτσα του τους μαχητές της ΕΟΚΑ, εσένα μαθητή, εσένα οικοκυρά, εσένα τεχνίτη, εσένα αγρότη σκλάβο της γης

και μας έκαμε όλους ΑΕΤΟΥΣ. Πετάξαμε το τετράδιο και τη πέννα, πετάξαμε το μυστρί και το ρουκάνι, πετάξαμε το αλέτρι, πήραμε το φυλλάδιο, πήραμε τη χειροβομβίδα, πήραμε το όπλο και ξεκινήσαμε. Με τον καιρό ξεμάθαμε το όργωμα, αλλά μάθαμε την ενέδρα. Ξεχάσαμε τη τέχνη και τα γράμματα και μάθαμε τον πόλεμο, μάθαμε τη Λεβεντιά. Και όταν κάποτε τέλειωσε ο πόλεμος και άνοιξαν οι φυλακές και τα κρατητήρια, γυρίσαμε πίσω αντάρτες τροπαιούχοι, θεμελιωτές αυτού του τόπου, αυτού του κράτους. Γυρίσαμε στις δουλειές μας, στο χωράφι μας, να ανασυγκροτήσουμε τα ερείπια, να κτίσουμε νέα σπίτια στη θέση αυτών που μας αντίνεξαν, να αναδημιουργήσουμε.

Σεμνοί Αγωνιστές της ΕΟΚΑ, υπερήφανοι μαχητές, αγωνιστές της μάχης της ζωής, πόσα σας οφείλει τούτη η πατρίδα, τούτη η φυλή, τούτο το έθνος; Δώσατε στην Κύπρο μας μόχθο, αίμα,

ξενύχτια, περιουσίες και ζωές. Εμείς οι επιζήσαντες αγωνιστές της περιοχής τούτης, μακαρίζουμε τους ήρωες συναγωνιστές μας Σταύρο Στυλιανίδη και Παντελή Κατελάρη, που χάρισαν την ζωή τους στον βωμό της πατρίδας στα ευλογημένα τούτα μέρη και τους υποσχόμαστε ότι θα παραμείνουμε πιστοί στον Θεό και την Ελλάδα και θα συνεχίσουμε τον αγώνα πάνω στις

ίδιες αρχές, το ίδιο όραμα, ώσπου να γίνει πραγματικότητα και ο ήλιος της χαράς και της ελπίδας να ανατείλει στην ευλογημένη μας Κύπρο.

Τελειώνοντας αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω και πάλιν εκ μέρους όλων των τιμωμένων την Επιτροπή του Σωματείου «Εθνικός» Δευτεράς και να τους ευχηθώ κάθε πρόοδο και προκοπή.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΝΙΤΣΑΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ομιλία του μέλους του Δ.Σ. του Σ.Ι.Μ.Α.Ε. Ρένου Λυσιώτη

Στο μνημόσυνο της αλησμόνητης Συναγωνίστριάς μας ΝΙΤΣΑΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ, που έγινε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στον Άγιο Δομέτιο στις 13 Μαρτίου 2011, μίλησε το μέλος του Δ.Σ. του Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

συναγωνιστής κ. Ρένος Λυσιώτης, την ομιλία του οποίου παραθέτουμε..

Ήταν νέα. Ήταν ωραία. Ήταν γενναία. Την λέγαν Νίτσα Χατζηγεωργίου. Η πανέμορφη κόρη του Αγίου Δομετίου, η ηρωίδα της ΕΟΚΑ που ποτέ δεν δίστασε, που ποτέ δεν ολιγώρησε, που ποτέ δεν δειλίασε στο κάλεσμα της πατρίδας, σίγουρα σήμερα θα μας παρακολουθεί από εκεί ψηλά και θα χαίρεται η πικραμένη ψυχή της γιατί εμείς την θυμούμαστε,

εμείς την τιμούμε, εμείς κρατούμε άσβηστο το καντήλι της μνήμης της.

Ήταν Μάρτης του '68 όταν η Νίτσα αποχαιρέτησε τη ζωή, όταν έφυγε έρημη, μόνη, εγκαταλελειμμένη, κυνηγημένη, προδομένη. Έφυγε πικραμένη αλλά περήφανη γιατί πρόσφερε στην πατρίδα, γιατί ξεπλήρωσε στο ακέραιο το χρέος της, γιατί τίμησε τον όρκο της, γιατί στάθηκε αλύγιστη και στα βασανιστήρια μα και στη μικρότητα κάποιων.

Η Νίτσα πρόσφερε στον Αγώνα και στην ΕΟΚΑ πιο πολλά, πιο θαρραλέα, πιο θानμαστά, από πολλούς που ύστερα την ξέχασαν, την συκοφάντησαν, την κατάρρεξαν, την φαρμάκωσαν με το δηλητήριο της αγνωμοσύνης τους και την πότισαν χολή και όξος, για να μείνει μόνη, απροστάτευτη, κατατρεγμένη, καταδικασμένη στην πείνα και την εξαθλίωση.

Σήμερα εμείς μνημονεύουμε την Νίτσα, την τιμούμε, την θανμάζουμε. Κάποιοι άλλοι θα 'πρεπε να σκύβουν από ντροπή, κάποιοι θα 'πρεπε να χύνουν

δάκρυα μετάνοιας, κάποιοι θα 'πρεπε να γονατίζουν και να ζητούν συγχώρεση. Σήμερα εμείς υμνούμε την Νίτσα, της τραγουδούμε ένα τραγούδι ηρωικό απ' της καρδιάς μας τα βάθη, ένα τραγούδι που ταιριάζει στην τραγική αντρειωμένη.

Η Νίτσα Χατζηγεωργίου ζούσε μαζί με τη μάνα της στο μικρό σπιτάκι τους στον Άη Δεμέτη. Η ζωή τους κυλούσε ανέμελα μέχρις ότου χτύπησαν τα σήμαντρα κι' αντήχησε η φωνή του Διγενή καλώντας όλους κι' όλες στον υπέρ πάντων Αγώνα. Η Νίτσα απάντησε από την πρώτη στιγμή στο κάλεσμα της πατρίδας συνεπαρμένη από τό όραμα της Λευτεριάς.

Η πανέμορφη κόρη, με τα μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια και τα μαύρα μακριά σγουρά μαλλιά, αφοσιώθηκε ολόψυχα στον Αγώνα με αυτοθυσία και αυταπάρηση. Δεν δίστασε ποτέ ν' ακολουθήσει όποια διαταγή, όσο δύσκολη ή επικίνδυνη κι' αν ήταν. Συνεργάστηκε με πρωτοκλασάτα στελέχη της ΕΟΚΑ. Έλαβε μέρος στην απόπειρα απόδρασης του μελλοθάνατου Μιχαλάκη Καραολή, συμπαραστεκόταν στις ομάδες κρούσης, μετάφερε χειροβομβίδες δένοντάς τες στα πόδια της. Καμιά αποστολή δεν ήταν δύσκολη ή αδύνατη για την Νίτσα. Είχε θάρρος, είχε παλληκαριά, είχε ετοιμότητα, είχε ψυχραιμία.

Μαζί με τον Κυριάκο Μάτση ανάλαβε την μεταφορά του Γρηγόρη Αυξεντίου από τον Πενταδάκτυλο στην Κακοπετριά. Οδηγός στο αυτοκίνητο ο Μάτσης. Ο Γρηγόρης και η Νίτσα επιβάτες στο πίσω κάθισμα. Η επικίνδυνη πορεία κυλούσε ομαλά μέχρις ένα οδόφραγμα με συρματόπλεγμα έκοψε τη διαδρομή. Η Νίτσα ψύχραιμα έλυσε τα πλούσια μαλλιά της σκεπάζοντας το πρόσωπο του Γρηγόρη και κρύβοντας τον στην αγκαλιά της. Οι Εγγλέζοι χαμογέλασαν στη θέα του τάχα ερωτευμένου ζευγαριού και τους έκαναν νόημα να συνεχίσουν την πορεία. Ο Γρηγόρης έφθασε σώς στον προορισμό του κι' ανηφόρισε για τα λημέρια της ΕΟΚΑ.

Ξαφνικά, η ζωή της Νίτσας αναποδογύρισε, ήρθε η αποφράδα μέρα. Οι αγωνιστές καταδικάζονταν σε θάνατο, ο ένας μετά τον άλλο. Η ΕΟΚΑ έπρεπε ν' αντιδράσει, να προσπαθήσει να σώσει τη ζωή των παλληκαριών, να γίνουν προσπάθειες απαγωγής Άγγλων στρατιωτικών για την πιθανότητα ανταλλαγής τους με θανατοποινίτες αγωνιστές. Έγινε πρόταση στη Νίτσα να γίνει το δόλωμα. Δέχτηκε χωρίς αντίρρηση. Όλα για την Πατρίδα, είπε. Απέναντι από το νεκροταφείο της Λευκωσίας, στο ΒΜΗ, ήταν ένα Εγγλέζικο στρατόπεδο. Κοντά ένα μπαρ που σύχναζαν οι στρατιώτες. Οι

αγωνιστές μετάφεραν τη μάνα της Νίτσας σε άλλο σπίτι για να μπορέσει να παρασύρει στο δικό της κάποιο Εγγλέζο, να του προσφέρει Coca cola με υπνωτικό, για να γίνει η απαγωγή. Στο μπαρ ένας θαμπώθηκε από την ομορφιά της Νίτσας. Προσφέρθηκε να την συνοδέψει σπίτι της. Εκείνη δέχτηκε. Του πρόσφερε το αναψυκτικό. Μα εκείνος δεν αποκοιμήθηκε. Η Νίτσα του είπε να ξανάρθει αύριο. Φοβόταν τάχα σήμερα τον σκύλο που είχε μαζί του. Την επόμενη δύο οπλισμένοι αγωνιστές κρύφτηκαν στο δωμάτιο του μπάνιου. Ο Άγγλος ήρθε. Οι δύο αγωνιστές ξαφνικά μπούκαραν. Ο Εγγλέζος αντέδρασε. Οι αγωνιστές πυροβόλησαν. Ο Εγγλέζος έπεσε νεκρός. Οι αγωνιστές έφυγαν.

Η Νίτσα, τρομαγμένη, έμεινε μόνη με το άψυχο κουφάρι. Επικοινωνεί με την οργάνωση. Ζητά τι πρέπει να κάνει. Της λένε να πάει στην Αστυνομία, να καταγγείλει πως ενώ ήταν σπίτι της με ένα Εγγλέζο, ξαφνικά δυο άγνωστοι μήχαν και τον σκότωσαν. Η Νίτσα υπάκουσε. Μα οι Εγγλέζοι δεν την πίστεψαν.

Στο Νταχάου της Κύπρου, στα μπουντρούμια της Ομορφίτας η Νίτσα μαρτύρησε. Ανατριχιάζει ο νους. Ματώνει η καρδιά. Η εκδίκηση των Εγγλέζων για τον χαμό του δικού τους ανθρώπου ήταν αδυσώπητη, χωρίς οίκτο, βά-

ναυση, χωρίς σταμάτημα. Η Νίτσα άντεξε και τα βασανιστήρια και τους εξευτελισμούς. Και δεν μίλησε.

Ανθρώπινο ράκος, ρίχτηκε στις φυλακές, χωρίς δίκη, σαν Πολιτική Κρατούμενη, FDP 3. Εκεί παρηγοριά της ο Χριστός και η Παναγία και το Ευαγγέλιο στο χέρι.

Ο Αγώνας τέλειωσε. Οι φυλακισμένοι και οι κρατούμενοι ήταν τώρα ελεύθεροι. Κάποιοι ανταμείφθηκαν. Κάποιοι πήραν αξιώματα. Κάποιοι έγιναν τρανοί.....

Μα η Νίτσα, η μαρτυρική Νίτσα, αντί ανταμοιβής γνώρισε την καταφρόνια, την περιφρόνηση, την εξαθλίωση, την πείνα. Ότι έκανε για την Πατρίδα ήταν για κάποιους λόγος τιμωρίας. Ανατριχιάζει και σαλεύει ο νους. Η Νίτσα δεν έβρισκε δουλειά, δεν την άφηναν να βρει δουλειά. Μόλις προσλαμβάνόταν κάπου, τη δεύτερη ή τρίτη μέρα γινόταν ένα τηλεφώνημα και η Νίτσα έπρεπε να φύγει. Καταδικάστηκε στην απομόνωση, στην πείνα, να στην πείνα. Κλείστηκε στο καβούκι της. Η τραγική αγωνίστρια, η μάρτυρας, η ηρωίδα, πάλευε μόνη, με συμπαρασάτη μονάχα τη μάνα, τις δυνάμεις του κακού, του φθόνου και του μίσους που την περιτριγύρισαν.

Στις 11 του Μάρτη του '68 η μάνα βρίζει νεκρή στο κρεβάτι της την Νίτσα.

Στο στήθος της ακουμπούσε ένα Ευαγγέλιο. Σε μια γωνιά ένα καντήλι τρεμόσβυνε. Η πρώτη εντύπωση ήταν πως η Νίτσα, στην απελπισία της, έδωσε τέλος στη ζωή της. Μα ο ιατροδικαστής, που έκανε τη νεκροψία, αποφαίνεται: Η Νίτσα δολοφονήθηκε, η Νίτσα στραγγαλίστηκε.....

Η νέα, η ωραία, η γενναία στα 37 της χρόνια ξεκουράστηκε στο Κοιμητήριο για να συντροφέψει η ψυχή της τους Αγγέλους.

Μα κάποιοι άνθρωποι δεν ήθελαν φαίνεται τον αναπαμό για τη Νίτσα. Σε λίγα χρόνια ο αιώνιος ύπνος της ταράχτηκε. Οι μπουλντόξες ξάφνου ανασκαλεύουν τα μνήματα, οι τάφοι ανοίγονται, τα απογυμνωμένα κόκκαλα ξεπετάγονται, κάποια μαζεύονται, πολλά είναι ανάκατα με τα χώματα και τον κουρνιαχτό που αναδύεται. Κάποιοι αποφάσισαν πως η Εκκλησία έχει ήταν μικρή, κάποιοι είπαν πως οι νεκροί δεν χρειάζονται τόσο μεγάλο χώρο.....

Η Ένωση Νέων Αγίου Δομετίου που είχα την μεγάλη τιμή νάμαι ο Πρόεδρος

της το '59 με διαταγή του Διγενή, κάθε χρόνο τιμά την Νίτσα. Η ΕΝΑΔ κάθε χρόνο μνημονεύει τη Νίτσα. Κάθε χρόνο καταθέτει τα στεφάνια της αγάπης και της ευγνωμοσύνης της στη προτομή της που στήθηκε στο προαύλιο του σωματείου.

Μα η Εκκλησία; Η Πολιτεία; Δεν θα 'πρεπε να μερμνήσουν για ένα μικρό κομμάτι γης για να φυτέψουν ένα σταυρό με τις λέξεις «Νίτσα Χατζηγεωργίου, Αγωνίστρια»;

Δεν θα 'πρεπε κάπου να υπάρχει ένα μικρό κομμάτι γης μ' ένα σταυρό, μ' ένα καντήλι, μ' ένα λουλούδι;

Νίτσα, αγωνίστρια, ηρωίδα, μάρτυρα. Εμείς σε τιμούμε, σε θυμούμαστε και θα κρατούμε άσβηστο το καντήλι της μνήμης σου. Εμείς σκύβουμε και σε θαυμάζουμε. Αιώνια νάναι η μνήμη σου.

Μετά το μνημόσυνο τελέστηκε Τρισάγιο στο προαύλιο του Σωματείου Ε.Ν.Α.Δ., όπου είναι και η προτομή της αείμνηστης Νίτσας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ

Με θρησκευτική κατάνυξη γιορτάσαμε και φέτος την Ανάσταση του Θεανθρώπου Χριστού, που ήρθε στη γη, σαρκώθηκε και βίωσε τη ζωή, γνώρισε και δέχθηκε όλες τις ανθρώπινες επιδράσεις για να διδάξει τους ανθρώπους τις αξίες και τις αρετές που πρέπει να διέπουν τη ζωή, με βασικό άξονα της φιλοσοφίας του την Αγάπη και την ισορροπία στις σχέσεις των ανθρώπων.

Για τις αρχές και τα κηρύγματά του θυσιάστηκε, οδηγήθηκε στον Γολγοθά, όπου και σταυρώθηκε, δεχόμενος αγόγγυστα την αχαριστία και τη μικρότητα του ανθρώπου.

Επιστέγασμα αυτής της πορείας και της εδώ παρουσίας του υπήρξε η Ανάσταση. Ο Πανάγαθος Θεός πατέρας, αφού ολοκλήρωσε την αποστολή του, τον ανέστησε και τον πήρε κοντά του.

Εμείς εδώ, οι ταλαίπωροι και ασήμαντοι, που ζούμε και βιώνουμε τις καθημερινές ανθρώπινες μικρότητες και υφιστάμεθα την καταπίεση και την αδικία από τους ισχυ-

ρούς της γης, μια και ανήκουμε στους μικρούς και αδύνατους, στην προσπάθειά μας να ξεφύγουμε από τον εγκληματικό εναγκαλισμό των προαιώνιων εχθρών του χριστιανισμού και του ελλληνισμού, στρέφουμε ικετευτικά το βλέμμα και εναποθέτουμε τις ελπίδες μας στον αναστάνα Κύριο και Τον παρακαλούμε να φωτίσει τους ισχυρούς της γης για μια δίκαιη λύση του εθνικού μας θέματος και να φέρει και στην Κύπρο την πολυπόθητη Ανάσταση.

Ανδρέας Αγγελόπουλος,
Πρόεδρος ΙΔ.Α.Α.Ε.

Θάσος Σοφοκλέους,
Πρόεδρος Συνδέσμου Αγωνιστών

Ανδρέας Πογιατζής,
Πρόεδρος Σ.Ι.Μ.Α.Ε.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Από το περιοδικό του Ιερού Ναού Αγ. Δημητρίου στο Παραλίμνι

«ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ»

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Η Εκκλησία της Κύπρου είναι μια Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία. Πρώτος Επίσκοπος, ιδρυτής και προστάτης υπήρξε ο Απόστολος Βαρνάβας, του οποίου τη μνήμη εορτάζουμε την 11η Ιουνίου. Αναγνωρίστηκε Αυτοκέφαλη από την Γ' Οικουμενική Σύνοδο της Εφέσου (431 μ.Χ.). Αργότερα, ο Πατριάρχης Αντιοχείας δημιούργησε προβλήματα, αφού δεν αναγνώριζε το Αυτοκέφαλο της Εκκλησίας μας. Τότε επενέβη ο Απόστολος Βαρνάβας, ο οποίος μέχρι τότε ήταν θαμμένος σε άγνωστο τόπο, εκεί που τον έθαψε ο ανειψίος του Ευαγγελιστής Μάρκος μετά που δέχθηκε μαρτυρικό θάνατο με λιθοβολισμό από φανατικούς Ιουδαίους. Παρουσιάστηκε σε όραμα στον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίας Ανθέμιο, και αφού τον φανέρωσε το σημείο του τάφου του, του υπέδειξε πώς να ενεργήσει. Πραγματικά ο Ανθέμιος μετά

την υπόδειξη του Αποστόλου Βαρνάβα βρήκε τον τάφο με το λείψανο του λίγο έξω από την Σαλαμίνα, με το κατά Ματθαίον χειρόγραφο Ευαγγέλιο στο στήθος. Ο Ανθέμιος μετέβη στην Κωνσταντινούπολη, μετέφερε μαζί του το Ευαγγέλιο, παρουσιάστηκε στον αυτοκράτορα Ζήνωνα και του εξέθεσε τα γεγονότα. Ο Ζήνων συγκάλεσε Σύνοδο (478 μ.Χ.), η οποία επιβεβαίωσε το Αυτοκέφαλο της Εκκλησίας της Κύπρου και ο ίδιος παχώρησε στον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου τρία προνόμια:

* να υπογράφει διά κινναβάρεως (με κόκκινο μελάνι),

* να φέρει πορφυρούν μανδύα κατά τις ακολουθίες και

* να κρατά αυτοκρατορικό σκήπτρο αντί της ποιμαντορικής ράβδου.

Η ανεύρεση του λειψάνου του Αποστόλου Βαρνάβα και η παράδοση του κατά Ματθαίον ευαγγελίου στον αυτοκράτορα Ζήνωνα.

ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΤΗΣ ΓΡΙΑΣ

Από το περιοδικό του Ιερού Ναού Αγ. Δημητρίου στο Παραλίμνι

«ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ»

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Σε ένα χωριό ζούσε μια σεβάσμια γερόντισσα. Την εκτιμούσε όλος ο κόσμος. Μα πιο πολύ εκτιμούσε η ίδια τον εαυτό της. Μια μέρα, η γερόντισσα αυτή πέθανε όπως όλοι. Έκλεισε τα μάτια της και «κοιμήθηκε». Μα όταν σε λίγο ξύπνησε, στην άλλη ζωή, διαπίστωσε (προς μεγάλη αγανάκτησή της!), ότι είχε βρεθεί σε μια μεγάλη λίμνη όλο φωτιά. Βλέποντας κάποια στιγμή τον άγγελο της στην όχθη, του φώναξε:

- Κάποιο λάθος έγινε! Εγώ, πρόσωπο σεβαστό, δεν έπρεπε να βρίσκομαι εδώ!

Ο άγγελος την συμπόνεσε. Και φιλοτιμήθηκε να ψάξει να βρει ελαφρυντικά, για να τη βοηθήσει. Και θυμήθηκε, ότι κάποτε είχε δώσει σε μια ζητιάνα ένα φρέσκο κρεμμύδι, πράγμα που ο άγγελος το είχε μαζί του. Κρατώντας το λοιπόν από τα φύλλα, το έριξε προστά της.

- Πιάσε το, να σε τραβήξω έξω. (Της είπε). Εκείνη το έπιασε. Και ο άγγελος άρχισε να την τραβά έξω από την λίμνη-φωτιά. Τότε βλέποντάς την να βγαίνει από το πυρ της κόλασης αρπάχτηκαν από πάνω της (από τα πόδια της, από τα χέρια της, από τα ρούχα της), άλλοι πολλοί με την ελπίδα να βγουν και αυτοί και να σωθούν!

Αλλά η σεβάσμια γερόντισσα θύμωσε εναντίον τους! Ήταν κατάσταση αυτή; Να κρεμαστεί η αληταρία του κόσμου απάνω της;

Και άρχισε να τους κλωτσάει με αγανάκτηση.

- Τι είναι ετούτο πάλι! Με το δικό μου κρεμμύδι θέλουν να σωθούν όλοι αυτοί;

Τότε το βλαστάρι του κρεμμυδιού κόπηκε και όλοι τους και η σεβάσμια γερόντισσα μαζί, ξανάπεσαν στο αιώνιο πυρ.

Και τώρα μία ερώτηση-απορία:

- Γιατί κόπηκε το κρεμμύδι;

Απάντηση:

- Γιατί ο Θεός είναι αγάπη. Και θέλει να έχουμε αγάπη. Όμως η γερόντισσα αυτή δεν είχε αγάπη. Αν είχε αγάπη, θα έλεγε:

- Κάμε, Θεέ μου, με την ευσπλαγχνία Σου, πιασμένοι από τούτο το κρεμμύδι, να βγούμε όλοι από εδώ. Να μη μείνει άνθρωπος στην κόλαση κανένα.

ΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΩ- ΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ:

Ο ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ο ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

**Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΥ ΕΣΤΕΙΛΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗ-
ΝΙΚΗΝ ΜΕΡΑΡΧΙΑΝ ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΝ
ΚΥΠΡΟ**

**Ο ΗΓΕΤΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΕΦΥΛΑΚΙΣΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ**

**Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΕΘΡΗΝΗΣΕ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ**

ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΕΞΕΛΩΣΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΟΥΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1010 ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΠΑΡΑΘΕΤΟΜΕΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩ:

«ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως και Υπουργός Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων

Αριθ. Έμπ. Πρωτ. 1010

Εμπιστευτικόν

Εν Αθήναις τη 11 Μαρτίου 1965

ΠΡΟΣ

Τους Γενικούς Επιθεωρητάς Μέσης Εκπαιδεύσεως

Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ότι η
Κομμουνιστική Νεολαία Λαμπρά-
κη καταβάλλει μεγάλας προσπάθειάς
προσεταιρισμού Μαθητών των Γυμνα-
σίων.

Βεβαίως, εφ' όσον διεπιστώθη ποσο-
στόν 12% οπαδών της ΕΔΑ κατά τας
τελευταίας εκλογάς ευνόητον είναι ότι
θα υπάρχουν και μαθηταί εμποτι-
σμένοι από τας οικογενείας των με
αριστεράν ιδεολογίαν.

Και αυτούς, βεβαίως κατά πρώτον λόγον, θά χρησιμοποιή η κομμουνιστική προπαγάνδα προς προσηλυτισμόν των Νέων.

Εφιστώ δια τούτο και πάλιν την προσοχήν όλων των Καθηγητών των Γυμνασίων και τους καθιστώ υπευθύνους διά πάσαν σχετικήν δραστηριότητα της Νεολαίας Λαμπράκη. Ο Κομμουνισμός είναι εχθρός και του Έθνους και της Δημοκρατίας. Και τούτο πρέπει να καταστή συνείδησις της Νέας Γενεάς.

Ο Εθνικός φρονηματισμός, καθώς και η ηθική και πολιτική αγωγή των μαθητών είναι η πρώτη αποστολή του Διδασκάλου. Και εις αυτήν οφείλουν να επιδοθούν.

Τα ιδικά μας ιδανικά του Ελληνοχριστιανικού Πολιτισμού.

Ελευθερία (Εθνική και Πολιτική) και Δικαιοσύνη. Αγάπη και θυσία. Αυτά είναι τα ιδεώδη μας και με αυτά πρέπει να εμποτισθή η Νέα Γενεά. Ελλάς και Δημοκρατία. Αληθής Δημοκρατία.

Πάσα εκτροπή πρέπει να κολάζεται ανστηρότατα. Και αν συμβή να υπάρχουν διδάσκαλοι, όχι ανήκοντες, αλλά

και απλώς συμπαθούντες, ή ανεχόμενοι την κομμουνιστικήν προπαγάνδαν, δεν έχουν θέσιν εις την Εκπαίδευσιν.

Όσοι πιστεύουν εις τα ιδεώδη των, τα υπερασπίζουν. Και την υπεράσπισιν των ιδανικών μας και την έμπνευσιν της Νέας Γενεάς έχει αναθέσει η Ελληνική Δημοκρατία εις τον εκπαιδευτικόν κόσμον.

Γνωρίζω, ότι έχουν μέχρι τούδε εκδοθή υπό του υπουργείου Παιδείας πολλάί σχετικά εγκύκλιοι. Αλλά επεθύμουν, λόγω της μεγάλης σοβαρότητος του θέματος, να επικοινωνήσω και εγώ προσωπικώς μεθ' υμών.

Παρακαλώ, όπως εις το τέλος εκάστου μηνός υποβάλλητε (υπουργείον Παιδείας, Γραφείον Υπουργού-Εμπιστευτικώς) σχετικήν έκθεσιν. Δεχθήτε και διαβιβάσατε προς άπαντας, διδάσκοντας και διδασκομένους, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως και Υπουργός
Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων

ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ομιλία του κ. Ευάνθη Χατζηβασιλείου

Το Ι.Δ.Α.Α.Ε. οργάνωσε έκθεση βιβλίου στο οίκημά μας, με ομιλητή τον κ. Ευάνθη Χατζηβασιλείου, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα «Ο αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α.: όψεις της ελλαδικής ιστοριογραφίας».

Ταυτόχρονα οργανώθηκε στη διπλανή αίθουσα έκθεση βιβλίου με θέμα τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959, στην οποία εκτέθηκαν εκατοντάδες εκδόσεις, πλήρης κατάλογος των οποίων δημοσιεύθηκε σε ειδική έκδοση του Ι.Δ.Α.Α.Ε. που ετοιμάστηκε από τον ιστορικό ερευνητή κ. Δημήτρη Ταλιαδώρο, με τίτλο «Βιβλιογραφία του αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959»

...

Απόσπασμα από την ομιλία του κ. Ευάνθη Χατζηβασιλείου:

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ: όψεις της ελλαδικής ιστοριογραφίας

Σε διεθνές επίπεδο, η συζήτηση περί των ιστοριογραφικών τάσεων, όπως

αυτές διαμορφώνονται στον χρόνο, αποτελεί πάντοτε λεπτό και δύσκολο εγχείρημα. Στη διαμόρφωση της βιβλιογραφίας, κρίσιμο ρόλο παίζει μια σειρά στοιχείων.

...

Ειδικά στο Κυπριακό, η βιβλιογραφική εξέλιξη σημειώθηκε σε πολλά διαφορετικά επίπεδα. Ως ιδιαίτερα σύνθετο ζήτημα, το Κυπριακό της ύστερης αποικιακής περιόδου έχει πολλές πτυχές: τη διεθνή, την εσωτερική κυπριακή (που περιλαμβάνει τις σχέσεις των δύο κοινοτήτων), τη στρατιωτική (δηλαδή καθαυτό τον αγώνα της ΕΟΚΑ και τη βρετανική καταστολή), τη διάσταση της αποαποικιοποίησης που φέρνει μαζί της και νέες μεθοδολογίες μελέτης της πολιτισμικής πτυχής.

...

Οι πρώτες μελέτες, 1964 -1973

Στην Ελλάδα, η πρώτη δημόσια συζήτηση του κυπριακού αγώνα έγινε, βέ-

Σημείωση: Στη βιβλιογραφία προστέθηκε και το προσφάτως (Μάρτιος 2011) κυκλοφορήσαν δίτομο βιβλίο του συναγωνιστή Ευθύμιου (Μίμη) Δ. Βασιλείου «**ΟΛΟΠΟΡΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959. Η καθημερινή δράση και οι ρίζες της**», που αποτελεί την εγκυκλοπαίδεια όλων των εθνικών αγώνων της Κύπρου για αυτοδιάθεση-ένωση, από το 1562 μέχρι τις 16 Αυγούστου 1960.

βαια, κατά τη διάρκειά του, κυρίως από τις στήλες των εφημερίδων. Το επίπεδο αυτό δεν έχει ακόμη αναλυθεί επαρκώς. Με την εξαίρεση ορισμένων μόνον αναφορών σε πρόσφατα έργα (που και αυτά ασχολούνται με ειδικές πτυχές), η κύρια συμβολή εντοπίζεται σε πρόσφατο δημοσίευμα σχετικά με την αρθρογραφία των Ελλαδιτών διανοουμένων για την Κύπρο το 1955-59. Ωστόσο, υπάρχει ευρύ πεδίο για την εξέταση του συγκεκριμένου θέματος, ιδιαίτερα εάν προστεθεί και η μελέτη των λογοτεχνικών έργων για τον κυπριακό αγώνα, για τα οποία υπάρχουν ήδη ορισμένοι σημαντικοί τίτλοι.

...

Κυρίως, από το 1980 η βιβλιογραφία κυριαρχήθηκε από την έκδοση μαρτυριών πολλών από τους πρωταγωνιστές και τους χειριστές της εποχής του Κυπριακού αγώνα, και από τη διενέργεια μίας εξαιρετικά σημαντικής δημόσιας συζήτησης μεταξύ τους. Η έκδοση των μαρτυριών τούτων πιθανόν να προκλήθηκε, εν μέρει, και από την προοπτική του σταδιακού αποχαρακτηρισμού και εμφάνισης βρετανικών και αμερικανικών αρχειακών πηγών. Εξ άλλου, και ελληνικές πηγές (αν και στην πλειοψηφία τους μεταγενέστερες του αγώνα της ΕΟΚΑ) παρουσιάστηκαν, για πρώτη φορά, το 1983, από τον Σπύρο Παπαγεωργίου.

...

Η νέα ιστοριογραφία του Κυπριακού

Στη δεκαετία του '80, σημειώθηκαν δύο πρόσθετες εξελίξεις που έμελλαν να επηρεάσουν την πορεία της βιβλιογραφίας για τον Κυπριακό αγώνα. Η πρώτη ήταν η αυξημένη διαθεσιμότητα των πηγών: ήδη από το 1981-82 άρχισαν να καθίστανται διαθέσιμα τα βρετανικά έγγραφα της δεκαετίας του '50 - μία διαδικασία που κράτησε έως την 1η Ιανουαρίου 1990 όταν δόθηκαν στη δημοσιότητα τα έγγραφα του 1959. Η δημοσιοποίηση των βρετανικών αρχείων έχει και ορισμένες «σκοτεινές» πτυχές στην ελληνική περίπτωση, και κυρίως τον υπέρμετρο ενθουσιασμό με τον οποίο πολλοί Έλληνες μελετητές έσπευσαν στις βρετανικές αυτές πηγές με τον διακαή πόθο να βρουν «επιβαρυντικά» στοιχεία για πολιτικούς αντιπάλους τους, μια διάσταση που απλώς καταδεικνύει ένα χαμηλό επίπεδο πολιτικής και επιστημονικής ανάπτυξης του ελληνικού κόσμου.

...

Η πρώτη μελέτη Ελλαδίτη ιστορικού, βασισμένη σε βρετανικές (αλλά και ελληνικές) αρχειακές πηγές, ήταν το βιβλίο του Δημήτρη Μιχαλόπουλου για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις το 1950-59, μία αξιόλογη, αν και μάλλον λησμονημένη προσπάθεια. Ωστόσο, είναι από τα τέλη της δεκαετίας του '90 και στη δεκαετία του 2000 που η ελλαδική

ιστοριογραφία έχει κάνει πραγματικά μεγάλες προόδους στη μελέτη των συναφών ζητημάτων. Έτσι, εξεδόθη η διατριβή του γράφοντος, σχετικά με τη βρετανική πολιτική ως προς το μέλλον της Κύπρου, και ο Ιωάννης Στεφανίδης δημοσίευσε τη μελέτη του για τα χρόνια 1948- 55 και την πορεία προς τον ένοπλο αγώνα.

...

Συμπεράσματα

Η ελλαδική ιστοριογραφία έχει αντιμετωπίσει τον κυπριακό αγώνα με δέος, σεβασμό, αλλά και με την έντονη πεποίθηση για την ανάγκη της επιστημονικής και πλήρους προσέγγισής του. Οι Ελλαδίτες συγγραφείς έχουν προβάλει τις διαφωνίες τους με επιμέρους επιλογές των ελληνικών (ελλαδικών και κυπριακών) ηγεσιών, αλλά - με

λίγες, και όχι σημαντικές βιβλιογραφικά εξαιρέσεις - δεν υπήρξαν ποτέ αλαζονικοί ή ανοίκειοι προς τον κυπριακό ελληνισμό. Η βασική ερμηνεία της ελλαδικής ιστοριογραφίας εντοπίζεται στην επισήμανση ότι ο αγώνας της ΕΟΚΑ εντάσσεται πλήρως στην ευρύτερη πορεία της ιστορίας του ελληνικού κόσμου: αποτέλεσε τον τελευταίο - τον πέμπτο - ελληνικό απελευθερωτικό αγώνα. Πράγματι, ο πρώτος ελληνικός απελευθερωτικός αγώνας ήταν η Επανάσταση του 1821, ο δεύτερος ήταν το Κρητικό ζήτημα, ο τρίτος ο Μακεδονικός αγώνας, ο τέταρτος η Μικρασιατική Εκστρατεία· πέμπτος, τελευταίος, ήταν ο Κυπριακός. Είναι αδύνατον να προσεγγίσει κάποιος επαρκώς το φαινόμενο του 1955-59, χωρίς να το δει σε αυτό το πλαίσιο.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ-ΜΙΜΗ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΕΟΚΑ 1955-1959.

«Οι ρίζες και η καθημερινή δράση της».

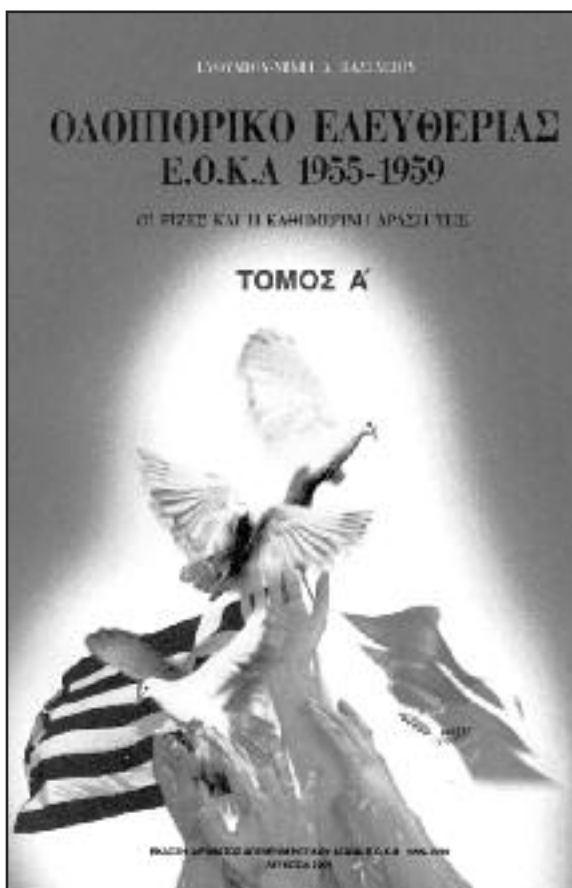
Έκδοση Ιδρύματος Απελευθερωτικού
Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959

Του δρα Νίκου Παναγιώτου

Ένα πραγματικά πολύ σημαντικό βιβλίο, που προφανώς αποτελεί καρπό πολύχρονης και συστηματικής έρευνας του συγγραφέα εκπαιδευτικού Μίμη Βασιλείου, εκδόθηκε από το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα 1955-1959. Δεν ξέρω όμως γιατί, ενώ ως έτος έκδοσης του βιβλίου αναγράφεται το 2009, κυκλοφόρησε μόλις πρόσφατα.

Η έκδοση αποτελείται από δυο τόμους μεγάλου μεγέθους (30X21 εκ.), που καλύπτουν συνολικά περίπου 900 σελίδες. Ο πρώτος τόμος, που αποτελείται από 614 σελίδες, είναι ουσιαστικά το κύριο μέρος της έκδοσης, ενώ ο δεύτερος τόμος από 280 σελίδες είναι υποστηρικτικός του πρώτου.

Τι ακριβώς όμως είναι το περιεχόμενο

του βιβλίου; Ο τίτλος δηλώνει ότι πρόκειται για Οδοιπορικό Ελευθερίας Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959 με τις ρίζες και την

καθημερινή δράση της. Με άλλα λόγια μέσα από το βιβλίο πορευόμαστε παρακολουθώντας την καθημερινή δράση της Ε.Ο.Κ.Α., αλλά σε κάποιες περιπτώσεις σταματούμε και σε γεγονότα του παρελθόντος, που συνδέονται με τον απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59, επειδή ως ένα βαθμό αυτά τον προετοίμασαν, αφού εδώ βρίσκονται οι ρίζες του, με αυτά γαλουχήθηκαν οι φορείς του και από τον ίδιο πόθο ελευθερίας εμπνεύστηκαν. Καλό είναι να σημειωθεί εδώ ότι το αρχαιότερο γεγονός, στο οποίο γίνεται αναφορά, είναι η άφιξη στην Κύπρο (17/8/1562) του γνωστού λόγιου και εθνικού παράγοντα Ιάκωβου Διασσωρινού, ο οποίος ίδρυσε στη Λευκωσία Σχολή Ελληνικών Γραμμάτων για πνευματική αψύπνιση του Ελληνισμού της Κύπρου.

Ο πρώτος τόμος έχει μορφή Ημερολογίου. Για κάθε μέρα του χρόνου από την 1η Ιανουαρίου ως την 31η Δεκεμβρίου καταγράφονται τα σημαντικότερα γεγονότα του αγώνα και σε μερικές περιπτώσεις, όπως έχει ήδη λεχθεί, και παλαιότερα γεγονότα. Κάθε περίπτωση (κάθε γεγονός) τεκμηριώνεται με σχετική βιβλιογραφία, στην οποία μπορεί να ανατρέξει όποιος ενδιαφέρεται για περισσότερες πληροφορίες.

Για να γίνω πιο σαφής δίνω ένα παράδειγμα:

30 Μαΐου:

1941 Ο τοποτηρητής του αρχιεπισκοπικού θρόνου της Κύπρου, μητροπολίτης Πάφου Λεόντιος, ίδρυσε εξαμελές Εθνικό Συμβούλιο υπό την αιγίδα του.

1942 Οι βρετανικές Αρχές της Κύπρου ζητούν αύξηση της συμμετοχής των Κυπρίων στον βρετανικό στρατό για αντιμετώπιση του Άξονα,

1950 Το δικαστήριο Λευκωσίας καταδίκασε τον γραμματέα της Ιεράς Μητρόπολης Κυρήνειας Πολύκαρπο Ιωαννίδη σε 18μηνη φυλάκιση για άρθρο του στην «Εφημερίδα»...

1955 Άνδρες της Ε.Ο.Κ.Α. κατάφεραν να υπαρπάσουν από την επισταθμία Επισκοπής διάφορα πυρομαχικά

- Ρίχτηκε βόμβα εναντίον αγγλικού στρατιωτικού αυτοκινήτου στο Βαρώσι...

- Βρετανός πεζοναύτης πυροβόλησε και σκότωσε, μέσα στην αυλή του σπιτιού του, κατά τη διάρκεια κατ' οίκον περιορισμού...

- Μονάδα του βρετανικού στρατού ... με σιδερένιους στύλους και συρματοπλέγματα χώρισαν στα δυο τη Λευκωσία από την Πύλη Πάφου μέχρι τον Άγιο Κασσιανό

1957 Ο Άγγλος πρεσβευτής στην Αθήνα Ρότζερ Άλλεν απάντησε στην επιστολή Μακαρίου της 28/5/1957. Σ'

αυτή απορρίπτει τις προτάσεις Μακαρίου και επιμένει στο Σύνταγμα Ρά-νκλιφ

1958 Η Π.Ε.Κ.Α. οργάνωσε στη Λευκωσία τριήμερη Ε.... Νεολαίας

1959 Πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία το Α' Παγκύπριο Συνέδριο του Ε.Δ.Μ.Α.

Πρέπει να υπογραμμιστεί το γεγονός ότι στο βιβλίο, πέρα από τα συμβάντα που καταγράφονται, παρέχονται και σημαντικές άλλες πληροφορίες, συγκεκριμένες, που είναι πολύ χρήσιμες για τον μελετητή της ιστορίας μας.

Έτσι, έχουμε: α. Κατάλογο γιατρών που βοήθησαν την Ε.Ο.Κ.Α. (σ. 65), β. Κατάλογο προσκληθέντων από τον Μακάριο στο Λονδίνο για να τον συμβουλευθούν σχετικά με τις Συμφωνίες Ζυρίχης (σ. 74), γ. Κατάλογο βασανιστών και πρακτόρων της Ιντέλλιντζες Σέρβις (α 260-261), δ. Κατάλογο αρχιεπισκόπων Κύπρου (σ. 284), ε. Κατάλογο Κυβερνητών και λοιπών αξιωματούχων της αποικιακής Κυβέρνησης της Κύπρου (σ. 300-3010).

Επίσης, στις σ. 112-123 έχουμε στοιχεία για τα Οικονομικά της Οργάνωσης, τους Απαγχονισθέντες, Αυτούς που έγιναν ολοκαύτωμα, Αγωνιστές που πέθαναν στα βασανιστήρια, Αγωνιστές που τάφηκαν στα φυλακισμένα μνήματα, Ηρωομάρτυρες, Θανατοποινίτες, Βαρυποινίτες που είχαν μεταφερθεί

στην Αγγλία, Αγωνιστές καταδικασθέντες σε ισόβια και, τέλος, Φονευθέντες από Τούρκους.

Ο πρώτος τόμος, εκτός από την Ημερολογιακή Καταγραφή Γεγονότων (σ. 1-598), περιλαμβάνει Πρόλογο από τον πρώην υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού Ουράνιο Ιωαννίδη (σ. IX-X) και Εισαγωγή και Διευκρινίσεις του συγγραφέα (σ. XI-XVI).

Ο δεύτερος τόμος απαρτίζεται από το Επίμετρο (α 601-668), Επεξηγήσεις (σ. 669-736) και Ευρετήρια (σ. 737-678). Στην τελευταία ομάδα υπάρχουν Αλφαβητικό Ευρετήριο (737-812), Χρονολογικό Ευρετήριο Γεγονότων (σ. 813-850), Ευρετήριο Κωδικής Βιβλιογραφίας κατ' αλφαβητική σειρά κώδικα (σ. 851-858) Ευρετήριο συγγραφέων κατ' αλφαβητική σειρά επιθέτου (σ. 859-866) και Ευρετήριο φωτογραφιών, εγγράφων, σχεδιαγραμμάτων, καταλόγων, οργανογραμμάτων και πινάκων (σ. 867-878).

Στο Επίμετρο περιλαμβάνονται 25 έγγραφα. Σημειώνω μερικά: Ο όρκος των 12 στην Αθήνα, Ο όρκος της Ε.Ο.Κ.Α., Πρώτη προκήρυξη του αγώνα, Ομιλία Μακαρίου όταν επέστρεψε στην Κύπρο («Νενικήκαμεν»), Τελευταία διαταγή του Διγενή προς τους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.

Στις Επεξηγήσεις δίνονται στοιχεία για 50 όρους του γλωσσάριου του Αγώνα,

όπως: Κατάλογος ψευδωνύμων (στην κατηγορία Αλληλογραφία), Ανταρτικές ομάδες και αρχηγοί, Καταζητούμενοι, Κεντρικές Φυλακές, Κρατητήρια, Κρησφύγετα, Οργάνωση-Διοίκηση της Ε.Ο.Κ.Α., Πολιτικοί Κατάδικοι, Σύνδεσμοι, Τομεάρχες κ.ά.

Στο Αλφαβητικό Ευρετήριο υπάρχουν 1941 λήμματα, με ονόματα και θέματα για τον αγώνα.:

Στο Χρονολογικό Ευρετήριο παρατίθενται κατά χρονολογική σειρά τα γεγονότα που καταγράφονται στο βιβλίο με βάση το έτος και κατά δεύτερο λόγο την ημερομηνία. Έτσι, το πρώτο λήμμα είναι 17/8/1562 και το τελευταίο 3/8/1977 (θάνατος Μακαρίου),

Το Ευρετήριο οδικής Βιβλιογραφίας περιλαμβάνει τα 254 βιβλία, στα οποία παραπέμπει ο συγγραφέας, χρησιμοποιώντας κάποιους κωδικούς. Για παράδειγμα το Α αντιστοιχεί στα απομνημονεύματα του Διγενή, το ΑΑΓ στο Αρχείο Αγωνιστών του Χρ. Παπαχρυσόστομου, ΓΡΑ στο Γρηγόρη Ανξεντίου του Α. Καουρή, ΕΠ στο Ευαγόρας Παλληκαρίδης του Γ. Χατζηκωστή, κλπ.

Οι 178 συγγραφείς των βιβλίων της Βιβλιογραφίας ευρετηριάζονται με βάση το επώνυμο στο Ευρετήριο συγγραφέων,

Τέλος, στο Ευρετήριο φωτογραφιών, εγγράφων κλπ, υπάρχει κατάλογος 320

φωτογραφιών που κοσμούν το βιβλίο, 62 εγγράφων και 27 σχεδιαγραμμάτων, καταλόγων και πινάκων, με τα οποία εμπλουτίζεται το βιβλίο.

Θεωρώ ότι το δίτομο αυτό έργο, που είναι αφιερωμένο στα πενήντα χρόνια από τη λήξη του αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959, δίνει ένα θαυμαστό πανόραμα της κυπριακής εποποιίας με τρόπο περιεκτικό και προπάντων τεκμηριωμένο, αποτελεί δε πραγματική συμβολή στην ιστοριογραφία του απελευθερωτικού μας αγώνα. Τόσο ο συγγραφέας όσο και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, που ανέλαβε την έκδοση του ογκώδους αυτού έργου, είναι αξιέπαινοι γιατί έφεραν εις πέρας το τεράστιο αυτό εθνωφελές έργο, το οποίο θα είναι χρήσιμο για όσους νοιάζονται για τη διατήρηση της ιστορικής μας μνήμης, όσους νιώθουν το χρέος τιμής και ευγνωμοσύνης προς τους αγωνισθέντες πατέρες και αδελφούς και όσους παλεύουν για τη διατήρηση της εθνικής μας ταυτότητας και φυσιογνωμίας. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να λείπει τουλάχιστο από τη βιβλιοθήκη κανενός σχολείου.

Το βιβλίο διατίθεται προς πώληση στα γραφεία του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α. 1955-1959, που είναι και ο εκδότης του, Προδρόμου 40 Στρόβολος, τηλέφωνο 22314659 (κ. Γιαννάκης Χαραλάμπους).

ΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΕΝΑΡΞΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ «ΟΔΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 2011»

Από το Μέλαθρο Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α.

Με μια λαμπρή τελετή, κηρύχθηκε και φέτος η έναρξη των εκδηλώσεων της «Οδού Ελευθερίας 2011». Το Σ.Ι.Μ.Α.Ε., σε συνεργασία με τους Συνδέσμους Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59 και το Μέλαθρον Αγωνιστών ΕΟΚΑ τέλεσαν την Κυριακή 15 Μαΐου 2011, το καθιερωμένο Παγκύπριο Μνημόσυνο των Ηρώων του Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ στο «Ηρώων του Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959», στην περιοχή Κ.Αμιάντου - Πελενδρίου.

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με άναμμα του βωμού από μέλη του Πολιτιστικού Ομίλου «ΖΗΔΡΟΣ» Πολεμιδιών. Ακολούθησε τρισάγιο, προσκλητήριο πεσόντων και απόδοση τιμών από απόσπασμα της Εθνικής Φρουράς. Τον επιμνημόσυνο λόγο εκφώνησε ο Πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε. κ. Ανδρέας Πογιατζής. Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα ανέλαβε ομάδα εκπαιδευτικών και τραγούδησε η χορωδία των Συνδέσμων Αγωνιστών, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου κ. Φώτου Χ'Λοΐζου. Κατάτεθηκαν στεφάνια και κλωνάρια δάφνης και έγιναν εισφορές για ενίσχυση

του Μελάθρου. Τέλος, η κήρυξη της «Οδού Ελευθερίας 2011» έγινε από τον Πρόεδρο του Μελάθρου Αγωνιστών της ΕΟΚΑ κ. Ανδρέα Αγγελόπουλο και το πρόγραμμα έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο. Ακολούθησε δεξίωση στον προαύλιο χώρο της Αίθουσας των Αγωνιστών.

Το παρόν τους στην εκδήλωση, έδωσαν εκπρόσωπος της Μητρόπολης Λεμεσού, εκπρόσωποι κομμάτων και οργανώσεων, εκπρόσωπος του Υπουργού Άμυνας, της Εθνικής Φρουράς, της ΕΛ.ΔΥ.Κ. και της Αστυνομίας. Επίσης, παρέστησαν ο Πρόεδρος των συνδέσμων αγωνιστών, οργανώσεις, σωματεία, Κοινοτικά Συμβούλια, συγγενείς ηρώων και πλήθος κόσμου.

Η εκδήλωση αυτή σηματοδοτεί και την έναρξη των εκδηλώσεων της «Οδού Ελευθερίας 2011».

ΜΕΛΑΘΡΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ

Τον προέδρου του Ι.Λ.Α.Α.Ε. και του Μελάθρου κ. Ανδρέα Αγγελόπουλου

Με την ευκαιρία της οργάνωσης της «Οδού Ελευθερίας 2011» που αρχίζει τον Μάιο του 2011, η οποία χάρις στη δική σας στοργή έχει γίνει πλέον θεσμός, απευθυνόμαστε και πάλι σε σας και ανανεώνουμε την πρόσκληση μας όπως έλθετε αρωγοί και συνεργάτες στο έργο του Μελάθρου, που εκτιμάται και αναγνωρίζεται από το σύνολο του λαού μας.

Το Μέλαθρο Αγωνιστών της ΕΟΚΑ έχει ήδη σπάσει τα στενά σύνορα της πατρίδας μας. Μεγάλα κέντρα του εξωτερικού, αλλά και το δικό μας Υπουργείο Υγείας, παραπέμπουν ασθενείς στο Μέλαθρο για αποκατάσταση και θεραπεία. Η ζήτηση των υπηρεσιών του Ιδρύματός μας είναι τόσο μεγάλη, που αδυνατούμε να ικανοποιήσουμε τη ζήτηση αυτή.

Φιλοδοξία μας είναι να κάνουμε το Μέλαθρο πρότυπο ευρωπαϊκό ιατρικό κέντρο, εξοπλίζοντάς το με όλα τα σύγχρονα μέσα. Παράλληλα είμαστε αποφασισμένοι να επεκτείνουμε τους χώρους του Μελάθρου, για να μπορούμε να ικανοποιούμε περισσότερους πάσχοντες συνανθρώπους μας. Είμαστε σίγουροι πως μαζί θα υλοποιήσουμε τους φιλόδοξους στόχους

μας και θα γευτούμε την απέραντη χαρά της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο.

Η προσφορά υψηλού επιπέδου υπηρεσιών τόσο προς όσους κατά καιρούς αγωνίστηκαν στους υπέρ ελευθερίας αγώνες της πατρίδας μας, όσο και προς το σύνολο του Κυπριακού Ελληνισμού, παραμένει μόνιμος και διαχρονικός στόχος μας.

Καλούμαστε όλοι να έρθουμε αρωγοί στον υπέροχο αυτό αγώνα, για οικονομική στήριξη και διασφάλιση της πορείας συνεχούς αναβάθμισης και επέκτασης των προσφερόμενων από το Μέλαθρο υπηρεσιών. Και η πιο μικρή εισφορά καθίσταται για μας σημαντική και να είστε βέβαιοι ότι αξιοποιείται πλήρως.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΕΛΑΘΡΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

Το Μέλαθρο βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα έξω από τη Λεμεσό σ' ένα όμορφο και ήσυχο περιβάλλον στην είσοδο του χωριού Παλώδια.

Άρχισε τη λειτουργία του τον Απρίλιο του 1995. Σ' αυτό σταδιακά έχουν

αναπτυχθεί, σύμφωνα με το αρχικό πρόγραμμα, υπηρεσίες υψηλής στάθμης που το έχουν καταστήσει σήμερα ένα πρότυπο και πολυδύναμο κέντρο με τους ακόλουθους τομείς δραστηριότητας:

● ΣΤΕΓΗ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ

Φιλοξενεί 70 περίπου άτομα, αγωνιστές της Ελευθερίας και δικαιούχους συγγενείς αυτών, που απολαμβάνουν συνθήκες διαβίωσης και φροντίδας υψηλού επιπέδου. Η Στέγη αυτή αποτελεί μοναδικό πρότυπο στο είδος της στην Κύπρο.

● ΜΟΝΑΔΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Είναι ευρωπαϊκού επιπέδου και τα μέχρι τώρα αποτελέσματα από τη λειτουργία της είναι αξιοθαύμαστα.

Η Μονάδα εξειδικεύεται στην αποκατάσταση του νευρικού και μυοσκελετικού συστήματος και άλλων αναπηριών. Στελεχώνεται από Φυσίατρο, Φυσιοθεραπευτές, Εργοθεραπευτές, Λογοθεραπευτές, Ψυχολόγο, Κοινωνική Λειτουργό και εξειδικευμένους Νοσηλευτές και είναι εξοπλισμένη με όλα τα σύγχρονα μέσα.

Διαθέτει επίσης τμήμα νοσηλείας, όπου φιλοξενούνται εσωτερικοί ασθενείς. Οι υπηρεσίες της Μονάδας αυτής αξιοποιούνται και από το Υπουργείο Υγείας της Κύπρου.

● ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Στον χώρο του Μελάθρου λειτουργούν τέσσερα ιατρεία-εξεταστήρια. Ένα για παθολογικά, ένα για φυσιοθεραπεία, ένα για διάφορες ειδικότητες και ένα για καρδιολογικά, που είναι εφοδιασμένο με τον πιο σύγχρονο εξοπλισμό για τεστ κοπώσεως.

Για ενίσχυση του διαγνωστικού έργου των γιατρών του Μελάθρου στο Ακτινολογικό Τμήμα, λειτουργεί και ένα υπερσύγχρονο μηχάνημα υπερήχων (ultra sound).

Οι υπηρεσίες των εξωτερικών ιατρείων προσφέρονται σε οποιονδήποτε συνάνθρωπό μας τις έχει ανάγκη.

● ΧΗΜΕΙΟ

Είναι ένα από τα καλύτερα που λειτουργούν στην Κύπρο. Με τον σύγχρονο εξοπλισμό που διαθέτει, είναι σε θέση να εκτελέσει οποιανδήποτε ανάλυση και να εξυπηρετήσει οποιονδήποτε έχει σχετική ανάγκη, είτε είναι δικαιούχος είτε όχι, δίνοντας αποτελέσματα μέσα σε λίγα λεπτά.

● ΔΕΛΤΙΑ ΥΓΕΙΑΣ ΑΘΛΗΤΩΝ

Στον τομέα της έκδοσης Δελτίων Υγείας Αθλητών, το Μελάθρο πήρε μια ξεχωριστή θέση στην προτίμηση όλων των Αθλητικών Σωματείων.

● ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοπτικά, μπορούμε να πούμε ότι το Μελάθρο είναι πια ένα πολυδύναμο Ιατρικό Κέντρο, που προσφέρει με υποδειγματικό τρόπο υπηρεσίες υψηλής στάθμης σε όλους όσοι καταφεύγουν σ' αυτό.

Η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΜΑΣ

Του Ενθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Εξαιρετική και περιζήτητη διαφαίνεται η φετινή μας κρουαζιέρα. Ξεφεύγουμε από τα γνωστά δρομολόγια της Ανατολικής Μεσογείου και πάμε στη Νοτιοδυτική Ευρώπη, όπου θα επισκεφθούμε μερικά από τα πιο σπουδαία και ξακουστά τουριστικά κέντρα του κόσμου.

Άλλοι κόσμοι, άλλες ξεχωριστές ομορφιές, άλλοι πολιτισμοί, ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΕΔΑ. Με τη γνωστή, άμεμπτη φιλοξενία, τη στοργή και την άψογη εξυπηρέτηση της LOUIS CRUISE LINES, θα ταξιδέψουμε με το υπέροχο, υπερσύγχρονο και πολυτελέστατο «ORIENT QUEEN», που με ασφάλεια, προθυμία και αγάπη θα μας προσφέρει τις ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ και ΑΝΕΣΕΙΣ του για μια βδομάδα.

Το «ORIENT QUEEN» διαθέτει 355 καμπίνες σε 8 καταστρώματα επιβατών και μπορεί να φιλοξενήσει μέχρι 912 επιβάτες σ' ένα όμορφο και μοντέρνο περιβάλλον, με ιδιαίτερα καλαίσθητους και άνετους κοινόχρηστους χώρους. Έχει μήκος 160μ., πλάτος 23μ. περίπου, βύθισμα 6,70μ. και παρέχει ηλεκτρική ενέργεια 220/AC. Το πλήρωμά του ανέρχεται στα 329 άτομα. Το

καράβι αυτό, μαζί με τη σιγουριά που παρέχει η LOUIS CRUISE LINES, μας προσεοφλά μια ακόμη ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ

Η διαδρομή μας είναι φανταστική. Ξεκινούμε στις 24 Σεπτεμβρίου 2011 από τη Λάρνακα και πάμε αεροπορικά στη ΡΩΜΗ και στη συνέχεια στη ΓΕΝΟΒΑ, (ΙΤΑΛΙΑ), όπου θα διανυκτερεύσουμε, αφού πρώτα επισκεφθούμε τα αξιοθέατά της. Την επαύριο θα πάμε, οδικώς, στη ξακουστή ΜΑΣΣΑΛΙΑ (Γαλλία), (ταξίδι 4 ωρών με σταθμούς), απ' όπου θα επιβιβαστούμε στο «Ο.Ο.» για τους ακόλουθους προορισμούς:

ΜΑΓΙΟΡΚΑ (Πάλμε Ντι Μαγιόρκα-Βαλεαρίδες Νήσοι Ισπανίας - Εκδρομή)

ΑΛΜΕΡΙΑ (Λιμάνι Ισπανίας)

ΜΑΛΑΓΑ (Λιμάνι Ισπανίας- Εκδρομή)

ΤΑΓΓΕΡΗ (Μαρόκο - Περιήγηση)

ΙΜΠΙΖΑ (Κοσμοπολίτικο νησί Βαλεαρίδων - Περιήγηση)

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ (Η «νύμφη» της δυτικής Μεσογείου - Περιήγηση)

ΓΕΝΟΒΑ (Λιμάνι Ιταλίας)

Στη ΓΕΝΟΒΑ θα αποβιβαστούμε και θα πάμε με λεωφορείο (3 ώρες με σταθμούς) στο ΜΙΛΑΝΟ, το κέντρο της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΜΟΔΑΣ, όπου και θα διανυκτερεύσουμε, αφού πρώτα περιδιαβάσουμε τα αξιοθέατα ... και τις βιτρίνες του.

Την άλλη μέρα μπαίνουμε σε αεροπλάνο των Κ.Α. και επιστρέφουμε στη Λάρινα, την Κυριακή 2 Οκτωβρίου 2011.

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές,

Η κρουαζιέρα μας είναι θαυμάσια και άλλης κλάσεως, αλλά οι θέσεις που μας παραχωρήθηκαν ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΕΣ.

Γι' αυτό παρακαλώ πολύ, για να μπορέσουμε να σας εξυπηρετήσουμε καλύ-

τερα, επικοινωνήστε τηλεφωνικώς μαζί μου (ΜΙΜΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, 99533533), μέσα σε 2-3 μέρες, για να δηλώσετε συμμετοχή και να γίνουν οι κρατήσεις.

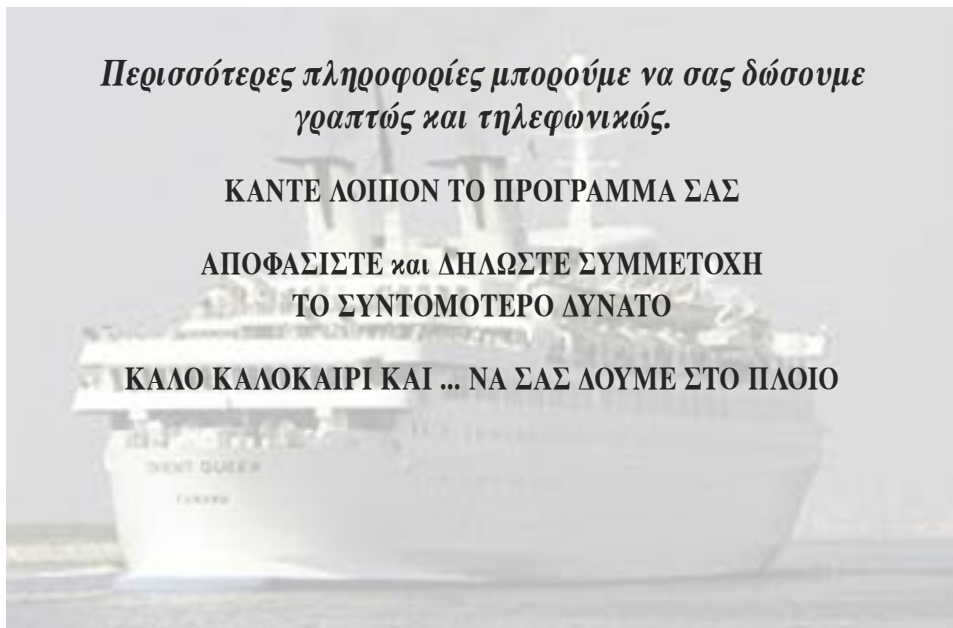
Έχουμε εξασφαλίσει πολύ καλές και ελκυστικές τιμές. Αρχίζουν από €1400 το άτομο περίπου. Στο ποσό αυτό περιλαμβάνονται όλα τα αεροπορικά εισιτήρια Λ/ΚΑ-ΡΩΜΗ, ΡΩΜΗ-ΓΕΝΟΒΑ, ΜΙΛΑΝΟ-Λ/ΚΑ, όλα τα οδικά (λεωφορείο ΓΕΝΟΒΑ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ, ΓΕΝΟΒΑ-ΜΙΛΑΝΟ) οι διανυκτερεύσεις σε ξενοδοχείο στη ΓΕΝΟΒΑ και το ΜΙΛΑΝΟ, καθώς και τα ναύλα του «ORIENT QUEEN», ΜΑΣΣΑΛΙΑ-ΜΑΓΙΟΡΚΑ-ΑΛΜΕΡΙΑ-ΜΑΛΑΓΑ-ΤΑΓΓΕΡΗ-ΙΜΠΙΖΑ-ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ-ΓΕΝΟΒΑ με πλήρη διατροφή για 7 μέρες.

***Περισσότερες πληροφορίες μπορούμε να σας δώσουμε
γραπτώς και τηλεφωνικώς.***

ΚΑΝΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ

**ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΕ και ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΟΤΕΡΟ ΔΥΝΑΤΟ**

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ... ΝΑ ΣΑΣ ΔΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ

ΤΥΠΟΣ - Μ.Μ.Ε.

Στην υπό επισκόπηση χρονική περίοδο, προεξάρχοντας και προεδρεύοντας του Προέδρου μας κ. Θάσου Σοφοκλέους, εκδόθηκαν από την Επιτροπή Τύπου, Διαφώτισης και Πληροφοριών πάρα πολλές εγκύκλιοι και ανακοινώσεις. Παραθέτουμε μερικώς:

ΣΤΑΛΙΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

8.2.2011

Η Σταλινική νοοτροπία, στην προσπάθειά της να φμώσει και να καταδυναστεύσει την ελευθερία του λόγου και σκέψης, όπως ήταν αναμενόμενο, έστρεψε τα πυρά της εναντίον της ακαδημαϊκού κυρίας Κουτσελίνη, γιατί μίλησε στο μνημόσυνο του απελευθερωτή της Κύπρου, Αρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α. Στρατηγού Γ. Γρίβα - Διγενή. Στελέχη της μάλιστα, ισχυρίστηκαν ότι «αν ήταν σε άλλη χώρα αυτή η καθηγήτρια μετά από αυτό που έκαμε, θα έχανε αμέσως τη δουλειά της...!». Ζήτω λοιπόν η ... Δημοκρατία. Ζήτω οι Δημοκράτες του ΑΚΕΛ, που ούτε λίγο ούτε πολύ, απαιτούν να παίρνουμε άδεια από την Κεντρική Επιτροπή τους προκειμένου να κυκλοφορήσουμε η να μιλήσουμε και με ποιόν ακόμη θα μιλήσουμε. Όσο για τους νεκρούς μας,

θα πρέπει να συνέλθει το Υπουργικό τους Συμβούλιο για να αποφασίσει αν επιτρέπεται να τους τιμούμε και να τους μνημονεύουμε; Ζήτω λοιπόν οι ο Δημοκράτες του ΑΚΕΛ. Κάποτε το Σταλινικό καθεστώς μέσα στα πλαίσια της «Δημοκρατικής διακυβέρνησης» εκτέλεσε μερικά εκατομμύρια πολιτών του, γιατί διανοήθηκαν να έχουν ιδίαν γνώμη και άποψη και είχαν το θάρρος να την εκφράσουν. Γι' αυτό καλούμε τον λαό για να ... μην παραβιάζει τους «Δημοκρατικούς θεσμούς» και να ... παίρνει άδεια από τον πατερούλη όταν θέλει να μνημονεύσει τους νεκρούς του. Διαφορετικά ... κινδυνεύει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Λευκωσία 14 Μαρτίου, 2011

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών της ΕΟΚΑ διαμαρτυρόμαστε, καταδικάζουμε και εκφράζουμε την αγανάκτησή μας για την απαράδεκτη και φασιστική ενέργεια των δυνάμεων κατοχής σε βάρος διακεκριμένων ευρωβουλευτών, του πρώην ευρωβουλευτή και συναγωνιστή μας Γιαννάκη Μάτση, του επισκόπου Πορφύριου και του Λοΐζου Αυξεντίου, οι οποίοι πήγαν στην περίκλειστη κατεχόμενη Αμμόχωστο για να διαπιστώσουν με τα ίδια τους

τα μάτια τη σύλληψη και την καταστροφή της θρησκευτικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς, καθώς και τη συστηματική προσπάθεια αλλοίωσης του ελληνικού χαρακτήρα των κατεχομένων εδαφών μας, με αποτέλεσμα τη βάνανυση και προκλητική σύλληψη και παράνομη κράτησή τους από τις Τουρκικές κατοχικές δυνάμεις.

Η ενέργεια αυτή των κατοχικών δυνάμεων έγινε με τις οδηγίες και την κάλυψη της πάγιας και διαχρονικής πολιτικής της Τουρκίας, που στοχεύει αποκλειστικά στην εξάλειψη όλων των μνημείων και αποδείξεων που μαρτυρούν την ελληνικότητα του τόπου μας και την ορθόδοξη πίστη των κατοίκων του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο Ασφαλείας και άλλοι διεθνείς Οργανισμοί έχουν υποχρέωση να αντιμετωπίσουν πλέον το φαινόμενο Τουρκία στις πραγματικές του διαστάσεις και να αποφασίσουν να λάβουν μέτρα, ώστε αυτή η χώρα να αρχίσει να συμπεριφέρεται πια ως χώρα του 21ου αιώνα, που επιζητεί μάλιστα είσοδό της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και να ασπάζεται ειλικρινά και έμπρακτα τις αρχές και αξίες της και όχι να σύρει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον κόσμο της στον τούρκικο σκοταδισμό.

Κοινοποίηση:

Βουλευτές και Ευρωβουλευτές, Αρχηγούς κομμάτων, Εφένδρους Αξιωματικούς, Σ.Ε.Κ., κ.ά.

«Φάκελος Κύπρου»

23.3.2011

Παρακολουθήσαμε με έντονο ενδιαφέρον την καταβληθείσα προσπάθεια της Κυπριακής Βουλής για τον ... περιβόητο «Φάκελο της Κύπρου».

Δυστυχώς διαπιστώσαμε με λύπη ότι η σχετική επιτροπή ξέφυγε από τους όρους εντολής της και προχώρησε σε πόρισμα, πράγμα που προκάλεσε ντροπή, ενέσπειρε μίσος, εμπάθεια και φούντωσε τη διχόνοια.

Ο τρόπος που έγινε και ο χρόνος που επελέγη για συζήτησή του, είχε αλλότριους σκοπούς και στόχευε αποκλειστικά στην εξυπηρέτηση κομματικών συμφερόντων λόγω των επικείμενων βουλευτικών εκλογών.

Ιδιαίτερα οι βουλευτές του ΑΚΕΛ μαζί με μερικούς άλλους, είναι εκείνοι που βρήκαν την ευκαιρία να βγάλουν τα απωθημένα τους, υβρίζοντας και λοιδορώντας και πάλιν την ΕΟΚΑ και ιδιαίτερα τον Αρχηγό Γεώργιο Γρίβα Διγενή. Βρήκαν την ευκαιρία οι θιασώτες του Στάλιν, οι συνεργάτες των Άγγλων οι πράκτορες της Κ.Γ.Β.

της C.I.A. και της STAZI, οι συνεργάτες του Καντάφι, του Άσαντ και του Τσαουσέσκου, να κατηγορήσουν τον Διγενή γιατί από το 1944 ανέκοψε στο Θησείο τα σχέδιά τους να εντάξουν την Ελλάδα στο σιδηρούν παραπέτασμα.

Καταδικάζουμε τη συμπεριφορά της Βουλής για το μονόπλευρο και διασπαστικό αυτό πόρισμά της, ερωτούμε και επισημαίνουμε τα εξής:

- α) Από πότε οι πολιτικοί γράφουν ιστορία;
- β) Η Βουλή δεν είναι το αρμόδιο σώμα για να βγάλει πόρισμα.
- γ) Το πόρισμα αυτό για τον «Φάκελο της Κύπρου» δεν είναι αντικειμενικό ούτε ολοκληρωμένο.
- δ) Είναι ελλειπές και υποκειμενικό, επιπόλαιο, βεβιασμένο και καθαρά προϊόν μίσους.
- ε) Έχει ανακρίβειες και σκόπιμες παραλείψεις. (π.Χ αναφορά στον Αγώνα 1955-59)
- στ) Υιοθετεί μαρτυρίες, έγγραφα και τεκμήρια που δεν είναι επιβεβαιωμένα και πιθανόν να είναι και χαλαυμένα.
- ζ) Δεν υπάρχει ιστορική τεκμηρίωση.
- η) Δεν προβληματίστηκε από τη στάση της Βουλής των Ελλήνων και

την άρνησή της να τους δώσει στοιχεία.

- θ) Θα έπρεπε το υλικό που συγκεντρώθηκε να δοθεί στους ιστορικούς για να το επεξεργασθούν επιστημονικά και όχι κομματικά.

Μια οφειλόμενη απάντηση

18.4.2011

Ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ κύριος Άντρος Κυπριανού παρουσιάζοντας το βιβλίο του γνωστού αξιωματικού του Εφεδρικού Τάκη Τσαγγάρη με τίτλο «Η μαρτυρία μου», αρπάζεται από ισχυρισμούς ενός απλού μέλους της ΕΟΚΑ του Τάκη Τσαγγάρη, ο οποίος στο πόνημά του αυτό ισχυρίζεται ότι ο Αρχηγός Διγενής έδωσε εντολή να εκτελεστεί ο τότε Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ Εζεκίας Παπαϊωάννου. Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59 έχουν απαντήσει επανειλημμένα και τεκμηριωμένα για τους οκτώ (8) εκτελεσθέντες προδότες, τους οποίους το ΑΚΕΛ υιοθετεί σαν μέλη του και δεν πρόκειται να επανέλθουν.

Όσο αφορά στο νέο φρούτο που εισάγει σήμερα, για πρώτη φορά μετά από 52 χρόνια, το ΑΚΕΛ, μέσω του νεοφανούς ερευνητή και "συγγραφέα" Τάκη Τσαγγάρη, περί δήθεν διαταγής του

Διγενή για εκτέλεση του τότε Γεν. Γραμματέα του, διερωτάται κανείς γιατί να εκτελεστεί μόνο ο Εζεκίας και όχι ολόκληρη η τότε ηγεσία του ΑΚΕΛ; Η απάντηση είναι μία:

Η ΕΟΚΑ, εάν αξιολογούσε ότι έπρεπε να εκτελεσθεί ο τότε Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ, θα μπορούσε να το πραγματοποιήσει σε χρόνο μηδέν.

Η ΕΟΚΑ γνώριζε πού βρισκόταν το σπίτι του και το γραφείο του, γνώριζε επίσης πού εγκαταστάθηκε στη Μέσα Γειτονιά, όταν δήθεν καταζητήθηκε από τους Άγγλους, προτού μεταβεί στο Λονδίνο με τις πυξάμες για να πλήξει την αποικιοκρατία στη καρδιά της, κάνοντας βόλτες στο Κόβεν Γκάρτεν.

Είμαστε σίγουροι ότι ο νέος Γεν. Γραμματέας του ΑΚΕΛ, ο Άντρος Κυπριανού, γνωρίζει πολύ καλά ότι η ΕΟΚΑ όπως έφτασε μέχρι το κρεβάτι του Άγγλου Κυβερνήτη Χάρτιγκ προκειμένου να τον εκτελέσει, μπορούσε να φτάσει, αν ήθελε, και οπουδήποτε αλλού. Δεν θα ρωτούσε γι' αυτό κανένα 15χρονο μέλος της.

Τώρα όσον αφορά τον νεοφανή αστέρα της ιστορικής έρευνας Τάκη Τσαγγάρη, τον οποίο τόσο άκριτα υιοθέτησε ο νέος ηγέτης του ΑΚΕΛ όπως και τόσο εύκολα και αβασάνιστα υιοθέτησε τα γραφόμενά του, καλό είναι, έστω και τώρα, να αναφέρει τις πηγές των πληροφοριών του, εκτός και αν

ισχυρίζεται ότι ήταν εκ των απορρήτων του Διγενή, ή ήταν τόσο πλησίον και οικείος μαζί του, που να διάβαζε και τις σκέψεις του.

Μωραίνει Κύριος.....

Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959.

Η καύση Ελληνικών Σημαίων

28.4.2011

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών της ΕΟΚΑ, παρά τη μεγάλη πρόκληση και την απέραντη λύπη που αισθάνθηκαν από την απεχθή πράξη των αφιονισμένων με ανθελληνισμό από τους Ινστρουκτορες των άτυχων εδονόπουλων, τα οποία, εν είδει Ιούδα, τοποθέτησαν και έκαψαν τις Ελληνικές σημαίες στην κορυφή σωρού ξύλων για την «Λαμπρατζιά» μπροστά από το οίκημα της θύρας 9 των φανατικών οπαδών της «Ομόνοιας», είπαμε όπως μέσα στο πνεύμα των ημερών του Πάσχα να αφήσουμε το πράγμα να περάσει σε όσο το δυνατό χαμηλότερους τόνους. Τα ατυχή όμως σχόλια του Γενικού Γραμματέα του ΑΚΕΛ Άντρου Κυπριανού, ο οποίος στη προσπάθειά του να δικαιολογήσει την πιο πάνω αισχρή, ανήθικη και ανίερη ενέργεια των προστατευομένων του, αντί άμεσης και αυστηρής καταδίκης της πράξης τους, αφού ανέφερε μερικά ακατανόητα και ανακάτεψε διάφορα άσχετα, προχω-

ρώντας κατηγόρησε τους νέους εκείνους, οι οποίοι με υπερηφάνεια κρατούν και με συγκίνηση ασπάζονται την Ελληνική σημαία, σαν μιάσμα της δημοκρατίας και ένδειξη φασισμού... Ε αυτό πάει πολύ!

Το Εθνικό μας σύμβολο, κύριε Κυπριανού, είναι αυτό για το οποίο έπεσαν οι ήρωές μας κατά χιλιάδες σε όλους τους πολέμους, υπερασπιζόμενοι τα πάτρια εδάφη. Αυτό είναι το σύμβολο του ΕΘΝΟΥΣ μας, της πατρίδας μας, της ιστορίας μας, της θρησκείας μας και δεν θα το αφήσουμε ανυπεράσπιστο και ούτε θα ανεχθούμε περαιτέρω προσβολή του.

Θα περιμένουμε μια σαφή και ειλικρινή καταδίκη της πράξης των παιδιών σας, χωρίς κολοκυνθίσματα και συνδέσεις με άσχετα γεγονότα, πράγμα το οποίο αφήνει και σας προσωπικά εκτεθειμένο και συνένοχο.

Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59

**Προτιμώ Τούρκο Πρόεδρο
παρά Έλληνα**

16.5.2011

Σε μια απροκάλυπτη και αναπάντεχη δήλωσή του ο γ.γ. του ΑΚΕΛ Άντρος

Κυπριανού, απεκάλυψε χωρίς ντροπή τα πραγματικά αισθήματα, σχέδια, σκοπούς και στόχους του κόμματός του, δηλώνοντας ότι «προτιμά ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας Τούρκον Αριστερό, παρά Έλληνα Δεξιό». Εκφράζουμε με βδελυγμία, τον αποτροπιασμό και την αγανάκτηση μας και καλούμε τον κ. Κυπριανού να ζητήσει συγγνώμη από τον Κυπριακό λαό για την ανάρμοστη και εθνικά επιζήμια αυτή τοποθέτησή του και να αναλογισθεί τις ευθύνες του, έναντι του μαχόμενου λαού μας. Αυτού του είδους οι δηλώσεις, σε συνδυασμό με τις απαράδεκτες παραχωρήσεις που έκαμε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με την έγκριση του ΑΚΕΛ, προς τους Τούρκους, μας οδηγούν στην καταστροφή και την υποτέλεια. Καλούμε τα πέραν του ΑΚΕΛ κόμματα και ολόκληρο τον Κυπριακό λαό να ανακόψουν επιτέλους την ακατάσχετη και προδοτική αυτή στάση του Κυβερνώντος κόμματος, προτού να είναι πολύ αργά.

**Η ΑΝΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΘΙΣΤΑ
ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ.**

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΟΚΑ
1955-1959.**

Σημείωση: Οι πιο πάνω θέσεις μας κοινοποιήθηκαν στα Μ.Μ.Ε., σε όλους τους αρχηγούς των κυπριακών κομμάτων, τους βουλευτές και ευρωβουλευτές, καθώς και στους έφεδρους αξιωματικούς και άλλα οργανωμένα σύνολα.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΜΑΣ

Του Γ.Γ. της Ε.Γ. Ανδρέα Μαϊμάρη

Στις 23 Φεβρουαρίου 2011 συνήλθε το Ανώτατο Συμβούλιο των Συνδέσμων μας, το οποίο αφού εξέλεξε τη νέα Εκτελεστική Γραμματεία του, εξέδωσε το ακόλουθο ψήφισμα:

Ψήφισμα

Το Ανώτατο Συμβούλιο των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59, στη σύνοδο του της 23ης Φεβρ.2011, ύστερα από σοβαρό προβληματισμό και αφού μελέτησε την επικρατούσα κατάσταση στο εθνικό μας θέμα και τα όσα συμβαίνουν στο εσωτερικό μέτωπο και αφού έλαβε υπόψη τα τελευταία δεδομένα όπως εξελίσσονται και διαφοροποιούνται στην περιοχή μας, ψηφίζει τα εξής:

1) Ζητά από την πολιτική ηγεσία Ελλάδας και Κύπρου όπως αφού αναλογισθούν τις ευθύνες τους, συνέλθουν το συντομότερο δυνατό σε μια ευρύτερη σύσκεψη, με σκοπό να τοποθετήσουν το Εθνικό μας πρόβλημα σε ορθή και συμφωνημένη γραμμή, αφού λάβουν υπόψη τους τα νέα δεδομένα και με βάση αυτή την απόφαση, να ενεργούν εφεξής όλοι συντονισμένα.

2) Επιβάλλεται άμεση και έντονη

εκστρατεία ενημέρωσης των ξένων κρατών και Κυβερνήσεων καταγγέλλοντας την Τουρκία για την παράνομη εισβολή, τα εγκλήματα πολέμου που διέπραξε, τη συνεχιζόμενη για 37 χρόνια κατοχή κυπριακού εδάφους από τον τουρκικό στρατό, την παρεμπόδιση επιστροφής 200 χιλιάδων Ελλήνων Κυπρίων στα σπίτια τους, τον σφετερισμό των περιουσιών τους, την καταστροφή της θρησκευτικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς και την προσπάθεια αλλοίωσης του δημογραφικού χαρακτήρα των κατεχομένων εδαφών μας, με την εισαγωγή και εγκατάσταση στο κατεχόμενο τμήμα της πατρίδας μας 300 και πλέον χιλιάδων Τούρκων εποίκων.

3) Ζητά την απόσυρση όλων των απαράδεκτων παραχωρήσεων που έκαμε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προς την άλλη πλευρά.

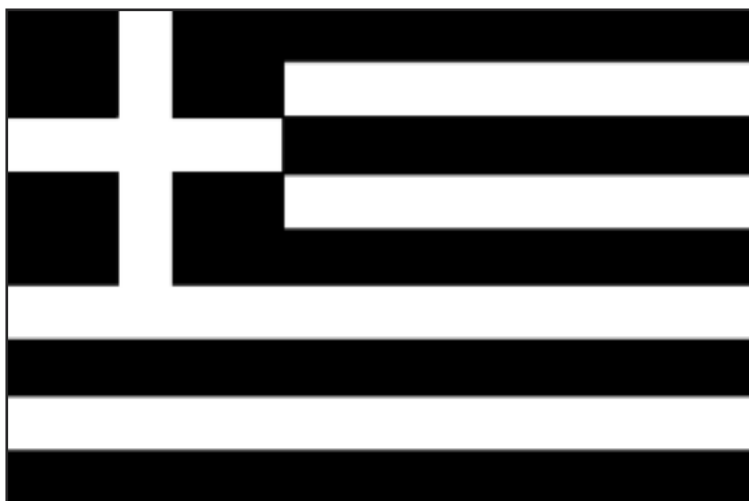
4) Καλεί τον λαό να αντιδράσει, να αντισταθεί και να απομονώσει τους εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς της πατρίδας μας, που με διάφορους τρόπους προσπαθούν να ενσπείρουν διχόνοια και μίσος, να αποπροσανατολίσουν τον λαό μας από τα ιδεώδη της φυλής και του Έθνους και να τον αποκόψουν από τις ρίζες του με προκλητικές και ανάρμοστες μεθοδεύσεις, όπως η προσπάθεια αφελληνισμού του ποδηγετώντας κατά ύπουλο τρόπο την παιδεία, η σπίλωση του Αγώνα της ΕΟΚΑ, η παραχάραξη της ιστορίας και πολλά άλλα.

5) Επαναβεβαιώνει την πάγια θέση των Συνδέσμων μας για ομόνοια, ομοψυχία και ενότητα, με σκοπό τη σωτηρία της πατρίδας μας.

6) Οι Αγωνιστές παραμένουν αταλάντευτα προσηλωμένοι στα οράματα του λαού μας, καθώς και στα ιδανικά της Φυλής και το πνεύμα της ΕΟΚΑ.

7) Το παρόν ψήφισμα να επιδοθεί στη Πολιτική ηγεσία Κύπρου και Ελλάδας και την Ιερά Σύνοδο Κύπρου και Ελλάδας.

8) Το παρόν ψήφισμα να δοθεί στη δημοσιότητα.

ΝΕΑ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΜΑΣ

1. Θάσος Σοφοκλέους	-	Πρόεδρος
2. Μιχαλάκης Πλατάνης	-	Αντιπρόεδρος
3. Ανδρέας Μαϊμάρης	-	Γενικός Γραμματέας
4. Νίκος Νικολαΐδης	-	Γενικός Οργανωτικός Γραμματέας
5. Ανδρέας Σεϊτάνης	-	Ταμίας
6. Γιάννης Σπανός	-	Μέλος
7. Γρηγόρης Γρηγοράς	-	»
8. Νεόφυτος Σοφοκλέους	-	»
9. Κυριάκος Γρηγοράς	-	»
10. Χριστάκης Περεντός	-	»
11. Ζαχαρίας Παναγίδης	-	»
12. Αυγερινός Παπαρές	-	»
13. Ανδρέας Ευθυμίου	-	»

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΥΠΟΥ - ΔΙΑΦΩΤΙΣΗΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ**

Θάσος Σοφοκλέους - Μίμης Βασιλείου - Χριστάκης Νικολαΐδης - Χριστάκης Περεντός - Νεόφυτος Σοφοκλέους - Παναγιώτης Κοτζιάς

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ανδρέας Μαϊμάρης - Ρογήρος Σιπιλλής - Μίμης Βασιλείου - Χαράλαμπος Συμεού

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Γρηγόρης Γρηγοράς - Όμηρος Νεοκλέους - Δήμητρα Γρηγορά - Παντελής Καρατζάς - Ζαχαρίας Παναγίδης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΗΜΑΤΟΣ

Κυριάκος Γρηγοράς - Ανδρέας Μαϊμάρης - Νίκος Νικολαΐδης - Χαράλαμπος Μπαταριάς

*Απίδαρο, αλλά, δυστυχώς,
ΑΛΗΘΙΝΟ:*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΗΡΥΞΕ ΤΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Του Σάββα Ιακωβίδη

Αρθρογράφου-Αναλυτή στην εφημερίδα ΣΗΜΕΡΙΝΗ

12 Μαρτίου 2011

Σεβόμαστε και τιμούμε τους μαθητές. Για τον αυθορμητισμό, τον δυναμισμό, την ωριμότητα, τον ηρωισμό τους. Συμμαθητές τους πολέμησαν στους υπέρ ελευθερίας αγώνες της Κύπρου. Ο 18χρονος Ευαγόρας Παλληκαρίδης (μεθαύριο είναι η επέτειος του απαγχονισμού του) και ο Πετράκης Γιάλλουρος, έδωσαν τη ζωή τους για την αξιοπρέπεια των Ελλήνων της Κύπρου και, κυρίως, για την Ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα. Ποια ήταν τα ηθικά στηρίγματα τους; Η πίστη τους στον Θεό, στην Ελλάδα και στην ελευθερία. Επεδείκνυαν υψηλά επίπεδα ευσέβειας, πειθαρχίας, σεβασμού, υπακοής στους γονείς, στους δασκάλους, στους ηγέτες του τόπου για ένα σοβαρό λόγο: Η υπακοή στους νόμους και η πειθαρχία στις συμβουλές, στις εντολές και στις διαταγές είναι η ισχυρή θεμελίωση μιας ευνομούμενης πολιτείας. Κανείς δεν είναι υπεράνω των Νόμων και κανείς δεν κάνει του κεφαλιού του.

Διαφορετικά έχουμε χάος και αναρχία. Ξεχάστε, όμως, αυτά που γνωρίζετε ή πιστεύετε μέχρι σήμερα. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διασαλπίζει στους μαθητές την αναρχία! Και τους παρακινεί σε ανυπακοή, απειθαρχία και παρανομία έναντι των δασκάλων τους και των σχολικών κανονισμών! Σχολιάζοντας αναφορά του προέδρου της ΠΣΕΜ, για εσωτερικούς κανονισμούς που, κατ' ισχυρισμόν, επιβάλλονται από διευθύνσεις σχολείων, ο Δ. Χριστόφιας είπε στους μαθητές: «**Να δίνετε τη μάχη σας μέχρι τέλους. Έχετε κάθε δικαίωμα να έχετε λόγο για τα ζητήματα που σας αφορούν. Δώσαμε μεγάλες μάχες για να κερδηθεί αυτός ο λόγος και αυτό το δικαίωμα και μην τα παραχωρήσετε σε κανέναν. Ούτε σε διευθυντές ούτε στον υπουργό Παιδείας ούτε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Συνεχίστε τη μάχη για πραγματικά ελεύθερο μαθητικό συνδικαλισμό**». Σημειώστε την ημερομηνία: 9 Μαρτίου 2011. Έτσι αρχίζει η

μαθητική επανάσταση για την πλήρη διάλυση και εκθεμελίωση των σχολείων και την ισοπέδωση στην εκπαίδευση.

Ο Πρόεδρος διέπραξε φοβερό ολίστημα... εν γνώσει του! Ο Δ. Χριστόφιας και το ΑΚΕΛ όπως και οι κομματικές νεολαιίστικες παραφυάδες τους, δεν καίγονται τόσο για τον μαθητικό συνδικαλισμό. Οι μαθητές εκπροσωπούνται και εκφράζονται μέσω των μαθητικών συμβουλίων ή με τη συμμετοχή τους στο Συμβούλιο Διεύθυνσης. Οι κανονισμοί συμφωνούνται μεταξύ της διεύθυνσης, των μαθητών και των γονιών. Η Παιδεία αντιμετωπίζει τόσα πολλά προβλήματα, που ο λεγόμενος μαθητικός συνδικαλισμός θα είναι η θρυαλλίδα που θα τινάξει τα πάντα στον αέρα. **Το ΑΚΕΛ είναι το πιο οργανωμένο κόμμα. Ελέγχει την ΠΣΕΜ. Διά του μαθητικού συνδικαλισμού θα εισβάλει και επίσημα στα σχολεία όπου, διά των κομματικά εντεταλμένων του, θα διαβρώσει και θα αλώσει τη μαθητική κοινότητα. Στόχος δεν είναι η πολιτικοποίηση αλλά η αδίστακτη κομματικοποίηση των μαθητών, η κατασκευή κομματικών στρατιωτών στην υπηρεσία του ΑΚΕΛ.**

Η προτροπή Δ. Χριστόφια προς τους μαθητές να αγνοήσουν τους καθηγητές, το υπουργείο και τον ίδιο τον Πρόεδρο συνιστά μιαν απίστευτη και πρωτοφανή προεδρική παρακίνηση στην αναρχία, στην απειθαρχία και στην

παρανομία και στην επιβολή της στα εκπαιδευτήρια. Να είναι σίγουρος ο Δ. Χριστόφιας. Οι μαθητές θα τον πάρουν στα σοβαρά και στην πράξη! Να αναμένεται ότι μπορεί να συμβεί, λοιπόν το εξής: Ενδοσχολική γιορτή για την 1η Απριλίου 1955, για να τιμηθεί ο απελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ. Οι ΑΚΕΛικοί μαθητές διαμαρτύρονται, απειθαρχούν και αγνοούν την εντολή του υπουργείου Παιδείας. Αρνούνται να συμμετάσχουν, στο όνομα, φυσικά, του δικαιώματος που τους έδωσε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Αποτέλεσμα; Δεν θα γίνει γιορτή. **Δηλαδή ό,τι δεν αρέσει στους ΑΚΕΛικούς μαθητές θα απορρίπτεται.** Με την ίδια λογική, αφού οι μαθητές δικαιούνται να αγνοούν τους πάντες, οι εκπαιδευτικοί γιατί να πειθαρχούν σε εγκυκλίους και εντολές του υπουργείου Παιδείας; Με την παρακίνηση του προς αναρχία, απειθαρχία και ανυπακοή των μαθητών, ο Δ. Χριστόφιας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου για την επέλαση της κομματικοποίησης στα σχολεία. Αλλά δεν είναι όλα ίσα και όμοια! Οι εκπαιδευτικοί ηγούνται των σχολείων και δικαιούνται σεβασμού και οι μαθητές υποχρεούνται να πειθαρχούν στους σχολικούς κανονισμούς. **Οι μαθητές έχουν δικαιώματα, λόγο και ρόλο αλλά έχουν και πολλές υποχρεώσεις.** Υπάρχει μια μικρή ελπίδα: Όλα τα άλλα κόμματα διαφωνούν με τις ΑΚΕΛικές-Χριστόφειες μεθοδεύσεις. Και οι μαθητές, ευτυχώς, δεν είναι όλοι στρατιωτάκια της ΕΔΟΝ.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ '55

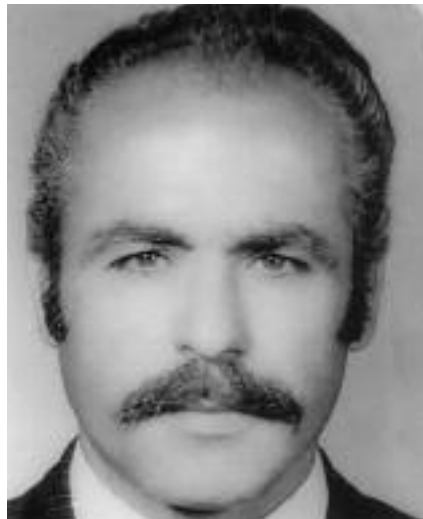
Αφηγείται ο Τομεάρχης Σολέας Γρηγόρης Γρηγοράς

Πρώτη Αφήγηση:

Με την αντάρτικη ομάδα που διηύθυνα, αποτελούμενη από 12 αντάρτες, στήναμε ενέδρες σε προκαθορισμένα σημεία τα οποία είχαμε από πριν επιλέξει.

Σε μια περίπτωση για δυο συνεχείς βραδιές δεν φανήκαμε τυχεροί να χρησιμοποιήσουμε τα όπλα μας. Το βράδυ ξεκινούσαμε με την ελπίδα μιας επιτυχίας και το πρωί φεύγαμε από την ενέδρα λυπημένοι γιατί δεν εμφανίζονταν στρατιωτικά οχήματα. Και εκεί που άρχισε να μας κυριεύει κάποια νευρικήτητα, με έκτακτο σύνδεσμο ο Αρχηγός με πληροφόρησε ότι θα ξεκινήσουν από τον Αμιάντο τέσσερα φορτηγά αυτοκίνητα για να μεταφέρουν δυναμίτες για το Μιτσερό και θα συνοδεύονται από τέσσερα λάντ-ρόβερ γεμάτα στρατιώτες. Σήμανα συναγερμό και η ομάδα ξεκίνησε για το καθορισμένο σημείο, στον τεσσαρακοστό μιλιοδείκτη, στον δρόμο Λευκωσίας-Τροόδους, στο σημείο ακριβώς που έπεσε ο ήρωας Παναγιώτης Τομάζος.

Συμπληρωματικά αναφέρω ότι ο Αρχηγός Διγενής εγνώριζε το σημείο

της ενέδρας διότι του είχα στείλει προηγουμένως διάφορα σχέδια για ενέδρες προς έγκριση. Ήθελε πάντοτε να γνωρίζει τόσο τα σημεία της ενέδρας όσο και τον τρόπο διαφυγής, στον οποίο έδινε ιδιαίτερη σημασία. Η ενέδρα αυτή έγινε στις 21.11.55 και η αντάρτικη ομάδα αποτελείτο από:

Γρηγόρης Γρηγοράς Τομεάρχης και αρχηγός της αντάρτικης ομάδας.

Νίκος Βρακάς

Ευθύμιος Ευθυμίου

Χριστάκης Μασωνίδης

Χαράλαμπος Κυριακίδης

Ιάκωβος Ιωαννίδης (Βωβός)

Ανδρέας Κορωνίδης

Ανδρέας Χατζηγερασίμου

Γιώργος Οικονομίδης

Χριστόδουλος Γεωργίου Γερμανός
Κώστας Κωνσταντίνου
Χαράλαμπος Χρίστου

Στο σημείο της ενέδρας υπήρχε μια διπλή στενή στροφή που ανάγκαζε τα αυτοκίνητα να κινούνται πολύ αργά. Φτάσαμε κατά το μεσημέρι στο σημείο ενέδρας και αφού υπέδειξα στον κάθε αντάρτη τη θέση του, με αγωνία αναμέναμε την φάλαγγα. Επειδή ήταν ημέρα, είμασταν πολύ προσεκτικοί γιατί δεν έπρεπε να μας δει κανένα μάτι.

Η χαρά των ανταρτών ότι επιτέλους θα κτυπούσαν τον εχθρό ήταν φανερό στα πρόσωπά τους και τον ενθουσιασμό τους δύσκολα τον έκρυβαν. Ο μόνος που δυσκολευόταν να αφήσει τα αισθήματά του να εκδηλωθούν ήμουν εγώ, διότι ένοιωθα μεγάλη ευθύνη για την ζωή των ανταρτών.

Επί τέλους ο παρατηρητής, ένας από τους αντάρτες που είχαμε, μας ειδοποίησε ότι η φάλαγγα πλησιάζει. Ήταν περίπου η ώρα δύο μετά το μεσημέρι. Σιωπή απόλυτη και αγωνία για την μεγάλη στιγμή. Κοιτώντας τους αντάρτες είδα στα πρόσωπά τους μια σοβαρότητα και μια αποφασιστικότητα αλλά και ωριμότητα τέτοια, λες και μεγάλωσαν μέσα σε λίγες στιγμές και έγιναν άνδρες. Αλλά άνδρες ανδρειωμένοι. Όταν έπεσε η φάλαγγα στην ενέδρα και δόθηκε το

σύνθημα της μάχης, χωρίς να υπερβάλλω, μεθύσαμε μέσα στη μάχη. Μερικοί Άγγλοι στρατιώτες πήδησαν από τα οχήματά τους και ταμπουρώθηκαν στην άκρη του δρόμου και μας κτυπούσαν. Γι' αυτό και η μάχη κράτησε περισσότερο από όσο λογαριάσαμε. Έδωσα κάποια στιγμή το σύνθημα της αποχώρησης και η ομάδα χωρίστηκε σε τρεις μικρότερες ομάδες όπως είχαμε προγραμματίσει, και από διαφορετικά μονοπάτια ξεκινήσαμε για τα λημέρια μας, τα οποία ήταν περίπου 4 ώρες απόσταση, στην περιοχή Κακοπετριάς. Αργότερα, όταν βρεθήκαμε στα λημέρια μετά από πολλές ταλαιπωρίες και αφού η πρώτη ομάδα που έφθασε αγωνιούσε για τη δεύτερη και όλοι μαζί για την τρίτη που καθυστέρησε, δοξάζαμε τον Θεό που μας κράτησε όλους ζωντανούς και αγκαλιαζόμαστε και φιλιόμαστε σαν μικρά παιδιά. Το αποτέλεσμα της ενέδρας ήταν 3 νεκροί και 4 τραυματίες. Κατά άλλους, που πέρασαν απ' εκεί αμέσως μετά την ενέδρα, συγκεκριμένα ένας τούρκος δασοφύλακας, είπε ότι ήταν 7 νεκροί και 3 τραυματίες.

Εδώ θέλω να πω δύο λόγια γι' αυτούς τους αφανείς ήρωες του αγώνα που έπαιζαν τη ζωή τους «κορώνα γραμματα» για να μπορούν να σταθούν και να επιβιώσουν οι αντάρτικες ομάδες. Πρόκειται για τους τροφοδότες και

τους ταχυδρόμους μας. Ακούραστοι, και πάντα πρόθυμοι σε κάθε κάλεσμά μας, εκτελούσαν τις αποστολές με θρησκευτική ευλάβεια, κάτω από αντιξοές συνθήκες. Κάτω από βροχή και χιόνια, μέσα σε δύσβατα μονοπάτια, στην άγρια σκοτεινιά της νύκτας σε ανηφόρες και κατηφόρες. Οι ταχυδρόμοι και τροφοδότες ήταν μια πτυχή του αγώνα από τις πιο δύσκολες και επικίνδυνες. **Τολμώ να πω ότι το αντάρτικο χωρίς αμφιβολία χρωστούσε την ύπαρξή του σ' αυτούς τους άνδρες.**

Η επιλογή αυτών των ανδρών έπρεπε να ήταν τέτοια, που να μην κινούσε υποψίες ούτε στους Άγγλους, ούτε στους χωριανούς. Εδώ θα αναφέρω δύο ονόματα, και οι δυο συναγωνιστές τώρα είναι μακαριστοί, για να τονίσω γιατί αυτοί οι άνθρωποι επιλέγησαν για το δύσκολο έργο του ταχυδρόμου-τροφοδότη. Ο ένας ο Χρίστος Σπύρου από την Κακοπετριά, επαγγελματίας ξυλοκόπος. Καθημερινώς ήταν μέσα στα βουνά κόβοντας ξύλα και με το γαϊδούρι του κατέβαινε στο χωριό και τα πωλούσε. Έτσι δεν μπορούσε κανείς να τον υποψιαστεί. Ο άλλος είναι ο Ανδρέας Μιλτιάδη Γερμανός από την Γαλάτα, ο οποίος ασχολείτο στα περιβόλια του, και γνωστός σ' όλη την περιοχή σαν λαθροκυνηγός όχι με όπλο αλλά με παγίδες, Έτσι ήταν και αυτός πέραν πάσης υποψίας.

Δεύτερη Αφήγηση:

Μετά τη μάχη των Σπηλιών ο Αρχηγός Διγενής συνοδευόμενος από τους αντάρτες Ευαγόρα Παπαχριστοφόρου, Λάμπρο Κανκαλιά και Χαρίλαο Ξενοφώντος, έφθασε ύστερα από μεγάλη ταλαιπωρία στο λημέρι μου στην Κακοπετριά. Εν τω μεταξύ είχα πληροφορίες ότι η περιοχή του λημεριού είχε επισημανθεί. Αυτό το ανέφερα αμέσως στον Αρχηγό. Χωρίς χρονοτριβή διέταξε την μεταφορά μας σε πιο ασφαλές μέρος. Αφού έκανα τις αναγκαίες διευθετήσεις μετακινηθήκαμε από την Κακοπετριά στη Γαλάτα. Εκεί μείναμε στο σπίτι κάποιου συναγωνιστή για να ξεκουραστούμε συγκεκριμένα στο Κυριάκου Πιπερίδη. Νωρίς την αυγή ο φρουρός μας ειδοποίησε ότι μεγάλη φάλαγγα στρατιωτικών αυτοκινήτων εκινείτο από το Τρόδος, προς την περιοχή μας. Φοβούμενοι κέρφιου στο χωριό, με συνοδό τον Ανδρέα Μιλτιάδη Γερμανό, που ήξερε καλά την περιοχή, ανεβήκαμε ψηλά στην «έσσω Γαλάτα» και επιλέξαμε χώρο για νέα κρησφύγετα. Όταν Φτάσαμε εκεί είχε ήδη ξημερώσει και από το σημείο που είμαστε είδαμε με τα κιάλια αρκετό στρατό και διαπιστώσαμε ότι η Ευρύχου και η γύρω περιοχή ήταν κάτω από κέρφιου. Παρ' όλα αυτά ξεκινήσαμε το σκάψιμο για το πρώτο κρησφύγετο. Την επομένη μια πολύ δυνατή βροχή μας ανάγκασε να

σταματήσουμε το σκάψιμο και να αναζητήσουμε χώρους για κάλυψη. Σημειώστε ότι ανεβαίνοντας βορειώς της Γαλάτας επισημάναμε ένα «στιάδι» που χρησιμοποιούσαν βοσκοί και ξυλοκόποι, φτιαγμένο με ξύλα και για στέγη είχε πυκνά χόρτα (φτερούκια). Όταν άρχισε η βροχή θύμησα στον Αρχηγό το «στιάδι» και αφού οι υπόλοιποι αντάρτες κρύφτηκαν κάτω από τις λατζιές και σκεπάστηκαν με κουβέρτες, ο Αρχηγός και εγώ κατηφορίσαμε για το «στιάδι» το οποίον απείχε περίπου $\frac{3}{4}$ της ώρας δρόμο. Ταλαιπωρημένοι και με βρεγμένα ρούχα φτάσαμε. Μείναμε εκεί τρεις ημέρες. Το στιάδι χωρούσε μόνο δύο ή τρεις ανθρώπους καθημένους, με πολλή δυσκολία. Γι' αυτό ο Αρχηγός είχε την τσάντα του στα γόνατά του και την χρησιμοποιούσε σαν γραφείο για την διεκπεραίωση της αλληλογραφίας. Τα βράδια του κρατούσα το κλεφτοφά-

ναρο ή κερί για να βλέπει να γράφει. Κάτω από το στιάδι δεν γλυτώσαμε από την βροχή. Τα χόρτα δεν μπορούσαν να μας προστατεύσουν εντελώς, έτσι είμαστε και εμείς σκεπασμένοι με κουβέρτες.

Ήταν μια αξέχαστη περιπέτεια που με γέμισε όμως με εθνική περηφάνεια, γιατί ήμουν δίπλα στον Αρχηγό μου έχοντας στα χέρια μου την ασφάλειά του, πράγμα που με ενδυνάμωνε συνεχώς και με έκανε να είμαι σε συνεχή εγρήγορση.

Με αυτές τις δύο δραστηριότητες της ανταρτικής ομάδας μου, τις οποίες βίωσα, πολύ έντονα, κλείνω την αφήγησή μου και αναπολώντας την θρυλική εκείνη εποχή, αισθάνομαι ότι και σήμερα ακόμα οι ασπρομάλληδες αγωνιστές του αγώνα της ΕΟΚΑ έχουν το κουράγιο, αν ξαναχρειαστεί, να βαδίσουν στα ίδια μονοπάτια.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ

Η μάχη της Ισσοῦ

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Νοέμβριος του 333 π.Χ.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Μακεδόνες: 35.000

Πέρσες: 110.000

ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Μακεδόνες: 450

Πέρσες: 50.000 (Ισχυρισμός)

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ Πεδιάδα στον Κόλπο του Ισκεντερούν (Αλεξανδρέττα), σημερινή Τουρκία

Το φθινόπωρο του 333 π.Χ., ο Αλέξανδρος είχε κατακτήσει τη Μικρά Ασία. Ο Δαρείος Γ' ξεκίνησε με πολύ στρατό να αντιμετωπίσει τη Μακεδονική εισβολή στην επικράτειά του, αναζητώντας τις δυνάμεις του Αλέξανδρου στη βόρεια Συρία. Ο Αλέξανδρος, που στρατηγική του ήταν όχι να αποφεύγει τη μάχη αλλά να την επιζητεί, έψαχνε κι αυτός για τους Πέρσες, όταν προχωρώντας βαθιά στη Συρία ανακάλυψε ότι αυτοί ήταν πίσω του προς τα βορειοανατολικά. Έκανε μεταβολή και βάδισε εναντίον τους. Ο Δαρείος αναγκάστηκε να πολεμήσει σε μια στενή πεδιάδα, κάτι που περιόριζε το αριθ-

μητικό του πλεονέκτημα. Αν κι οι δυνάμεις του Αλέξανδρου παρατάχθηκαν αραιές κι η φάλαγγα στο κέντρο ήταν με πολύ λιγότερο βάθος από την καθιερωμένη των 16 σειρών, ο Αλέξανδρος κατάφερε να εκτείνει τη γραμμή του μετώπου του από τους πρόποδες των λόφων μέχρι την ακτή. Όπως και στον Γρανικό όμως, οι Πέρσες οχυρώθηκαν πίσω από ένα ποτάμι κι ενίσχυσαν τη θέση τους με πασσάλους, όπου η όχθη ήταν χαμηλή. Οι οχυρώσεις αυτές έδωσαν θάρρος στον Αλέξανδρο και τους Εταίρους, καθώς σήμαιναν ότι οι Πέρσες φοβούνταν. Η μάχη άρχισε όταν ο Δαρείος έστειλε άντρες στους πρόποδες των λόφων για να πλαγιοκοπήσουν τους Μακεδόνες, όμως οι τοξότες του Αλέξανδρου είχαν προβλέψει τον ελιγμό αυτό και τους αποδεκάτισαν. Κατόπιν ο Αλέξανδρος πήρε την πρωτοβουλία διατάζοντας γενική επίθεση. Το πεζικό βάδισε μprostά σε πυκνό σχηματισμό με τις σάρισες χαμηλωμένες στις μπροστινές σειρές και σηκωμένες στις πίσω για να αποκρούονται τα βλήματα. Ο Αλέξανδρος, που είχε τοποθετηθεί στα δεξιά του με-

τώπου του μαζί με τους Εταίρους, οδήγησε την επίθεση διασχίζοντας τον ποταμό εναντίον μιας δύναμης βαριά θωρακισμένου περσικού ιππικού κι ελαφρού πεζικού. Στην ακτή στα αριστερά του, συγκρούστηκαν οι Θεσσαλοί ιππείς με το περσικό ιππικό. Το Μακεδονικό πεζικό σύντομα συνάντησε προβλήματα. Κατά τη διάβαση του ποταμού έχασαν τον σχηματισμό τους κι άρχισαν να ανοίγουν ρήγματα στο τείχος από ορθωμένες σάρισες, επιτρέποντας έτσι στους Έλληνες μισθοφόρους του Δαρείου να παρεισφρήσουν ανάμεσά τους. Στα δεξιά όμως, το ιππικό ήταν ακαταμάχητο.

Σαρώνοντας τους πάντες στο πέρασμά τους, ο Αλέξανδρος κι οι Εταίροι στράφηκαν αριστερά και σφηνώθηκαν στο περσικό πλευρό. Οι Έλληνες μισθοφόροι, που πίεξαν στο κέντρο, βρέθηκαν αντιμέτωποι με κύκλωση. Ο ίδιος ο Δαρείος απειλήθηκε και, καθώς το Μακεδονικό ιππικό άνοιγε δρόμο προς το μέρος του, τράπηκε σε φυγή από τη μάχη. Όταν ολοκλήρωσε τη νίκη του επί του περσικού στρατού, ο Αλέξανδρος προσπάθησε να καταδιώξει τον Δαρείο, κι αν και κατάφερε να αιχμαλωτίσει τη σύζυγο, τη μητέρα και τα παιδιά του, ο Πέρσης βασιλιάς γλίτωσε για να πολεμήσει ξανά αργότερα.

ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Από το ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ 1/6/1956

Έρευνα Ευθύμιου Μίμη Βασιλείου

Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος δεν εφάνη κατώτερος από την ευθύνην την οποίαν του ενεπιστεύθη ή Ιστορία κατά την πλέον κρίσιμον καμπήν της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ο Κωνσταντίνος θεωρείται ως μάρτυς, ο πρώτος της δουλείας ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ! Το Ελληνικόν Έθνος τον εστεφάνωσε με τόν στέφανον του μάρτυρος, διότι είδεν εις την πράξιν του την θυσίαν.

Την ευψυχίαν του Αυτοκράτορος εκτός της θυσίας του μαρτυρεί και η απάντησις, η οποία εδόθη από αυτόν προς τον Μωάμεθ, όταν ο τελευταίος εξήτησε την παράδοσιν της Πόλεως.

**«Το δε την πόλιν σοι δούναι ούτ' εμόν
εστί ούτ' άλλου των κατοικούντων εν
ταύτῃ κοινή γαρ γνώμη πάντες αυτο-
προαιρέτως αποθανούμεν και ου φει-
δόμεθα της ζωής ημών».**

Μετάφρασις:

Το να παραδώσω δε εις σε την πόλιν

δεν εξαρτάται ούτε από εμέ ούτε από κανένα άλλον εκ των κατοίκων της· από κοινού όλοι εκουσίως θα αποθά-
νωμεν και δεν θα φεισθώμεν της ζωής
μας».

(Δούκας)

Η απάντησις αυτή ανταποκρινομένη προς τα ιδανικά του Ελληνικού έθνους και προς την Ιστορίαν του κατωχύρω-
σεν εις τας επομένας γενεάς το καθή-
κον να επαναλαμβάνουν ανάλογον
ΟΧΙ προς τους εκάστοτε βαρβάρους
επιδρομείς και κατακτητάς.

Ο Κων/τίνος Παλαιολόγος απευθύνων τον ύστατον χαιρετισμόν προς τους συ-
στρατιώτας του ανυψώνει το έργον
των υπέρ πατρίδος αγωνιζομένων
μέχρι των ουρανών.

**«Αδελφοί χαίρετε, ότι ο πολύτιμος
στέφανος υμίν έθεται (=θα είναι), ουχί
μόνον φθαρτός και γήινος, αλλά και
επουράνιος.**

(Φραντζής)

ΕΝΑ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

*Από τη συλλογή των παράνομων εγγράφων του Αγώνα
του Σπύρου Παπαγεωργίου*

ΟΙ ΑΤΙΜΟΙ

Δεν πρόκειται δια τα κράτη τα αθετούντα τας υποσχέσεις και τας υπογραφάς των εις διεθνεις συμφωνίας.

Δεν πρόκειται περί των προδοτών, οι οποίοι «εθέρμαναν τας χείρας των εις την εστίαν του κατακτητού».

Δεν πρόκειται για τά ανθρώπινα κτήνη της Ιντέλλιτζενς Σέρβις, τα οποία μετέρχονται απάνθρωπα, ποταπά, αισχρά μέσα εναντίον του υποδούλου Κυπριακού λαού.

Διότι όλοι αυτοί φέρουν επί του μετώπου των ανεξίτηλον την σφραγίδα του ΑΤΙΜΟΥ.

Πλην τούτων, υπάρχει και μια άλλη κατηγορία ατόμων, εις τους οποίους οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έδιδον τον τίτλον του ΑΤΙΜΟΥ. Ήσαν όλοι εκείνοι, οι οποίοι εις μίαν ένοπλον σύρραξιν του Έθνους έμενον ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ. Η πολιτεία εστιγματίσε τούτους, στερούσα των πολιτικών των δικαιωμάτων, διά τον απλούστατον λόγον ότι, αφού δεν μετείχον των θυσιών δεν είχαν δικαίωμα να μετέχουν καί των κοινών. Σοφόν μέτρον,

αλλά και δικαιώτατον. ΑΤΙΜΟΙ με την σημασίαν την οποίαν έδιδον οι αρχαίοι ημών πρόγονοι υπάρχουν εις όλους τους αγώνας. ΑΤΙΜΟΙ συνεπώς υπάρχουν και στην περίπτωση του Κυπριακού αγώνος.

ΑΤΙΜΟΙ είναι όσοι δεν βοηθούν τον αγώνα καθ' οιονδήποτε τρόπον και αναλόγως των δυνάμεών των. Γιατί σ' ένα αγώνα δεν μπορούν όλοι να πάρουν στα χέρια τους τουφέκι, μπορούν όμως να βοηθήσουν σε ο,τιδήποτε άλλο. Και εκείνος που βλέπει κάτι και δεν το προδίδει, ακόμη και αυτός εξυπηρετεί τόν αγώνα.

ΑΤΙΜΟΙ είναι όσοι υπούλως ή φανερά εμποδίζουν άλλους να εκδηλωθούν και να υποστηρίξουν τον αγώνα.

ΑΤΙΜΟΙ είναι όσοι και με λόγια μόνον καταφέρονται κατά του αγώνος.

ΑΤΙΜΟΙ είναι όσοι καταστρέφουν ή εξαλείφουν σκοπίμως πάσαν εξωτερικήν εκδήλωσιν του αγώνος.

ΑΤΙΜΟΙ είναι όσοι δεν πονούν τους πάσχοντας του αγώνος και δεν έρχονται αρωγοί τούτων.

ΑΤΙΜΟΙ τέλος είναι όλοι εκείνοι για τους οποίους δεν «καίγεται καρφί» τί γίνεται γύρω τους.

Ειδοποιούμεν τους ΑΤΙΜΟΥΣ αυτούς ότι:

— Σήμερα ουδέν δικαίωμα έχουν να εκφέρουν γνώμη επί του Εθνικού θέματος, ούτε να μετέχουν οιασδήποτε συζητήσεως τούτου. Οι αγωνισταί, οι χύνοντες το αίμα των και όλοι εκείνοι που μετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπον του αγώνος, μόνον αυτοί έχουν δικαίωμα γνώμης. Γιατί όλοι αυτοί ομιλούν εν ονόματι των θυσιών των και έξ ονόματος των

νεκρών μας, τους οποίους οι ΑΤΙΜΟΙ χλευάζουν.

— Αύριον η ελευθέρα Κύπρος θα παραδώση τους ΑΤΙΜΟΥΣ, εις την κοινήν περιφρόνησιν και ο Κυπριακός λαός θα τους στερήση εμμέσως του δικαιώματος να συμμετάσχουν εις την διοίκησιν του τόπου.

Διακηρύσσομεν δε ότι η αγωνιζομένη Κύπρος θα συντάξη το μητρώον των πολιτών της και θα αμείψη τες θυσίες αλλά και θα τιμωρήση εν καιρώ ΠΡΟΔΟΤΑΣ και ΑΤΙΜΟΥΣ.

Ε.Ο.Κ.Α.
Ο Αρχηγός
ΔΙΓΕΝΗΣ

«ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΥΠΟ ΣΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΝΤΑΣ»

Από τον Αίσωπο - Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Γεωργός και Όφης (s. 62. C170.)

Γέρων τις γεωργός χειμῶνος ὥρα ὄφιν ευρών υπό κρύους πεπηγότα, τούτον ελεήσας και λαβὼν υπό κόλπον ἔθετο. Θερμανθεὶς δε ἐκεῖνος και αναλαβὼν την ιδίαν φύσιν, ἐπληξε τον ευεργέτην και ανείλε· θνήσκων δε ἔλεγε: «Δίκαια πάσχω τον πονηρόν οικτείρας.»

Ο λόγος δηλοῖ, ὅτι αμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηρίαι, καν τα μέγιστα φιλανθρωπεύονται.

Κάποιος γέροντας γεωργός που βρήκε σε χειμωνιάτικη περίοδο ένα φίδι παγωμένο από το κρύο, το ευσπλαχνίστηκε και το έβαλε στον κόρφο του. Όταν εκείνο ξεστάθηκε και ξαναπήρε τη φυσική κατάστασή του, δάγκωσε τον ευεργέτη του και τον σκότωσε. Ο γέροντας πεθαίνοντας ἔλεγε: «Καλά παθαίνω, που λυπήθηκα το πονηρό».

Η διήγηση δείχνει ὅτι οἱ πονηροὶ δεν αλλάζουν, κι αν ἀκόμη τους δείχνονται οἱ πιο μεγάλες φιλάνθρωπες διαθέσεις.

Έλαφος καὶ Ἄμπελος (C. 65. F 65. S. 78.)

Έλαφος, κυνηγούς φεύγουσα ὑπ' ἀμπέλῳ εκρύβη. Παρελθόντων δ' ολίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεὶν δόξασα, των της ἀμπέλου φύλλων εσθίειν ἤρξατο. Τούτων δε σειομένων οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἡν ἀληθές, νομίσαντες, των ζώων υπό τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνείλον την ἔλαφον. Ἡ δε θνήσκουσα τοιαύτ' ἔλεγε: «Δίκαια πέπονθα· ου γαρ ἔδει την σώσασάν με λυμαίνεσθαι.»

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικούντες τους ευεργέτας υπό θεοῦ κολάζονται.

Ένα ελάφι προσπαθώντας να ξεφύγει από κυνηγούς κρύφτηκε κάτω από ένα κλήμα. Όταν εκείνοι προχώρησαν λίγο, το ελάφι νόμισε ὅτι πια ξέφυγε τελείως την προσοχή τους και ἄρχισε να τρώει τα φύλλα του κλήματος. Καθὼς ὁμως αὐτὰ κουνιούνταν, γύρισαν οἱ κυνηγοὶ και, ἐπειδὴ νόμισαν –κάτι που ἦταν ἀληθινό– ὅτι κάποιο ζῷο κρύβεται κάτω από τα φύλλα, με τα βέλη τους σκότωσαν το ελάφι. Πεθαίνοντας αὐτό ἔλεγε τούτα τα λόγια: «Έχω πάθει ὅ,τι ἦταν δίκαιο· διότι δεν ἔπρεπε να ζημιώσω (να κάμω κακό) αὐτό που με ἔσωσε».

Η διήγηση δείχνει ὅτι ὅσοι ζημιώνουν τους ευεργέτες τους τιμωροῦνται ἀπὸ τον Θεό.

Τον νου μας λοιπόν στους ὑπουλοὺς ὄφεις και τα λαίμαργα ελάφια της κοινωνίας.

ΟΣΤΕΟΠΩΡΩΣΗ

Του δρ. Ανδρέα Μ. Βασιλείου

Ορισμός:

Η οστεοπόρωση αποτελεί ασθένεια που όπως δηλοί το όνομά της προσβάλλει τον οστίτη ιστό. Αιτιό της η αποσταθεροποίηση της σχέσης εναπόθεσης και καταστροφής οσβεστίου στα οστά, λόγω ορμονικών διαταραχών του σώματός μας. Η νόσος οδηγεί σε διαφοροποίηση της αρχιτεκτονικής των οστών και σε μείωση της πυκνότητάς τους. Με τη σειρά τους, τα γεγονότα αυτά μειώνουν την ανθεκτικότητα των οστών και αυξάνουν την πιθανότητα ύπαρξης κατάγματος. Συχνότερο και σοβαρότερο κάταγμα που προκαλείται είναι το κάταγμα ισχίου.

Παράγοντες κινδύνου:

Οι παράγοντες κινδύνου μπορούν αδρά να χωριστούν σε δύο μεγάλες ομάδες, τα μη ανατρέψιμα και τα ανατρέψιμα.

1. Στα μη ανατρέψιμα αίτια περιλαμβάνεται η μεγάλη ηλικία, το γυναικείο φύλο, οι ορμονικές διαταραχές λόγω εμμηνόπαυσης στις γυναίκες, αλλά και η μείωση της τεστοστερόνης στους άνδρες.

2. Στα ανατρέψιμα αίτια περιλαμβάνεται το κάπνισμα, η έλλειψη βιταμίνης D, η κατανάλωση οινοπνεύματος και αναψυκτικών.

Πρόληψη:

Η πρόληψη είναι πάντοτε προτιμότερη από τη θεραπεία. Έτσι και σε αυτή τη νόσο, η προσπάθεια πρέπει να κατευθύνεται προς την αποφυγή εμφάνισής της. Σημαντική θεωρείται **η συστηματική άσκηση**, όπως επίσης και **η σωστή διατροφή πλούσια σε ασβέστιο και βιταμίνη D**. Εκτός αυτών επιβεβλημένη θεωρείται και **η αποφυγή των υπολοίπων παραγόντων κινδύνου**. Σε σοβαρότερες περιπτώσεις συστήνεται και η φαρμακευτική αγωγή προς αποφυγή της περαιτέρω εξέλιξης της νόσου.

Αντιμετώπιση:

Η αντιμετώπιση της νόσου συνίσταται στην προσπάθεια λήψης κατάλληλης ποσότητας οσβεστίου και βιταμίνης D μέσω της σωστής διατροφής και της κατάλληλης συστηματικής γυμναστικής. Το επόμενο στάδιο αντιμετώπισης περιλαμβάνει συμπληρώματα οσβε-

στίου και τέλος διάφορα φαρμακευτικά σκευάσματα.

Συμπερασματικά:

Η οστεοπόρωση αποτελεί ένα μεγάλο πρόβλημα της σημερινής κοινωνίας. Η ανάπτυξή της υποβοηθά στην αύξηση του αριθμού των καταγμάτων που εμφανίζονται σήμερα στα νοσοκομεία, καθώς περίπου 1 στους 5 ασθενείς με οστεοπόρωση τελικά θα εμφανίσει κάποιο κάταγμα. Άλγη (πόννοι) οστών ή αρθρώσεων δεν θα πρέπει να αφήνονται στη μοίρα τους. Μια επίσκεψη στον γιατρό μπορεί να βοηθήσει στην πρόωρη διάγνωση και καλύτερη αντιμετώπιση της νόσου.

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

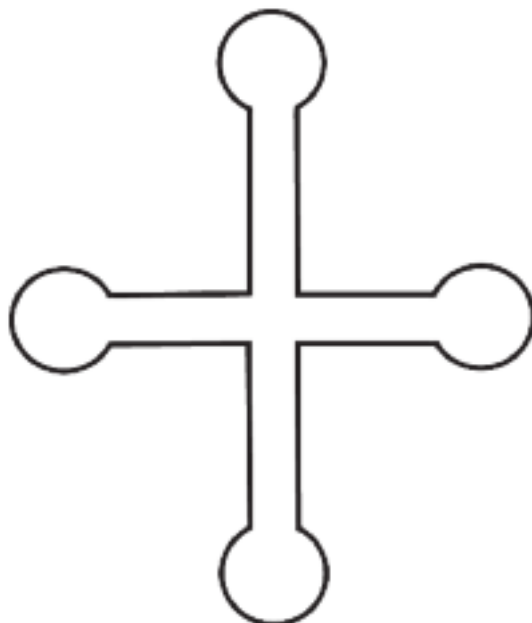
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
12/12/10	Μιχάλης Ιωάννου Χατζηχριστοδούλου		
15/12/10	Χρίστος Κωνσταντίνου Παντελή	80 ετών	Ακρωτήρι
15/12/10	Κυριάκος Παντελή	82 ετών	Λιοπέτρι
16/12/10	Δώρα Ονησιφόρου	77 ετών	Ξερός
24/12/10	Γεώργιος Μ. Τσαγγαρίδης	86 ετών	Σπήλια
25/12/10	Ανδρέας Χρυσοστόμου	72 ετών	Μουσουλίτα
26/12/10	Νίκος Πασχάλη	75 ετών	Διόριος
28/12/10	Πραξιτέλης Γ. Κουρσουμπά	74 ετών	Καϊμακλί
1/1/11	Ανδρέας Αντωνίου	74 ετών	Ακάκι
6/1/11	Κούλλα Χ'Νικόλα Δεσπότη	93 ετών	Καλογραία
10/1/11	Τάκης Παπαζαχαρία	76 ετών	Κυθρέα
10/1/11	Σταύρος Παναγή Τσιόππου	89 ετών	Αυγόρου
13/1/11	Χαράλαμπος Γ. Χατζηφυσέντζου	84 ετών	Βατυλή
17/1/11	Κώστας Κωνσταντή	72 ετών	Δερύνεια
23/1/11	Καλλίνικος Βαρνάβα	91 ετών	Αθηνών
28/1/11	Χάρης Κωνσταντίνου	71 ετών	Τίμη Πάφου
31/1/11	Ανδρέας Αργυρίδης	85 ετών	Πολύστυπος
1/2/11	Θεοδώρα Θεοφάνους Καζάκου	81 ετών	Τρούλλοι
1/2/11	Κώστας Νικολάου	81 ετών	Παλαιομέτοχο
2/2/11	Ανδρονίκη Ανδρέα Τσίγκη	84 ετών	Πραστεϊό Μόρφου
3/2/11	Μιχάλης Χρ. Λοΐζου	83 ετών	Λινόπετρα Λεμεσού
4/2/11	Λοΐζος Λοϊζίδης	77 ετών	Παραλίμνι
6/2/11	Ευρυδίκη Ολυμπίου	85 ετών	Αγρός
6/2/11	Μάριος Τίμινος	64 ετών	Αμμόχωστος
9/2/11	Δέσποινα Βλάμη	93 ετών	Βουνί
14/2/11	Γεώργιος Αττεσλή	74 ετών	Αμμόχωστος
20/2/11	Ευαγόρας Παπαδάμου	73 ετών	Λακατάμεια
21/2/11	Στέλλα Αλλαγιώτου	84 ετών	Κυπερούντα

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
21/2/11	Παπαγεώργιος Αντωνίου	96 ετών	Αναφωτία
26/2/11	Ιφιγένεια Αριστοκλή Χριστοφή	83 ετών	Αναρίτα
27/2/11	Χρυσανθος Σάββα	87 ετών	Σπήλια
3/3/11	Λεωνίδας Ευθυβούλου	73 ετών	Μονιάτης Λεμεσού
3/3/11	Κώστας Γεωργιάδης	73 ετών	Λεμεσός
3/3/11	Γεώργιος Αλκιβιάδης	80 ετών	Μηλικούρι
14/3/11	Ανδρούλλα Κούσπετρη Βαράνου	79 ετών	Καϊμακλί
17/3/11	Ερμής Βογιαζιανός	75 ετών	Λευκωσία
20/3/11	Βασιλάκης Παρασκευάς	75 ετών	Αυγόρου
20/3/11	Πέτρος Παπαθωμάς	81 ετών	Περιστρωπονηγή
29/3/11	Απόστολος Λοΐζου	89 ετών	Εργάτες
29/3/11	Θαλής Λουκαΐδης	76 ετών	Κατάδυτα
9/4/11	Παναγιώτης (Πανίκος) Κωνσταντίνου	70 ετών	Αγρός
9/4/11	Γεώργιος Αριστείδου	80 ετών	Στρόβολος
12/4/11	Ευαγόρας Προκοπίου	90 ετών	Μάμμαρι
20/4/11	Κωνσταντίνος Λοΐζου	90 ετών	Καλό Χωριό Λεύκας
21/4/11	Ανδρέας Ζωδιάτης	91 ετών	Καϊμακλί
24/4/11	Πάτερ Αλέξης Καψάλης	92 ετών	Καπέδες
25/4/11	Δανάη Ανδρέα Μαππή	73 ετών	Χάρτσια
25/4/11	Γεώργιος Φιλίππου	75 ετών	Μάμμαρι
3/5/11	Λουκία Βιολάρη Αλεξάνδρου	72 ετών	Σπήλια
6/5/11	Ανδρέας Καμίτσης	78 ετών	Κάμπος Τσαγκίστρας
15/5/11	Γεωργία Χριστοδούλου Πασπαλλά	82 ετών	Μάμμαρι
16/5/11	Γεώργιος Παπανεοκλέους Κάρκας	73 ετών	Έμπα
17/5/11	Νίκος Γεωργίου (Nestle)	71 ετών	Καραβοστάσι
20/5/11	Ανδρέας Νέστορας «Σκουφάς»	75 ετών	Κάτω Μονή
24/5/11	Στέλιος Σταυρινίδης	84 ετών	Λευκωσία
25/5/11	Παναγιώτης Παντελή	85 ετών	Λιοπέτρι
28/5/11	Ανδρέας Μιχαήλ Ανδρέου	75 ετών	Μαραθόβουνος

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
3/6/11	Κυριάκος Μ. Πιπερίδης	90 ετών	Γαλάτα
4/6/11	Οικονόμος Χρίστος Ελευθερίου	86 ετών	Ψεματισμένος
6/6/11	Χρίστος Κλόκαρης	73 ετών	Μαραθόβουνος

Αιωνία ας είναι η μνήμη τους

Ετήσιο Μνημόσυνο του Αρχηγού Διγενή	3
Εορτασμός 1ης Απριλίου 1955	8
Δοξολογία στον Καθεδρικό ναό Αγ. Ιωάννη	12
Φιλολογικό Μνημόσυνο του αρχηγού Διγενή	20
Εκδήλωση των Πολιτικών Καταδίκων στις Κ.Φ.	29
Εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών	35
Εκδήλωση στο Πέραμα Πειραιώς	36
Κρήτη -Κύπρος	37
Απονομή τιμητικών πλακετών σε ηρωοτόκες κοινότητες	38
Η Δευτερά τίμησε τους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.	42
Μνημόσυνο Νίτσας Χατζηγεωργίου	44
Αναστάσιμο Μήνυμα	48
Θρησκευτικά θέματα	49
● Η Εκκλησία της Κύπρου	49
● Το κρεμμύδι της γριάς	50
Υποθήκες του αείμνηστου Γ. Παπανδρέου	51
Έκθεση βιβλίου	53
«Οδοιπορικό ελευθερίας -Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59 - Η δράση και οι ρίζες της» .	56
Οδός Ελευθερίας	60
Μέλαθρο Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α.	61
Η Κρουαζιέρα μας	63
Ανακοινώσεις Συνδέσμων	65
Η Σύνοδος του Α.Σ. των Συνδέσμων μας	70
● Ψήφισμα	70
● Εκτελεστική Γραμματεία	72
● Επιτροπές	72
Μαθητιώσα Νεολαία	73
Από τη δράση του 1955 - Γρηγόρης Γρηγοράς	75
Η Μάχη της Ισσού	79
Το «ΟΧΙ» του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου	81
Ένα φυλλάδιο του Διγενή - Οι άτιμοι	82
Από τον Αίσωπο	84
Ο γιατρός μας συμβουλεύει - Οστεοπόρωση	85
Θανόντες συναγωνιστές μας	87

